

VNNS • số 278 • tháng 1 năm 2016
Mục Lục

- 1 Hình bìa** • Thái Tăng An
- 3 Quan điểm** • Nắng ấm, Tình xuân
- Hội thảo Nhân Quyền
- 15 Chủ đề** • Năm Thân nói chuyện khỉ • Những phong tục cổ truyền • Lạy trời con được bình yên • Món quà yêu thương • Những bàn tay che chở Nhân Quyền
- 23 Tin Tức** • Tin Sinh hoạt Cộng Đồng • Tin Hòa Lan
• Tin Thế Giới • Tin Việt Nam
- 31 Truyền thông xã hội dân sự**
- 33 Truyện ngắn** • Xác pháo đầu xuân • Tôi với mùa xuân
Thơ • Hoài Tâm Niệm • Trang đài -Trần guyễn • Ngọc Trân
• Trần Trung Đạo
- 39 Đồ vui Sudoku**
- 40 Truyện ngắn** • Ngàn ánh dương rực rỡ • Người Việt Nam nhìn đất nước từ bên ngoài
- 44 Góc bạn trẻ** • Mía Tết
- 47 Trang Giáo Dục**
- 48 Y Học - Sức Khỏe** • Bệnh Û Tai
- 50 Gia Chánh** • Cách luộc gà ngon • chè trôi nước
- 52 Vui cười**
- 53 Lá thư tòa soạn**
- 54 Nhạc** • Nguyễn Quyết Thắng

Việt Nam Nguyệt San
Cơ Quan Ngôn Luận CĐVNTNCS/HL
Vietnam Magazine
Tijdschrift van Vietnamese Vluchtelingen
in Nederland
www.congdonghoalan.com

ISSN: 0929-5151

Ban Quản Trị VNNS
Kroeten 9 - 4871JT- Etten-Leur
Nederland
Email: hpnguyen@congdonghoalan.com
Telefoon: +31 (0)765038426

IBAN: NL16 INGB 0001 5086 64 t.n.v.

Chủ nhiệm & Chủ bút
Nguyễn Hữu Phước

Thủ Quỹ
Nguyễn Thị Cẩm Vân

Kỹ thuật & Phát hành
Nguyễn Quang Kế

&

Với sự cộng tác của

Bạch Mai • Đắc Khanh
• Đào Quốc Bảo • Đinh Ngọc Hiền • Đăng An • Đỗ Văn Búi • Hoài Tâm Niệm • Lê Quang Kế • Mây Lang Thang • Miê Thụy • Nguyễn Đắc Trung • Ngô Thụy Chương • Nguyễn Quyết Thắng • Ông Năm Chuột • Tam Hợp • Tiểu Yến Tử • Thái Tăng An • Tuyết Lê • Trúc Hà • Topa • Ty Na • Trần Quốc Hiền • Tạ Trung Hiếu
• Trần hữu Sơn • Võ Đức Tiến • Ý Nga

Lập trường

Chống bạo quyền độc tài cộng sản Hà Nội • Ủng hộ mọi tổ chức quốc gia tranh đấu cho tự do dân chủ của dân tộc

Chủ trương

Bảo tồn và phát huy văn hoá Việt • Duy trì và phát triển tình cảm tốt đẹp sẵn có giữa cộng đồng VNTNCS và nhân dân Hoà Lan • Tăng cường tinh đoàn kết trong cộng đồng người Việt TNCS tại Hoà Lan • Khuyến khích và nâng đỡ người Việt hội nhập vào cuộc sống tại Hoà Lan

Quan điểm

NẮNG ẤM, TÌNH XUÂN !

Một Mùa Xuân nữa lại về trên quê hương thân yêu của chúng ta. Trong tâm khảm mỗi con dân Nước Việt, trong thời khắc giao thừa đều luôn nguyện cầu cho Quốc Thái Dân An, một mùa Xuân trọn vẹn niềm vui, rộn rã tiếng cười, những ước ao cho một năm mới Bính Thân nhà nhà ấm no, người người hạnh phúc...

Ôn cố tri tân, nhìn lại năm Ất Mùi vừa qua nhìn về đất nước vẫn còn đó những thảm trạng đau lòng, khi người dân vẫn phải chịu biết bao nỗi khổ đau, bất an, bất hạnh, mất mát đau thương do chế độ độc tài đảng trị gây ra. Trong khi chúng ta đang được sống trong bầu không khí tự do, dân chủ, nhân quyền, thì tại quốc nội những bất bớ, giam cầm những người bất đồng chính kiến tiếp tục diễn ra, dân chủ vẫn là một thứ quyền xa xỉ với người dân, khi số phận của họ gắn liền với phận nô lệ, tôi đòi mà vẫn phải mặc “cái áo” dân chủ giả hiệu có tên Hồ Chí Minh. Còn nhân quyền trong tâm trí người dân đã bị mù mịt, thất thần, thân xác rã rời khi hàng ngày dấu vết bạo lực của công an côn đồ dàn trải khắp nơi là nỗi khiếp sợ kinh hoàng với người dân...

Trước thềm Năm Mới tưởng không nên nhắc lại những chuyện không may, những nỗi đau của dân tộc, nhưng đó chính là một thực trạng đau buồn đang diễn ra trên quê hương chúng ta mà người Việt hải ngoại, những ai còn đang mong muốn tranh đấu cho một Việt Nam mau thoát ách cộng sản, vẫn cần phải suy tư và tìm cách hành động để góp phần thay đổi nhiều vấn nạn của quốc gia hiện nay. Ngoài vấn nạn cộng sản, vấn nạn mất nước hiện nay đang ngày càng hiện rõ hơn bao giờ hết. Mốc điểm năm 2020, là thời điểm csVN đang lãnh thổ cho Trung cộng và nguyện làm một tỉnh tự trị thuộc Trung Hoa đang dần hiện rõ. Trung cộng đã khống chế Việt cộng từ chính trị, kinh tế, văn hóa, quốc phòng an ninh, di dân, chiếm lãnh thổ, lãnh hải, đang diễn ra êm ả như tầm ăn dâu... Nếu người dân Việt Nam không hành động ngay bây giờ, thì rồi sẽ đến một ngày chúng ta sẽ nhìn nhau mà hỏi: “Việt Nam tôi đâu”. Trách nhiệm Sơn Hà Xã Tắc đang đặt nặng trên đôi vai mỗi người Việt Nam chúng ta.

Mùa Xuân là mùa của hy vọng, mùa ươm mầm cho những ước mơ hoài bão, những dự tính tương lai tươi sáng của mỗi người chúng ta. Năm Bính Thân đến trong giai đoạn có nhiều biến động của tình hình thế giới cũng như tại Việt Nam, chúng ta cùng cầu chúc cho nhau mọi An Lành, gặp nhiều May Mắn và Thịnh Vượng. Ước gì mỗi người chúng ta sẽ là những tia nắng ấm áp của Mùa Xuân, để chiếu rọi vào những góc tối bất hạnh của dân tộc Việt, xoa dịu những nỗi đau và nhóm lên ngọn lửa hy vọng của một sự đổi thay hoàn toàn cho quê hương.

“Tiễn Cựu, Nghinh Tân” đón chào Bính Thân 2016, Toàn Ban Biên Tập VNNS xin gửi đến toàn thể quý vị độc giả một Năm Mới:

An Khang Thịnh Vượng, Hạnh Phúc & Thành công.

Xuân Bính Thân 2016.

Vinh Phúc.

Hội Thảo Nhân Quyền

Bạch Mai tường trình

Trong tiết trời se lạnh của những ngày đầu lập đông, nhiệt độ xuống thấp, ngoài trời rất lạnh, nhưng điều ấy không làm cản trở, chùn bước cho sinh hoạt của cộng đồng Hòa Lan. Mừng 10 tháng 12 là ngày Quốc Tế Nhân Quyền, mà Việt Nam là một trong những quốc gia nhân quyền luôn bị chà đạp thô bạo. Do vậy, vào thời điểm này, người Việt tỵ nạn khắp nơi đã bằng nhiều hình thức khác nhau biểu lộ, chia sẻ nỗi khổ nhục mà dân ta đang gánh chịu. Cộng Đồng Hòa Lan hãnh diện đã bền bỉ thực hiện công việc này một cách đều đặn như lời ông chủ tịch Cộng Đồng, Nguyễn Hữu Phước nói trước cử tọa và đồng hương trong ngày sinh hoạt hội thảo nhân quyền cho Việt Nam vào lúc 13:30 giờ, ngày 13-12-2015 tại Nieuwegein:

“... đây là một trong những công tác quan trọng của cộng đồng mà chúng tôi đã gắng gỏi duy trì thực hiện trong thời gian qua”.

Buổi sinh hoạt ngày Nhân Quyền Cho Việt Nam được điều khiển bởi ông Phó Chủ Tịch Nội Vụ Cộng Đồng, Nguyễn Quang Kế. Bắt đầu chương trình là nghi thức khai mạc, mọi người đã trang nghiêm cùng đứng lên hát quốc ca và kính cẩn nghiêng mình dành một phút mặc niệm tưởng nhớ đến các bậc tiền nhân đã hy sinh cho lý tưởng tự do và bảo vệ giang sơn nòi giống.

Kế đến là phần diễn từ khai mạc của ông Chủ Tịch Cộng Đồng, Nguyễn Hữu Phước. Sau lời chào đón đồng hương, ông đã trình bày sơ lược về công tác nhân quyền gồm có 2 phần: Ngoại Vận và Kiềm Vận.

Công tác ngoại vận được ông mô tả gồm những phần việc như: lập hồ sơ nhân quyền, cử một phái đoàn đến tiếp kiến Bộ Ngoại Giao Hòa Lan và trình bày những trường hợp vi phạm nhân quyền tiêu biểu mà mình đã ghi nhận được.

Công tác này được ông cho biết phái đoàn cộng đồng đã thực hiện vào ngày thứ tư, 9-12-2015. Ông cũng cho biết thêm phái đoàn cộng đồng năm nay gồm đại diện Ban Chấp Hành Cộng

Đồng, đại diện Gia đình Quân Cán Chính VNCH, đại diện đảng Việt Tân và một vị nhân sĩ (một tù nhân lương tâm vừa đến định cư tại Hòa Lan). Trong buổi tiếp kiến Cộng Đồng đã nêu lên trường hợp các tù nhân lương tâm bị ngược đãi, phân biệt đối xử trong tù và về sự bạo hành ngày một gia tăng của an ninh CSVN. Sau cùng là bản kiến nghị thư đã được trao cho ông Kees van Baar, đại Sứ Nhân Quyền tại Việt Nam.

Về kiêu vận được ông Chủ Tịch cho biết đã hân hạnh mời một vị khách đến từ Pháp Quốc đó là ông kỹ sư Nguyễn Ngọc Bảo, Ủy Viên Trung ương đảng Việt Tân. Ông Bảo sẽ trình bày về những vi phạm nhân quyền trầm trọng của Việt Cộng và những nỗ lực của đảng Việt Tân nhằm góp phần vào việc cải thiện nhân quyền tại Việt Nam. Phần hai của chương trình là buổi sinh hoạt, trò chuyện cùng luật sư Lê Quốc Quân, một tù nhân lương tâm nổi tiếng được nhiều người biết đến tại quốc nội. Cuối phần diễn văn ông ngỏ lời kính chúc đồng hương, nhân mùa Giáng Sinh và tết Dương Lịch cận kề, vui hưởng mùa Giáng Sinh trong an bình, hạnh phúc và năm mới an khang thịnh vượng và ông hy vọng buổi hội thảo sẽ mang lại cho tất cả đồng hương hiện diện một cảm xúc thật ấm áp, bình an khi ra về vì đã trải qua một ngày thật ý nghĩa, bổ ích không phụ lòng mọi người đã cất công đến tham dự buổi sinh hoạt hội thảo Nhân Quyền Cho Việt Nam.

Buổi hội thảo đã diễn ra trong thân tình, đầm ấm trong tình đồng hương xa xứ cùng quây quần với nhau để chia sẻ những đau thương của đồng bào ở quê nhà. Sôi nổi nhất là phần trò chuyện với luật sư Lê Quốc Quân, qua những lời đối đáp của ông đã cho cử tọa cảm nhận được ý chí và lòng dũng cảm phi thường của cá nhân ông nói riêng và của nhiều người tù nhân lương tâm khác đang phải đối đầu với bạo quyền Việt Cộng để tranh đấu, giành lại quyền làm người tại Việt Nam.

Đúng ra, chương trình sẽ phải chấm dứt lúc 17 giờ, nhưng vì có nhiều người muốn đặt thêm câu hỏi, nên ban tổ chức đã nhín thêm 15 phút để đáp ứng nguyện vọng của đồng hương.

Sau cùng buổi hội thảo được chấm dứt trong sự luyến tiếc chia tay với các diễn giả và đồng hương hiện diện.

19-12-2015

Thư ngỏ cuối năm:**Dự án Xây Dựng Tượng Đài Thuyền Nhân**

Kính thưa quý đồng hương, lại một năm nữa sắp qua, kính chúc quý đồng hương và gia đình một năm mới hạnh phúc, an khang, thịnh vượng.

Đối với Ủy Ban XD TĐTN năm 2015 là một năm gặt hái nhiều thành quả nhất trong quá trình xây dựng tượng đài. Chúng tôi rất vui mừng được thông báo đến quý vị những kết quả đạt được trong năm nay.

Nơi đặt tượng:

Chùa Vạn Hạnh, Sumatraweg 350, 1335 JM Almere. Tượng Đài nằm bên phải sân chùa, ngay cổng vào.

Thành quả xây dựng Tượng Đài trong năm 2015:

Đầu năm nay UB nhận thư chính thức của Thầy Minh Giác và ban trị sự chùa Vạn Hạnh cho đất xây dựng tượng đài.

Vì TĐ mới lớn hơn gấp đôi dự tính ban đầu và cao hơn 2m nên Ủy ban phải xin giấy phép. Vào tháng 3, dựa trên bản vẽ của anh Hùng ở Alkmaar và thư cấp đất, anh Quang làm việc ở gemeente đã đại diện Ủy ban làm đơn xin giấy phép xây dựng TĐTN.

Ngày 9/4/15 gemeente Almere cấp giấy phép xây dựng.

Ủy ban đã ký contract với Atelier Mariaheim do bà Lia Krol và ông Jaap Paasman thực hiện.

Vì phần tượng trưng sóng biển là một tảng đá nặng 6 tấn nên ban kỹ thuật cố vấn Ủy ban nên đóng cừ để khỏi bị lún sau này. Ủy ban đã ký contract và thực hiện đóng cừ trong tháng 6. Cũng trong tháng này tảng đá đã được đặt lên vị trí xây dựng TĐ.

Tháng 7 thực hiện phần đổ móng bê tông/cốt sắt chung quanh tảng đá.

Tháng 9 chùa Vạn Hạnh tặng lư hương lớn bằng đá trắng chạm trổ, đóng neo xuống đất.

Tháng 10 thực hiện lót gạch phần đất còn lại trong phạm vi Tượng Đài dựa theo bản vẽ mới của anh Nhã, bản vẽ này đơn giản hơn nên giá thực hiện cũng rẻ hơn nhiều.

Người làm tượng đang xúc tiến công việc sau khi tảng đá đã được đặt đúng vị trí.

Những công việc còn lại phải thực hiện:

Bia khắc chữ (hai thứ tiếng và hai lá cờ: Việt, Hòa), dự chi khoảng € 2.000,-

Hai cột cờ (Đảng Việt Tân Hòa Lan nhận thực hiện)

Hai lá cờ (Việt, Hòa) cho cột cờ nhóm Vinh Danh Cờ Vàng tặng

Băng ghế (± 400,-)

Rào chung quanh khuôn viên TĐ, dự chi khoảng € 1.000,-

Lễ khánh thành, dự chi khoảng € 3.000,-. Dự tính sẽ cử hành vào ngày 30-04-2016

Tổng kết tài chính:

<u>Ngày</u>	<u>Chi</u>	<u>Thu</u>
01-04-2015	Tiền quỹ	€ 39.907,-
15-04-2015	Prins Bernhard Cultuur Fonds	2.500,-
05-09-2015	Ô/b Nguyễn Hiền – Maarsse	100,-
24-10-2015	Ô/b Đoàn văn Khoa - Arnhem	100,-
02-11-2015	G/đ bà Huỳnh thị Bảy – Sittard	30,-
23-11-2015	Thuyền tình thương	470,-
28-11-2015	Nguyen Dap – Delft	50,-
	Trần Quốc Minh – USA	75,-
13-12-2015	Dong Nguyễn - Hillegom	20-
	Sơn Toko	40,-
21-12-2015	Nhóm 66 Thuyền Nhân Dejima	350,-
	Tổng số thu	€ 43.642,-
19-03-2015	Tiền làm tượng đài (contract)	€ 30.000,-
09-04-2015	Giấy phép Gem. Almere	480,-
21-06-2015	Tiền đóng cừ (3x 7,8m)	1.290,-
10-07-2015	Tiền đổ móng bê tông/cốt sắt	2.482,-
07-10-2015	Tiền lót gạch	7.980,-
13-12-2015	Phí tồn sổ băng 2015	90,-
	Tổng số chi	€ 42.322,

21-12-2015 Quỹ còn lại € 1.320,-

*** Chú thích:**

-Cơ sở Đăng bộ Việt Tân HL vì những vấn đề kỹ thuật không thực hiện phần đổ bê tông được, sẽ nhận xây hai cột cờ.

Như quý vị đã thấy, đoạn đường còn lại rất ngắn, tài chính của chúng ta vừa đủ trả những phần xây dựng chính yếu, những việc nhỏ còn lại chưa tính bảo hiểm và bảo quản chúng ta còn cần thêm ít nhất 6.000,- euro nữa để hoàn tất dự án này.

Qua thư này chúng tôi chân thành kêu gọi quý đồng hương vui lòng đóng góp thêm tài chính để chúng ta hoàn tất đoạn đường còn lại cho công việc Xây Dựng Tượng Đài Thuyền Nhân của chúng ta, kịp thời tổ chức lễ khánh thành ngày 30 tháng 4 năm tới. Thư mời và chương trình Ủy Ban sẽ thông báo sau.

Thay mặt Ủy Ban Xây Dựng Tượng Đài Thuyền Nhân chân thành gửi lời cảm ơn đến toàn thể các đồng hương, các hội đoàn, các ban nhạc đã sát cánh với chúng tôi cùng xây dựng dự án này.

Thay mặt Ủy Ban XDTĐTN
Kính chào,

Nguyễn thị Như Tuyết
Trưởng ban Xây Dựng TĐTN

GIÁO HỘI PHẬT GIÁO VIỆT NAM THỐNG NHẤT ÂU CHÂU
Hội Phật Giáo Việt Nam tại Hòa Lan
CHÙA VAN HẠNH

Sumatraweg 350, 1335 JM Almere Buiten, tel. 036-5257067
 Banknummer: NL79INGB0005030958 t.n.v. Stichting VBSN
 Website: <http://www.vanhanhpagode.nl>

Almere, ngày 20 tháng 12 năm 2015

THƯ MỜI DỰ LỄ TẾT NGUYÊN ĐÁN BÍNH THÂN NĂM 2016

Nam Mô Bổn Sư Thích Ca Mâu Ni Phật

Kính thưa quý Đồng hương và quý Phật tử,

Đối với người Việt Nam, Tết là ngày của niềm hy vọng mới, là ngày của sự đoàn tụ, là ngày mọi người bằng mọi cách trở về dưới mái ấm gia đình. Ngày mà con cháu quây quần bên ông bà, cha mẹ, anh em, để chúc mừng ông bà trường thọ, cha mẹ an vui, anh em hòa thuận. Tại vùng đất Hòa Lan giá lạnh này, ngôi chùa tượng trưng cho căn nhà Việt Nam. Phật tử về chùa lễ Phật để cùng nhau chúc mừng năm mới, để cùng nhau sống lại những giờ phút thiêng liêng của phong tục cổ truyền. Ngôi chùa không chỉ có ý nghĩa tôn giáo mà còn mang tính chất dân tộc, một mái ấm gia đình và là nơi giữ gìn truyền thống Việt Nam. Năm nay, Hội Phật Giáo Việt Nam tại Hòa Lan sẽ tổ chức đón Tết Nguyên Đán Bính Thân và Lễ Cầu An đầu năm tại Chùa Vạn Hạnh vào **ngày chủ nhật 07-2-2016 (nhằm ngày 29 tháng chạp)** để quý Phật tử và Đồng hương có dịp sống những giờ phút thiêng liêng theo tập tục cổ truyền của nền văn hóa dân tộc, đồng thời quý Phật tử còn được dịp mừng vía Đức Phật Di Lặc. (Xin xem chương trình chi tiết ở trang sau của thư mời này). Vào ngày Lễ chính, sau giờ Lễ Phật, sẽ có phần chúc Tết và nhận Lộc đầu năm. Ngoài ra, cũng như mọi năm, vì thời giờ hành lễ có hạn, các Phiếu Cầu an do quý Phật tử và Đồng hương gửi về Chùa hoặc ghi tại Chùa trong ngày dự Lễ, sẽ được quý Thầy chú nguyện vào các khóa Lễ khuya hay chiều tối từ mừng một Tết đến Rằm tháng Giêng.

Mùa xuân, theo sự tuần hoàn của vạn vật, là mùa cây trái đâm chồi nảy lộc, hoa lá trở bông, nên mùa xuân luôn đem lại cho ta những niềm tin mới và hy vọng tràn trề. Trong niềm tin tưởng đó, Hội xin kính nguyện hồng ân Tam Bảo gia hộ cho quý vị và gia quyến một mùa xuân tươi sáng, thân tâm an lạc, sở cầu như ý. Cầu chúc cho Giáo Hội ở quê nhà sớm thoát cơn Pháp nạn, cho dân tộc Việt Nam được an cư lạc nghiệp trong tự do dân chủ.

Nam Mô Đương Lai Hạ Sanh Di Lặc Tôn Phật

T/m Hội Phật Giáo Việt Nam tại Hòa Lan,

Hội Trưởng,

Thượng Tọa Thích Minh Giác

CHƯƠNG TRÌNH NHỮNG NGÀY LỄ TẾT BÍNH THÂN NĂM 2016

-Thứ bảy 06-2-2016 (Ngày 28 tháng chạp)

20:00 giờ Sám hối
 21:30 giờ Lễ Tổ tiên
 22:00 giờ Trà đạo, câu chuyện cuối năm 23:45 giờ
 Rước vía Di Lặc

-Chủ nhật 07-2-2016 (Ngày 29 tháng chạp, ngày Lễ chính)

11:00 giờ Phật tử tề tựu
 11:30 giờ Lễ Tết Nguyên Đán: Lân Lễ Phật, Chúc Tết, phát lộc đầu năm
 13:00 giờ Cúng Ngọ, Cúng chư tiên linh
 13:30 giờ Cơm chay thân mật đầu năm 14:30 giờ
 Chương trình vui Tết
 17:00 giờ Thí thực - Hoàn mãn.

-Thứ Hai, Thứ Ba, Thứ Tư 08, 09, 10 -02-2016 (Mùng 1, 2, 3 Tết)

11:30 giờ - Cầu an, Cúng Ngọ, Cúng chư tiên linh.
 13:00 giờ - Cơm chay thân mật .
 17:00 giờ - Thí thực cô hồn.
 20:00 giờ - Khóa Lễ Cầu an (đọc danh sách Cầu an)

-Rằm Tháng Giêng được tổ chức vào ngày chủ nhật 21-2-2016 (nhằm ngày 14 tháng giêng âm lịch) 11:30 giờ Cầu an giải hạn

12:30 giờ Cúng Ngọ, Cúng chư tiên linh
 14:00 giờ Lễ Quy Y Tam Bảo (quý vị Phật tử và Đồng hương nào muốn quy y Tam Bảo, xin liên lạc về Chùa ghi danh trước)
 15:00 giờ Thuyết pháp - TT. Thích Thông Trí.
 17:00 giờ Thí thực - Hoàn mãn.

Phái đoàn cộng đồng tiếp kiến bộ ngoại giao Hòa Lan.

Vào ngày 9-12-2015 lúc 11:00 giờ, một phái đoàn cộng đồng đã đến tiếp kiến bộ ngoại giao Hòa Lan trong dịp ngày Quốc Tế Nhân Quyền 2015. ông chủ tịch Cộng Đồng, Nguyễn Hữu Phước đã hướng dẫn phái đoàn gồm đại diện Ban Chấp Hành Cộng Đồng, đại diện Gia Đình Quân Cán Chính VNCH/HL, đại diện đảng Việt Tân/HL và anh Trần Quốc Hiền, một tù nhân lương tâm vừa đến định cư tại Hòa Lan.

Đại diện bộ ngoại giao Hòa Lan gồm có ông Kees van Baar, đại sứ nhân quyền VN, bà Deserée Ooft, nhân viên liên lạc cao cấp thuộc bộ ngoại giao Hòa Lan, cùng một số nhân viên liên hệ khác.

Mở đầu buổi tiếp xúc, bà Ooft đã giới thiệu các thành phần tham dự, sau đó bà có nhắc đến bản tuyên cáo của Cộng đồng đã gửi đến bộ nhân quyền thăm viếng thăm Việt Nam của ông Tập Cận Bình, bà ngỏ lời cảm ơn Cộng Đồng và muốn biết thêm sự việc xung quanh vấn đề này.

Kế đến là phần phát biểu của ông chủ tịch Cộng Đồng, Nguyễn Hữu Phước trình bày về nội dung buổi tiếp kiến. ông Phước đã đề cập đến sinh hoạt ngày nhân quyền của cộng đồng người Việt khắp nơi trên thế giới nhân ngày Quốc Tế Nhân Quyền và hãnh diện là cộng đồng Hòa Lan luôn thực hiện hòa nhập vào dòng tranh đấu chung này trên toàn thế giới. ông cũng cho biết thêm tình trạng nhân quyền tại Việt Nam tuy có được ít nhiều nới rộng do sự hiện diện của các phương tiện truyền thông xã hội (facebook, skype, youtube, ...), nhưng những sự vi phạm ngày một chống chấu thêm lên. Kế đến là phần trình bày của bà Nguyễn Thị Thu Vân, đại diện đảng Việt Tân về tình trạng ngược đãi, phân biệt đối xử đối với các tù nhân lương tâm. Bà đã nêu lên trường hợp cụ thể của những tù nhân lương tâm như Đặng Xuân Diệu, Trần Thị Thúy và Nguyễn Đặng Minh Mẫn.

Anh Trần Quốc Hiền trình bày về trường hợp bạo hành của an ninh CSVN, anh nêu lên các trường hợp nạn nhân bị chết trong đồn công an, trường hợp điển hình gần đây nhất là của em Nguyễn Đăng Dư, 17 tuổi bị chết trong đồn công an. Cuối buổi tiếp kiến, ông chủ tịch cộng đồng, Nguyễn Hữu Phước đã trao bản kiến nghị cho ông đại sứ nhân quyền, Kees van Baar. đại diện đảng Việt Tân cũng trao tập hồ sơ các tù nhân lương tâm bị ngược đãi đến ông đại sứ nhân quyền.

Buổi tiếp kiến chấm dứt vào lúc 12:00 trưa cùng ngày.

Tường trình: Bạch Mai

Bản tin đặc biệt

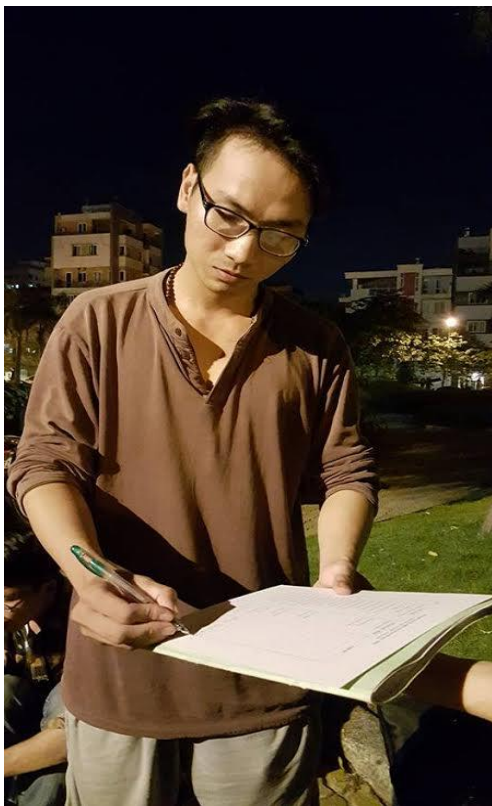
Lts. Vào ngày 6-12-2015 nhân ngày Quốc Tế Nhân Quyền. Ls. Nguyễn Văn Đài có chuyến viếng thăm một số thành viên trong nhóm Hội Anh Em Dân Chủ ở Nghệ An. Tại đây Ls. Nguyễn Văn Đài được các anh em trong nhóm tổ chức mời trình bày về Hiến Pháp và Nhân Quyền. Sau buổi họp mặt này, trên đường quay về Hà Nội, Ls. Đài và các anh em trong nhóm đã bị an ninh VC Nghệ An hành hung tàn bạo. Sau đây là lời tường thuật của Blogger Lý Quang Sơn, một trong số nạn nhân bị hành hung.

TƯỜNG THUẬT VỤ "VA CHẠM VỚI GIANG HỒ QUÊ BÁC".

tại: <https://www.facebook.com/quangson.ly.91/videos/1730282860525894/>

<https://www.facebook.com/quangson.ly.91/videos/1730292980524882/>

(Stt này rất dài, không dành cho những ai vô cảm)

Sáng qua, khi buổi thảo luận về Hiến pháp và Nhân quyền đang diễn ra tại Nam Đàn, Nghệ An thì có hơn 10 nhân viên AN thường phục vào đòi kiểm tra giấy tờ (giữa ban ngày), lập tức bà con phản ứng lại, yêu cầu họ im lặng và nếu muốn ở lại tham gia thì lấy ghế ngồi nghe, chúng cứng họng, lẳng lặng đi tìm chỗ ngồi, cứ thì thoảng lại làm ầm ĩ lên rồi thôi. Xem thêm

Đến tầm 4h, bốn người chúng tôi nhờ mấy anh em ở Nam Đàn chở ra thị trấn để đi Taxi ra bắt xe khách về HN. Tụi AN mặc thường phục lập tức bám theo xe chúng tôi, chúng đi 1 oto Mazda màu vàng chanh (tháo biển) 1 oto Camry đen (tháo biển) và 5 xe máy, các ae Nghệ An vẫn đi theo yểm trợ. Lái xe taxi đi rất nhanh, đi được một lúc thì ko thấy xe của tụi AN đâu, anh Đài liền bảo lái xe đi nhanh nữa lên, ra khỏi địa phận Nam Đàn thì chúng sẽ ko theo nữa đâu, anh Đài bảo các anh em đi sau yểm trợ về trước đi, bọn nó ko theo nữa, bọn anh lo được, đi xa ko tiện cho các anh em. Thế là các ae quay xe đi về.

Đi được khoảng 5 km nữa thì xe chúng tôi gặp đúng đoạn đèn đỏ, đường ùn tắc thì bỗng dừng xe Camry đen từ dưới lao lên chặn mũi xe chúng tôi. Xe đen cứ đi tà tà đằng trước, ko cho xe taxi vượt lên. Vài chiếc xe máy chạy kè kè bên cạnh...

Đến đoạn Quán Hành, Nghi Trung, Nghi Lộc thì chiếc xe đen Camry dừng hẳn lại chặn đằng trước, chiếc xe Mazda áp sát xe taxi, 5 cái xe máy chặn phía sau... Lúc này, tôi cảm thấy sự chẳng lành, liền lôi cái áo phao béo ra mặc thêm vào (tôi biết sẽ bị đánh nên mặc 2 áo khoác để nó có đánh cũng ko đau, chuẩn bị tinh thần chiến đấu. Bọn trên xe Camry ủa xuống, mấy thằng đi Mazda ủa sang, mấy thằng đi xe máy xông lên. Đưa nào đưa nấy đều cầm gậy và tuýp sắt. Chúng đều đeo khẩu trang, có vài thằng chòm mũ len kín mặt, chỉ chừa ra 2 cái mắt giống hệt IS.

Anh Đài liền bảo lái xe: "khóa hết các cửa lại, cố thủ". Tài xế khóa cửa lại thì bị chúng nó cầm gậy đập vào xe, chửi: "Đm mày, mở xe ra, tao giết cả nhà chúng mày. Thằng tài xế xe Camry mặc áo len màu vàng cầm gậy tiến tới cửa xe chỗ tôi ngồi, giật cửa ra, nhưng bị tôi giữ chặt ko mở đc. Chúng ra mở cửa trên nơi a Đài ngồi, giật mạnh cửa. Tay tài xế taxi hoảng quá, mở hết các cửa ra, chạy thoát thân đầu tiên, nhưng vẫn bị chúng nó đánh.

Chúng lôi anh bạn Thắng (ở cửa bên trái) ra ngoài, vừa lôi vừa cầm gậy vụt vào ngực Thắng, bạn Minh liền giữ lấy Thắng, còn tôi thì đưa tay ra bắt lấy gậy của nó. Tôi giằng co cái gậy được khoảng 5s thì bị một thằng khác vụt vào tay, tôi phải buông gậy, tôi dùng chân đạp vào mặt và đầu của chúng

thì bị chúng đánh vào mắt cá chân, ông đồng và bắp chân, bạn Minh cũng ko giữ nổi Thăng nữa. Thăng bị lôi ra ngoài đầu tiên.

Thấy vậy tôi kéo gập cửa xe lại ngay, quay lên thì thấy anh Đài đang bị chúng nó kéo, anh Đài vẫn cố gắng bám trụ ở trong, chúng vọt liên tiếp vào chân, đùi và đầu anh Đài, anh Đài đưa tay lên đỡ thì chúng vọt vào tay. Tôi chồm lên ghé trên, cố ôm lấy anh Đài để kéo lại. Anh Đài bị chúng đánh nặng quá hét lên đau đớn. Chúng vừa đánh vừa hô "tao đánh chết mày, thích đỡ à, tao đánh cho mày gãy tay". Tôi nắm vào đúng chỗ a Đài bị đánh, chỗ đó nó lẻo khõe ra rồi, nhìn nhũn cả ra, làm tôi lầm tưởng anh Đài bị gãy tay rồi. Tôi cố nắm lấy kéo anh lại thì bị chúng cầm gậy phang tiếp vào tay. Đau quá tôi buông anh ra thì anh bị chúng lôi ra ngoài.

Trong lúc tôi đang kéo a Đài lại thì anh bạn Minh dựa lưng vào lưng tôi, tay chống vào ghế, chân đạp liên tiếp về phía cửa, vừa đạp vừa chửi: "địt cụ mày vào đây, mày vào đây, vào đây,...", nơi mà có 1 tên AN mặc áo đỏ, đeo khẩu trang y tế, đang cầm gậy vọt. Nó đánh Minh khoảng 20 phút vào chân nhưng Minh cũng đá được vào mặt và ngực nó. Đánh được Minh thêm mấy cái nữa thì gậy bị gãy. Thăng áo đỏ chạy ra tìm gậy khác thì Minh vùng chạy ra ngoài.

Thấy Minh chạy ra, tôi vẫn giữ chặt cửa. Quay sang thì thấy a Đài đang bị 3 thằng đấm đá tới tấp, Thăng thì bị 1 thằng bẻ ngựa cổ ra sau, 1 thằng lấy cán tuýp sắt đánh vào ngực, 1 thằng cầm gậy vọt vào bụng.

Sau đó khoảng 1s, 2 tên AN quay sang phía tôi, tìm cách lôi tôi xuống. Thấy vậy, tôi liền chủ động mở cửa sẵn, khi chúng tới gần liền đạp cửa xông ra. Tôi húc thẳng vào người 1 thằng, đỡ và giằng lấy gậy của nó, đấm nó được 2 quả vào mặt thì bị thằng bên cạnh vọt vào vai và lưng. Nhưng tôi mặc 2 áo khoác nên chúng vọt thế chứ vọt nữa cũng ko có cảm giác đau. Thấy Thăng đang bị đánh ác quá, tôi xông vào húc mấy thằng đang đánh Thăng. Vừa húc xong thì bị nó quay lại đánh tới tấp. Tôi liền chạy về hướng Hà Nội. Chúng hô lên "*bắt lấy nó, bắt lấy nó,..*"

Chạy được 1 lúc thì thấy Vũ Minh cũng chạy theo sau, đằng sau là 5 6 thằng cầm gậy đuổi theo. Chạy được chừng 100m thì một thằng nhảy lên xe Mazda đuổi theo chúng tôi. Vũ Minh vừa chạy vừa hô "*cướp, cướp,... cứu, cướp, cứu với,..*" Nhưng người dân chỉ chạy xe chậm chậm lại để xem chứ ko giúp. Có người thì bảo "em ko dám giúp đâu, em sợ nó trả thù em,... các anh chạy vào làng đi, nó ko đuổi đc đâu".

Chỉ vài giây, quay lại nhìn thì thấy xe Mazda phi gần tới như muốn tông chết tôi. Tôi liền bật sang hàng rào (cao khoảng 1m5) bên kia đường (nhảy lần 1), chạy ngược chiều xe nhằm cản chớ chúng. Vũ Minh cũng nhảy sang cùng tôi, ai ngờ mấy thằng AN đằng sau chạy cũng gần tới, chúng cũng nhảy sang bên kia đường. Vũ Minh cúi xuống nhặt viên gạch, giả vờ ném về phía AN thì chúng đứng khựng lại, ko tới gần nữa. Nhờ vậy mà chúng tôi được nghỉ khoảng 5s, sau đó chúng tôi tiếp tục chạy thì thằng xe Mazda vòng lên trên, chặn đầu chúng tôi, nó vừa mở cửa xe ra, thấy chúng tôi lao về phía oto, nó hoảng quá lại leo lên xe, đóng cửa lại, phi về phía chúng tôi. Sợ nó tông mình, tôi và Minh lại nhảy sang bên này đường (nhảy lần 2), chúng tôi lại chạy, dù cho chân mỏi rã rời, họng khô khốc, thở bằng tai. Lần nhảy này, vì di chứng của cú vọt vào mắt cá chân nên tôi nhảy hụt, treo chân luôn, đau điếng. Vũ Minh thấy thế dìu tôi chạy. Mấy thằng AN lại tiếp tục nhảy sang truy sát. Thằng Mazda lại quay xe sang bên này đường, chạy được chừng 200m nữa thì cái xe đuổi tới sát đít. Chúng tôi lại bật sang bên kia đường (nhảy lần 3). Mấy thằng AN nhìn chúng tôi nhảy qua nhảy lại thì chán cmnl, chúng nó cũng thở dốc, chỉ còn đi bộ chứ ko chạy đuổi theo được nữa....

Con xe Mazda lại 1 lần nữa vòng đầu xe đuổi theo. Chúng tôi bảo nhau, thôi chạy vào làng, chứ nhảy qua nhảy lại thế này mệt đéo tả, kiểu gì cũng mất mạng... Thế là chúng tôi chạy vào 1 nhà ngay đầu ngõ. Vào trong sân nhà thì tôi chốt cổng lại, Minh thì la lên "*cứu chúng cháu, chúng cháu bị tụi nó cướp*". Chạy vào nhà, Minh nhìn quanh, vớ được con dao, còn tôi thì nhặt 1 cây sắt lên. Chúng tôi đứng trong sân, chửi "*Địt cụ mày, vào đây tao giết hết chúng mày,..*"

Mấy thằng AN đứng bên ngoài ngõ, ko dám xông vào. Thằng AN áo đỏ rút điện thoại ra gọi thêm đồng đội tới. Tôi quay sang hỏi chủ nhà "*ở đây còn chỗ nào chạy nữa ko chú*". Họ bảo "*đằng sau có lối thoát sang ngõ bên*". Tôi và Minh chạy ra đằng sau, may mắn thay, đằng sau đó là 1 nhà đang xây dở, có cái giàn dáo, tôi trèo lên trước, kéo theo Minh lên. Hai thằng ra bờ tường, nhảy từ trên

tường cao hơn 2m xuống. Cú nhảy khiến chân tôi đau muốn khóc. Phải nén cái đau lại mà chạy tiếp. Chạy lườn lách trong ngõ, đến chỗ quặt thì tự bảo nhau "trái" "phải"phải, trái". Chạy vòng vèo trong ngõ, đằng sau là tiếng rồ ga xe máy đuổi theo.

Tiếp tục chạy đến chỗ có ruộng đằng sau, chúng tôi rẽ phải, chạy dọc theo cái mương thối. Chân đau, cơ thể mệt, mấy lần chúng tôi rơi xuống cái hố bùn, rồi lại lồm cồm bò lên. Nghe thấy tiếng người lao xao ở đằng sau, chúng tôi núp vào 1 bụi dậm, sau đó cả 2 cúi thấp người, nấp sau những bụi hoa cỏ may mà đi. Bò trườn qua những ruộng rau đầy đất. Chúng vẫn cho người đi lung ra đến tận mép ruộng. Chúng tôi trườn tới gần 1 cái mộ rất to, cả hai thẳng nhảy thẳng vào nấp đằng sau cái mộ. Lúc này, hai đứa mới được thở một lúc. Nằm bẹp ra mộ... Sau đó, chúng tôi gọi đt cho chú Dung Truong và 1 số ae khác báo tin. Rồi tiếp tục bò qua cánh đồng Ngô tới 1 cái làng sâu bên trong, cách xa đường cái gần 1km.

Tới làng đó, chúng tôi chạy vào nhà dân nhờ cứu giúp (nhà có 3 mẹ con), họ liền đóng cửa lại, kéo chúng tôi vào trong nhà. Họ đưa nước cho tôi uống, đem dầu gió xoa bóp chỗ đau cho tôi. Vũ Minh xin họ 2 bộ quần áo cũ (thực ra là giẻ lau nhà họ và 2 chiếc mũ bảo hiểm. Chúng tôi thay đồ, cho quần áo vào 1 cái bao tải rồi từ biệt họ.

Cải trang thành nông dân, chúng tôi lê lét trên đường làng với cái thân xác đau nhức. Cứ mỗi lần có xe đi qua, chúng tôi lại cúi xuống giả vờ nhặt cỏ. Đi được khoảng 4 km thì em Tô (fb Pha Lê Tuyết) gọi, hỏi chúng tôi đang ở đâu, sẽ có ae qua đón. Thực sự chả biết đi đến đâu rồi, lê lét mãi tới được Trung tâm y tế Nghi Lộc, mình liền nhắn địa chỉ cho Tô, nhờ ae tới.

Lúc sau có anh Võ Tuấn và anh Thông Chương tới đón. Hai anh đưa chúng tôi nhà a Võ Tuấn. Vừa tới nơi đã thấy cả 20 thằng AN đứng bên đường rồi. Vào nhà nghỉ được 1 lúc, chúng tôi được tin anh Đài bị trấn lột hết đồ, bị vứt xác ở Cửa Lò, đã được các ae đưa lên xe về HN an toàn, còn Thắng thì ko có tin tức gì. Khoảng 8h, chúng tôi quyết định đi ngay trong đêm. Nhờ có sự bài binh bố trận của các anh em Nghệ An đã cắt đuôi được tụi AN. Hai anh Thông Chương và anh Cường (chồng chị Kim Chi) đã đưa chúng tôi ra tận Diễn Châu bắt xe. Chúng tôi lên xe mà lòng đầy cảm kích.

Lúc này mới thấm câu hát của Anh Sơn Nguyen:

- *Tao không vào địa ngục thì ai. #ĐMCS*

Cảm ơn anh Cường, anh Thông Chương, em Maria Nguyễn, anh Đức, chị Kì, em Tô, anh Võ Tuấn, anh Thái Văn Dung, chị Chi, chị Nguyễn Hoài Thu và nhiều anh em khác mà tôi ko nhớ hết tên đã không quản ngại đường xa đã tới yểm trợ cho chúng tôi.

Viết những dòng tường thuật này mà lòng đầy nỗi uất nghẹn. Tôi đã rút nước mắt khi nhớ lại cảnh anh em của mình bị đánh. Bọn công an Nghệ An thực chất chỉ là 1 lũ nhát gan và rất hèn. Dùng 20 người để đánh 4 người là hèn, khi bị phản ứng lại mà đã rụt thì là nhát gan... Chúng mày, lũ AN Nghệ An, tao nhớ mặt từng đứa. Tao xin thề lần sau tao tới đất Nghệ An mà chúng mày còn chặn đánh thì kiểu gì tao cũng chém chết vài thằng.

Lũ công an Nghệ An là một lũ ăn cướp, chúng đã cướp đi toàn bộ Điện thoại, máy móc, toàn bộ giấy tờ và tiền của anh Đài, chúng lột hết đồ, chỉ để lại cho anh mặc 1 chiếc quần và 1 cái áo phông. Chúng cướp của bạn Thắng 1 chiếc điện thoại Iphone 5s và 3 triệu trong ví bạn. Chúng cướp 1 điện thoại Iphone 5s và 1 triệu đồng của bạn Vũ Minh. Chúng lấy hết đồ đạc trong túi của tôi, lấy hết giấy tờ xe, CMND, thẻ HSSV, thẻ Ngân hàng và số tiền gần 10 triệu của tôi (số tiền tôi tích lũy đi trồng rau nuôi cá thời gian qua để sau này làm ăn). Chúng cướp tất tần tật, mục đích chặn xe đánh chúng tôi cũng chỉ để cướp chứ không phải để hả giận, vì chúng làm gì còn liêm sỉ nữa mà biết giận. Chúng cướp hết thành quả lao động của chúng tôi một cách dã man. Thử hỏi cái đất nước này còn luật pháp nữa không?. Cộng sản cứ làm thế này nhiều thì chúng càng sớm sập thôi. Chúng mày hãy nhớ, tao **"CÒN SỐNG LÀ CÒN CHỐNG"**. Xin hứa đấy!

Vinh Phúc Thắng.

Những bàn tay che chở Nhân Quyền *Bạch Mai sưu tập*

Sáng ngày 16/12/2015 khi vừa rời khỏi nhà để đi gặp phái đoàn EU, luật sư nhân quyền Nguyễn Văn Đài đã bị một lực lượng công an, an ninh 25 người bắt đưa trở lại nhà anh. Họ đọc lệnh bắt theo Điều 88 BLHS “tuyên truyền chống nhà nước” và Lệnh khám xét nhà. Tin anh bị bắt đã nhanh chóng lan rộng trên tất cả các cơ quan truyền thông Việt ngữ và quốc tế. Ngay sau đó, anh đã được các bạn hữu tìm phương cứu trợ qua chương trình hành động: “**Tuần lễ vận động trả tự do cho luật sư Nguyễn Văn Đài**”. Chương trình này bao gồm các công việc như:

- Vận động đồng bào trong và ngoài nước cùng ký tên trong bản lên tiếng do nhóm Hội Anh Em Dân Chủ phát động, cho đến nay (22-12-2015) sau 5 ngày, đã nhận được 64 đoàn thể, tổ chức và 787 cá nhân cùng ký tên ủng hộ.

TUẦN LỄ VẬN ĐỘNG TRẢ TỰ DO CHO LS. NGUYỄN VĂN ĐÀI

16-23/12/2015

FREE NGUYEN VAN DAI

Contact: freenguyenvandai2015@gmail.com

- Bà Vũ Minh Khánh, vợ của Luật sư Nguyễn Văn Đài đã công bố một thỉnh nguyện thư, yêu cầu nhà cầm quyền CSVN trả tự do cho chồng bà. Thỉnh nguyện thư đã nhận được hơn 1,400 chữ ký sau vài giờ đăng tải trên mạng. Thư sẽ gửi đến các giới chức sau đây:

- Bộ Trưởng Ngoại Giao Hoa Kỳ John Kerry,
- Cao Ủy Liên Hiệp Âu về Đối Ngoại và Chính sách An Ninh Catherine Ashton,
- Cao Ủy Liên Hiệp Quốc về Nhân Quyền Zeid Ra'ad Al Hussein

Trang chủ Giới thiệu Bảng tin Hội Đào tạo **Tin tức** Góc thư giãn Lương tâm TV Liên hệ

Tuần lễ vận động trả tự do cho Luật sư Nguyễn Văn Đài (16-23/12/2015)

Nhóm biên tập HAEDC / 6 ngày ago

Tim kiếm ...

Hội Anh Em Dân Chủ is an organization dedicated to the promotion of a just, democratic, and peaceful constitution.

anh em dân chủ

là một tổ chức vì lợi ích dân sự được thành lập để đấu tranh bảo vệ các quyền con người và tự do dân chủ cho nhân dân Việt Nam. Với định hướng dân chủ và hội đồng chủ đạo, chúng ta tin tưởng vào nhân dân.

[Thích Trang](#)

Ngoài ra, chiến dịch “**Tuần lễ vận động trả tự do cho luật sư Nguyễn Văn Đài**” còn được thực hiện qua sáng kiến của anh Lý Quang Sơn, một bạn hữu thân thiết của anh Đài đã phát động vẽ chữ “ #Free Nguyễn Văn Đài” lên lòng bàn tay tạo thành những mảnh puzzels ghép thành hình. Chiến dịch này đã được mọi giới hưởng ứng mạnh mẽ, từ quốc nội đến hải ngoại. đặc biệt là có sự góp mặt của nhiều nhân vật nổi tiếng như: khoa học gia Dương Nguyệt Ánh, nhạc sĩ Trúc Hồ, ca sĩ Lâm Thúy Vân, họa sĩ Khang Nguyen (người vẽ logo và góp phần khởi xướng phong trào #DMCS và #ZombieNguyen), anh Nguyễn Toàn, Phó Thị Trưởng thành phố Bankstown, tiểu bang NSW, Úc Châu, anh Hoàng Tứ Duy (phát ngôn nhân đảng Việt Tân), Ls. Lê Công Định, Hòa Thượng Thích Không Tánh, ông Đặng Xương Hùng (cựu đại sứ VC tại Genève), v.v...

Chiến dịch cần 880 bàn tay, hiện nay (22-12-2015) đã đạt đến con số 713. Khi hoàn thành tấm hình này sẽ được in ra khổ A0 (gấp 16 lần khổ A4, 84.1 x 118.9cm, 33.11 x 46.81 inches) và resolution 300 dpi.]

Dưới đây là những tấm hình tiêu biểu cho chiến dịch này, đây là phóng tác do ban biên tập VNNS thực hiện. Với ý nghĩa: Hình nguyên bản sẽ được hoàn thành nằm ở giữa, tượng trưng cho Ls. Nguyễn Văn Đài được bao bọc xung quanh bởi những tấm hình được ghi nhận trên facebook, biểu hiện những bàn tay bảo vệ cho anh.

Năm Thân Nói Chuyện Khỉ (*)

Nguyễn-Phú-Thứ

Lyon - France

Năm Bính Thân thuộc hành Hỏa, nhằm ngày thứ hai tính từ 08-02-2016 đến 27-01-2017.

Năm Thân tức Khỉ cũng là Khởi, cho nên trong bàn dân thiên hạ cũng thường nhắc nhở luôn trong sinh hoạt xã hội hằng ngày, từ đó mới có những từ ngữ liên quan, xin trích dẫn như sau :

Thân là con Khỉ đứng hạng thứ 9 của 12 con vật trong Thập Nhị Địa Chi. Loài Khỉ có đặc tính giống loài người, thuộc loài có vú, sanh con, có 4 chân như : Trâu, Bò, Ngựa, Dê, Chó, Mèo v.v, nhưng hai chân trước có thể biến thành tay, thường ở trong rừng, ưa nhảy nhót, đu chuyền từ cây này sang cây khác, sống từng đoàn, thông minh hơn các thú vật khác, cho nên thường bắt chước loài người, vì thế được con người huấn luyện để biểu diễn trong những đoàn xiếc cùng với Voi, Sư Tử, Chó mà chúng ta thường thấy, nhứt là trong film Tarzan. Các giọng họ loài Khỉ, xin trích dẫn đơn cử như sau : Đười Ươi, Vượn, Vượn Trắng (Bạch Viên), Di hâu, Mộc Hâu, Tê Thiên Đại Thánh tức Tôn Ngộ Không v.v.

- Khỉ đột = là loài Khỉ lớn con xem như chúa tể loài Khỉ.

- Khỉ lọ nôi = là loài Khỉ có đầu màu đen.

- Khỉ bạc má = là loài Khỉ, có gò má màu trắng.v.v.

Ngoài ra, chúng ta còn thấy những từ ngữ khác như sau : Khỉ Mốc, Khỉ Khô, Cầu Khỉ, Sọ Khỉ .v.v. hoặc là:

- Nuôi Ong tay áo, nuôi Khỉ dòm nhà.

- Rung cây nhát Khỉ.

- Nhăn nhó như Khỉ ăn Gừng ...

Giờ Thân = là giờ bắt đầu từ 15 giờ đến đúng 17 giờ chiều.

Tháng Thân = là tháng bảy của năm âm lịch.

Khi viết năm nay là năm Giáp Thân, tôi lại nhớ năm Giáp Thân (1884) xa xưa, có ảnh hưởng lịch sử quê hương mình. Bởi vì, năm này Pháp thấy nước ta yếu nên lại làm áp lực buộc ký kết thêm hòa ước thứ tư do Ông Patenôtre đại diện Pháp Hoàng ký tên, nên gọi là hòa ước Patenôtre tức Hòa Ước Giáp Thân 1884. Đây là ý đồ của Pháp lấy hết nước ta, để đặt nền đô hộ tại Việt-Nam gần 100 năm, sau khi Pháp thảm bại trận Điện Biên Phủ năm Giáp Ngọ 1954 .

Nhân đây, nói về Tết năm con Khỉ cảm tình, xin trích dẫn một trong những món ăn liên quan đến con Khỉ, trong dịp Bà Từ Hi Thái Hậu tức Tây Thi Thái Hậu, đời nhà Thanh Trung Hoa, khoản đãi phái đoàn sứ thần thuộc các quốc gia Tây Phương, nhân dịp mừng Xuân Canh Tý 1874. Tiệc được chuẩn bị 11 tháng 6 ngày trước, có 1750 người phục vụ, tốn kém 98 triệu hoa viên thời bấy giờ tương đương 374 ngàn lượng vàng ròng, gồm 400 thực khách và kéo dài suốt 7 ngày đêm bắt đầu giờ giao thừa Tết nguyên đán năm Canh Tý.

Đó là món Nào Hâu tức Óc Khỉ như sau :

Vùng Thiên Hòa Sơn thuộc tỉnh Sơn Đông có một rừng cây Lê gọi là Ngọc Căn Lê, trái Lê trị được các bệnh nhiệt uất, can thận và ho kinh niên. Rừng Lê có rất nhiều Khỉ, chúng nó ăn hết cả trái. Nhờ ăn Ngọc Căn Lê nên thịt Khỉ nơi đây rất ngon thơm, lại chữa được bệnh loạn óc, tê liệt và bán thân bất toại. Về dược tính óc khỉ quý hơn thịt gấp bội. Dân chúng trong vùng tìm đủ cách bảo vệ rừng Lê, nhưng không có kết quả, bởi giống Khỉ nơi đây có ba xoáy, tinh khôn, né tránh thợ săn và bẫy rập một cách tài tình.

Tương truyền, Tây Thi Thái Hậu xuống chiếu phải bắt cho được 200 con Khỉ tơ, chưa thay lông lần nào, mỗi con được trọng thưởng 10 lượng vàng ròng. Con số này quá nhiều, thợ săn không thể đáp ứng đủ số, về sau Tây Thi giảm bớt xuống chỉ còn 80 con, để đáp ứng 5 thực khách dùng một con. Khỉ mang về được nuôi bằng thức ăn tinh khiết, bổ dưỡng, ngoài ra còn tắm gội sạch sẽ. Mặt khác, lại cho đóng 80 cái hộp tròn giống như cái trống nhỏ mở ra khép vào được, một mặt trống có khoét lỗ tròn vừa đủ diện tích cho cái đầu con Khỉ ló lên kèm theo một cái gông làm cho con Khỉ không thể cựa cựa được. Trước khi bắt đầu món ăn này, bày Khỉ được tắm rửa lần chót, xịt nước hoa thơm ngát vá cho uống một loại thuốc để tắt cả năng lực, tinh túy con Khỉ tập trung lên não bộ, óc Khỉ vì lẽ ấy sẽ gia tăng chất bổ bội phần. Muốn cho các quan khách Tây Phương bớt thấy sự dã man, ăn uống được mạnh miệng đồng thời làm cho món ăn mang ít nhiều ý nghĩa lịch sử, Thanh triều còn cho các con Khỉ vận triều phục, đội mũ, vẽ mặt, mang râu giống như một đại quan của triều đình, trên cổ đeo một tấm bảng nhỏ ghi rõ tên họ, tuổi tác cùng quan chức thuở sanh tiền. Những con Khỉ đó tượng trưng cho những nịnh thần, gian tặc ... khả ố nhứt, gian ác nhứt, bị dân chúng oán ghét tận xương tủy như : Tần Cối, Bí Trọng, Vu Hồn, Bàng Hồng, Trương Bang Xương, Mao Diên Thọ ...phải chịu chết để đền tội với đất nước.

Khi tiếng khánh ngọc từ tay Tây Thi Thái Hậu trở lên để báo hiệu đến món nã hầu, thì nội thị dọn ra mỗi bàn một cái lồng chứa Khỉ cho 5 thực khách. Kế tiếp tên nội thị một tay gỡ mào, một tay dùng búa bằng ngà nhỏ giáng xuống đầu Khỉ, động tác này đã được tập luyện thuần thục từ trước để chỉ cần một búa duy nhất là đủ đưa con Khỉ sang bên kia thế giới. Cùng lúc ấy nhạc đệm trở lên và tên nội thị sẽ ngâm nga một câu theo tiếng nhạc, đại ý như Mao Diên Thọ đã thụ hình hay Tần Cối đã đền xong tội phản thần. Đoạn tên nội thị lập tức dùng một tấm lụa bạch đầy kín toàn bộ cái đầu con Khỉ, chỉ chừa một lỗ thật nhỏ vừa đủ đưa cái muỗng bạc vào múc khối óc Khỉ. Nã Hầu được xối lên bằng nước sâm nóng hổi cho tái đi, bớt đỡ. Lúc thực khách vừa múc óc Khỉ ra ngoài, nội thị dùng nĩa bạc gạt bỏ phần da đầu và những mảnh sọ bề để khách dễ dàng thưởng thức nhiều ít tùy thích. (tài liệu này do Một Sách sưu tầm và tường thuật).

Hơn nữa, vì loài Khỉ là loài chống lại được các bệnh thông thường, cho nên người ta thường nuôi nó ở trước nhà để cho con cháu ít bệnh hoặc nuôi chung với chuồng hay tàu Ngựa để tránh bệnh cho Ngựa.

Các chuyện huyền thoại về loài Khỉ rất nhiều như : Tề Thiên Đại Thánh đi thỉnh kinh Tam Tạng cùng với thầy Huyền Trang và Trư Bát Giới - Bạch Viên Tôn Các (Bạch Viên tức con Vượn Trắng) - Đười Ươi Giữ -ng .v.v. trong dân gian đã kể quá nhiều, ai cũng biết nên không thể kể lại mất nhiều thì giờ.

Khi bàn đến tuổi Khỉ thuộc năm Giáp Thân, xin trích dẫn nhắc lại sự liên quan như sau :

Giáp Thân và Giáp Dần có cùng mạng Thủy, cho nên muốn tính năm sanh thuộc mạng gì trong Ngũ Hành, chúng ta phải nhớ câu : Hán(Thủy) Địa(Thổ) Siêu (Hỏa) Sài(Mộc) Tháp (Thủy) (nếu cần xem lại trang 375 quyển thượng đã dẫn).

Tuổi Thân được Tam Hạp là : Thân, Tý và Thìn. Bởi vì, theo luật thuận hạp hay khắc kỵ của Ngũ Hành thì : Thân có hành Kim, Tý có hành Thủy và Thìn có hành Thổ, cho nên chúng ta phân tách từng cặp tuổi chỉ thấy tuổi Thân được tương sanh với tuổi Tý và tuổi Thìn như sau :

cặp Thân và Tý có :

Hành Kim (Thân) sanh hành Thủy(Tý), cho nên được tương sanh. Bởi vì, hành Kim bị sanh xuất và hành Thủy được sanh nhập.

cặp Thân và Thìn có :

Hành Thổ (Thìn) sanh hành Kim (Thân), cho nên được tương sanh. Bởi vì, hành Thổ bị sanh xuất hành Kim được sanh nhập. Trong khi, hành Thổ(Thìn) khắc hành Thủy (Tý) cho nên bị tương

khắc. Bởi vì, hành Thổ được khắc xuất và Thủy bị khắc nhập. Do vậy, cặp tuổi Thìn và Tý xem như Không Được Tương Hạp, chỉ có tuổi Thân được TƯƠNG Hạp cả tuổi Thìn và tuổi Tý mà thôi hay nói khác đi, tuổi Thân được Nhị Hạp cả tuổi Thìn và tuổi Tý.

Ngoài ra, tuổi Thân thuộc chi dương, kết hợp với 5 can dương, có hành gì ? xin trích dẫn như sau:

Các tuổi Thân	Thuộc hành gì?
Giáp Thân	Thủy
Bính Thân	Hỏa
Mậu Thân	Thổ
Canh Thân	Mộc
Nhâm Thân	Kim

Trước khi tạm kết thúc bài này, tôi xin trích dẫn thời gian 10 năm những năm con Khỉ vừa qua và sắp tới có Hành như thế nào? để cống hiến quý bà con đồng hương nhằm lãm hoặc xem mình có phải sanh đúng năm Thân hay không như dưới đây:

Tên Năm	Thời Gian	Hành Gì?
Mậu Thân	02-02-1908 đến 21-01-1909	Thổ
Canh Thân	02-02-1920 đến 07-02-1921	Mộc
Nhâm Thân	06-02-1932 đến 25-01-1933	Kim
Giáp Thân	25-01-1944 đến 12-02-1945	Thủy
Bính Thân	12-02-1956 đến 30-01-1957	Hỏa
Mậu Thân	30-01-1968 đến 16-02-1969	Thổ
Canh Thân	16-02-1980 đến 04-02-1981	Mộc
Nhâm Thân	04-02-1992 đến 22-01-1993	Kim
Giáp Thân	22-01-2004 đến 08-02-2005	Thủy
Bính Thân	08-02-2016 đến 27-01-2017	Hỏa

Nhân dịp bước sang năm Bính Thân kính chúc tất cả quý bà con đồng hương được An Lạc và mọi nhà được Hạnh Đạt và Đắc Thành Như Ý.

** (Trích dẫn tác phẩm Tìm Hiểu Việc Đòi Đã Qua 1 của Gs Nguyễn-Phú -Thứ*

Những phong tục cổ truyền của người Việt trong ngày Tết Nguyên đán

Tết Nguyên đán là ngày tết cổ truyền của người Việt Nam. Đây cũng là dịp gia đình quây quần, đoàn tụ bên nhau sau những ngày làm việc vất vả. Với người Việt Nam, tết Nguyên đán là những ngày lễ lớn nhất trong năm.

Trải qua bao nhiêu năm, những phong tục cổ truyền của người Việt vẫn giữ được những nét bản sắc dân tộc.

Thăm mộ tổ tiên

Từ ngày 23 đến ngày 30 tháng chạp, con cái trong gia đình tề tựu đông đủ cùng nhau đi thăm, quét dọn mồ mả tổ tiên và đem theo hương đèn hoa quả để cúng, mời vong linh tổ tiên về ăn Tết với con cháu.

Trang trí, sửa soạn nhà cửa ngày tết

Năm nào cũng vậy, cứ vào dịp Tết đến xuân sang, nhà nhà đều dọn dẹp, sửa sang và trang hoàng nhà cửa thật đẹp theo đúng không khí của ngày Tết. Tất cả các đồ dùng trong gia đình, từ ghế ngồi, bàn thờ...đều được lau chùi sạch sẽ theo đúng nghĩa năm mới cái gì cũng phải mới. Trên tường treo những câu đối hoặc tranh tết. Trong nhà đặt các lọ hoa với đủ màu sắc tươi mới như cúc vàng, hoa hồng...hoặc những cây quất với những trái quất vàng ươm làm rực lên một góc không gian.

Nói đến tết không thể không nhắc đến hoa đào - loài hoa chỉ có vào mỗi dịp tết đến xuân sang ở miền Bắc, với người miền Nam thì có mai vàng. Bên cạnh đó còn có mâm ngũ quả được bày lên trên bàn thờ. Các loại trái cây được bày lên thể hiện mong muốn của gia chủ cho một năm mới với những điều tốt lành.

Phong tục cúng ông Táo

Hàng năm, cứ đến ngày 23 tháng Chạp, người Việt Nam lại có tục cúng ông Táo. Ông Táo hay còn gọi là Thần Bếp, có trách nhiệm theo dõi mọi việc xảy ra trong gia đình rồi trình báo cho Trời.

Năm nào cũng vậy, cứ vào ngày 23 tháng Chạp, nhà nào cũng thu dọn nhà cửa, bếp sạch sẽ rồi làm lễ cúng tiễn ông Táo lên trời, nhờ ông báo cáo những điều tốt đẹp để một năm mới bình an và may mắn. Theo lệ, lễ cúng ông Táo được đặt trong bếp và phải có cá chép vì tục truyền rằng ông Táo cưỡi cá chép để lên trời.

Lễ rước vong linh Ông Bà

Là lễ mời ông bà về ăn Tết với con cháu. Chiều ngày 30 tháng Chạp, trên bàn thờ tổ tiên được bày 1 mâm cỗ bao gồm trái cây và thức ăn. Người gia trưởng thắp hương dâng lên bàn thờ, cầu xin tổ tiên chứng giám và phù hộ cho gia tộc được nhiều phước lành trong năm mới. Theo sau đó mọi người trong gia tộc đều chắp tay cung kính thỉnh vong linh ông bà về ăn Tết.

Chợ tết

Những phong tục cổ truyền của người Việt trong ngày Tết Nguyên đán

Chợ ngày tết có không khí khác hẳn những phiên chợ ngày thường trong năm. Ảnh minh họa.

Chợ ngày tết có không khí khác hẳn những phiên chợ ngày thường trong năm. Theo thói quen, người đi chợ sắm tết thường mua rất nhiều đồ. Tuy nhiên, những đồ này không phải là để dự trữ trong những ngày tết mà là theo thói quen, người Việt Nam thường quan niệm, cả năm mới có một ngày tết nên mua sắm cũng nhiều hơn ngày thường. Đặc biệt, những món ngon độc lạ mà ngày thường không có thì được bày bán trong những phiên chợ tết. Người người đi chợ sắm tết tạo nên không khí ngày tết ấm cúng, sôi nổi.

Tục xông nhà

Theo phong tục, cứ đến đêm giao thừa mọi người thường ở trong nhà không đi đến nhà khác để đợi có người đến xông nhà, rồi mọi người mới được đi chúc tết nhà khác. Người ta tin rằng, người xông nhà đầu năm sẽ ảnh hưởng đến tương lai của chủ nhà trong cả năm mới. Tuổi tác người xông nhà cũng khá quan trọng, vì thế trước tết chủ nhà thường chọn người quen biết, hợp tuổi để đến xông nhà cho nhà mình.

Hái lộc đầu xuân

Trong đêm giao thừa, mọi người thường đi lễ chùa để cầu một năm mới tốt lành, sức khỏe tốt trong một năm mới. Sau đó người ta sẽ ngắt một cành lộc ở một cành cây nào đó. Nếu ngắt được cành lá tươi tốt thì năm đó sẽ gặp nhiều may mắn. Tuy nhiên, ngày nay người ta ít làm tục này.

Phong tục chúc tết, mừng tuổi

Chúc tết hay mừng tuổi là những phong tục từ lâu đời để mong muốn những điều tốt lành nhất sẽ đến với mọi người trong gia đình. Theo lệ, thường thì vào mùng 1 con cái chúc tết ông bà, cha mẹ. Ông bà, cha mẹ cũng chúc lại con cháu bằng một phong lì xì có tiền đi kèm với lời chúc hay ăn, chóng lớn. Tiền lì xì thường là những tờ tiền còn mới, vì người ta quan niệm rằng, năm

mới cái gì cũng phải mới mẻ thì một năm sẽ gặp được nhiều điều may mắn đến.

Những phong tục cổ truyền của người Việt trong ngày Tết Nguyên đán

Mừng tuổi là những phong tục từ lâu đời để mong muốn những điều tốt lành nhất sẽ đến với mọi người trong gia đình. Ảnh minh họa.

Trong những ngày đầu năm, thường thì từ ngày mùng 1 đến ngày mùng 3, mọi người còn đến chúc tết anh chị em, bà con họ hàng, bạn bè để chúc những điều tốt đẹp nhất cho một năm mới đến. Khi chủ nhà được chúc tết thường tiếp đãi người đến chúc tết ăn uống để thể hiện thành ý và tình thân với nhau.

Phong tục xuất hành

Xuất hành là lần đi ra khỏi nhà đầu tiên trong năm mới. Người ta tin rằng hướng đi này sẽ có ảnh hưởng tới tương lai của mỗi người trong năm sắp tới. Cho nên, theo tuổi tác của mình, mỗi người xem sách lịch do những nhà bói toán viết ra để chọn hướng đi và giờ bắt đầu cho thích hợp. Ngày nay phong tục này không còn được nhiều người tin và làm theo.

Tục kiêng cử

Trong 3 ngày đầu năm người ta thường thận trọng lời ăn tiếng nói và hành động vì tin rằng có thể đem lại hên xui cho cả năm. Thí dụ như không quét rác, nhất là quét rác pháo ra khỏi nhà vì bị xem là quét tiền ra cửa. Không tặng thuốc men hay dao nhọn vì bị xem là dấu hiệu của bệnh hoạn và xung khắc. Không khóc lóc than thở hay đập vỡ chén đĩa vì đó là dấu hiệu của sự đổ vỡ trong gia đình. Không mặc đồ trắng hay đen vì bị xem là dấu hiệu của sự tang tóc.

HUYỀN NA (TÔNG HỢP)

Về nguồn kỷ niệm

Thái Bạch Vân

*Nắng xuân trải lụa đỏ đây
Gió xuân nhẹ thoảng hây hây má đào
Vườn xuân hoa bướm xôn xao
Khiến ta tác dạ nao nao... nhớ nhà*

*Những ngày nắng ấm trở hoa
Áo dài bông tím nón thơ hội hè
Thơ... ngâm, ca hát thỏa thuê
Tuổi hồng phơi phới chẳng hề lo âu*

*Đời tươi chẳng chút muộn sầu
Bạn hiền ...thi cử đêm thâu sách đèn
Mặc ngoài diên đảo bon chen
Hiên nhà , mái trúc, Hoa Tiên thơ đề*

*Thành thời thú đạo sơn khê
Bằng qua Vỹ Dạ xuôi về Thuận An
Tràng Tiền , Thừa Phủ đồ ngang
Ngày ngày hai buổi xanh xang đến trường*

*Tịnh Tâm hồ ngát sen hương
Thầy trò cắm trại toàn trường cuối năm
Những ngày Huế rét căm căm
Bắp rang , đọc sách trong chăn ...tuyệt vời*

*Quên sao được... thuở thiếu thời
Dạt dào kỷ niệm bầu trời quê hương
Giờ đây cách trở muôn phương
Xuân về ...quê lạ gọi nguồn nhớ thương ...*

Lời hay – ý đẹp

- Tôi không trách ai đó vì đã làm tôi thất vọng. Mà chỉ trách bản thân tôi đã hy vọng vào họ quá nhiều
- Đừng buồn vì bạn không có được người ấy mà hãy sống sao để cho người ấy buồn vì không có bạn
- Đừng cố làm những việc vĩ đại, trước hết hãy cố gắng làm những việc nhỏ bé theo cách tuyệt vời nhất.

Lam Phương: “Lạ Trời Con Được Bình Yên”!

T4, 12/16/2015 - 23:16

Tôi được anh Trần Việt Hải yêu cầu đóng góp bài viết vào “Tuyển Tập Lam Phương” vào giờ thứ 25, tức là thời điểm cuối cùng khi mà hầu hết bài vở của quý văn hữu hoặc thân hữu khác đã gọi về đầy đủ để sách chuẩn bị lên khuôn.

Thời gian này cũng trùng hợp vào lúc mà chúng tôi đang chuẩn bị thu hình cho chương trình ca nhạc thứ 77 của Trung tâm Asia với chủ đề “Dòng nhạc Anh Bằng và Lam Phương” nên tôi chợt nghĩ hay là mình cứ chia sẻ với mọi người những diễn biến chung quanh việc thực hiện bộ DVD đặc biệt này đồng thời cảm tưởng riêng tư của mình đối với hai trong số các nhạc sĩ khả kính nhất của nền âm nhạc Việt Nam.

Thú thật mà nói, kể từ khi Việt Dzũng bỏ chúng ta ra đi, mỗi lần chuẩn bị cho các chương trình thu hình của TT Asia tôi đều cảm thấy có phần bối rối và mất mát! Bối rối là bởi vì trước đây thường có “hai cái đầu”, bây giờ chỉ còn lại “một mình”, soạn thảo và chuẩn bị phần giới thiệu cho cả một chương trình, mà tính tôi thì vừa lười, lại vừa quen thói “bất nạt” thằng em, vì thế bây giờ đâm ra hụt hẫng! Trước đây, hề tiết mục nào mình không phải giới thiệu là tôi “bán cái” cho Dzũng liền, đôi khi “bí” không biết viết gì, thì tôi cũng lại trút lên vai của Dzũng. Thật ra thì Việt Dzũng cũng chẳng chăm chỉ hơn tôi lắm đâu, tuy nhiên có lẽ vì phận “làm em” nên lúc nào cũng (không) vui vẻ gật đầu “OK, OK” thật là dễ thương và... tội nghiệp! Tuy nhiên khi hai anh em đứng chung trên sân khấu thì chúng tôi hầu như “đẹp bỏ” hết cả scripts, cứ việc tung hứng “loạn xà ngẫu” tùy theo nội dung của từng tiết mục hoặc từng bài hát! Rất nhiều lần chúng tôi đã bị bà “manager” Thy Vân cùng ông “đạo diễn” Trúc Hồ complained và dọa “đuổi việc”!!! Nhưng bây

giờ ngồi ngẫm lại, thì ra đó chính là những điều đã gọi lại cho tôi bao tiếc thương và mất mát, nhất là với chương trình dòng nhạc của Lam Phương và Anh Bằng lần này, vì tôi biết Việt Dzũng có rất nhiều kỷ niệm đẹp và lý thú với hai vị nhạc sĩ kể trên.

Tuy nhiên dù muốn, dù không thì dự án thu hình cho bộ DVD kỳ thứ 77 của TT Asia cũng được chuẩn bị rất kỹ lưỡng. Tôi và nhạc sĩ Trúc Hồ đã đến thăm cũng như tiếp xúc với nhạc sĩ Lam Phương nhiều lần, và cũng nhờ vậy mà tôi mới biết được mối liên hệ cùng sự tương quý giữa hai nhà soạn nhạc, một già, một trẻ này. Nếu Trúc Hồ kính trọng tài nghệ cùng tư cách của nhạc sĩ Lam Phương bao nhiêu thì ngược lại anh Lam Phương quý mến khả năng âm nhạc cùng cung cách hòa âm của Trúc Hồ bấy nhiêu! Nghe hai nhạc sĩ trao đổi tôi mới biết được chính anh Lam Phương đã giao cho Trúc Hồ rất nhiều nhạc phẩm để hòa âm thu thanh cho các băng cassette hoặc đĩa nhạc của anh từ hơn hai mươi năm về trước! Họ còn “hẹn ước” với nhau một cuộc trùng phùng nghệ thuật khác, trước khi anh Lam Phương chính thức ngừng hoạt động, rất tiếc vì tính cách riêng tư của dự án nên tôi không thể tiết lộ được vào lúc này!

Về phần cô Thy Vân, giám đốc của TT Asia, thì cô đã bàn bạc với chúng tôi là trong buổi thu hình, cô sẽ cho xây dựng hai khu ngồi rất trang trọng và riêng biệt dành cho 2 nhạc sĩ Anh Bằng và Lam Phương cùng với thân quyến của các vị đó ngay trong rạp để anh chị em nghệ sĩ cùng khán thính giả có thể diện kiến họ cũng như giao tiếp bằng mắt trong các màn trình diễn, tương tự như các buổi nhạc hội tri ân và vinh danh nghệ sĩ Hoa Kỳ đã có những đóng góp lớn lao cho nền nghệ thuật mà chúng ta thường thấy diễn ra hàng năm tại Kennedy Center in Washington, DC. Tuy nhiên, vào giờ chót, nhạc sĩ Lam Phương trở bệnh nặng phải đưa vào bệnh viện, vì thế kế hoạch dự trù đã không thực hiện được. Và nhạc sĩ Anh Bằng cũng xin từ chối vinh dự này vì không có anh Lam Phương ngồi bên cạnh. Mọi người ai cũng lấy làm tiếc và thiếu đi phần vinh danh trang trọng dành cho hai vị nhạc sĩ đã đóng góp và cống hiến cả cuộc đời cho nền âm nhạc VN từ hơn 60 năm qua!

Chính nhạc sĩ Lam Phương cũng cảm thấy tiếc nuối, vì trở ngại sức khỏe mà ông mất đi dịp tiếp xúc, giao thiệp và trao đổi với anh chị em nghệ sĩ cùng quý vị khán thính giả của TT Asia, điều đó đã được thể hiện qua những lần điện thoại mà anh Lam Phương dù đang nằm ở bệnh viện nhưng cũng đã gọi thẳng qua Úc để tâm sự với tôi khoảng 1 tuần trước ngày thu hình khi tôi đang

lưu diễn tại Melbourne! Anh còn chia sẻ với tôi rằng, dù đã xuất hiện trên sân khấu nhiều lần qua các chương trình nhạc mang tên anh, nhưng không hiểu sao lần này anh lại cảm thấy nôn nao, bồi hồi, xúc động và chờ mong khôn tả! Anh cứ ao ước rằng “*phải chỉ mình khỏe mạnh*”!!! Anh Lam Phương ơi, những điều anh ước ao chẳng phải chỉ một mình, mà là điều mong ước của hàng chục triệu người ái mộ anh trên quả đất này, trong đó có tôi, một người quý mến anh từ 58 năm qua kể từ ngày được trò chuyện cùng anh lần đầu tiên vào năm 1957 tại khu cư xá Nguyễn Tri Phương, ở thành phố Sài Gòn!

Nhưng có một điều phải công nhận rằng số anh lận đận thật, và nếu tôi gọi nhạc sĩ Anh Bằng là “người đàn ông đào hoa, nhưng chung thủy”, thì xin phép được mô tả anh Lam Phương là “người nhạc sĩ tài hoa, nhưng lận đận”! Anh lận đận từ công danh, sự nghiệp, cho đến cả tình lẫn tiền rồi bây giờ là sức khỏe, mặc dù anh đã có tất cả những thứ trên, và còn có nhiều hơn bao người khác nữa! Ông Trời thật không công bằng đối với anh!

Chắc ít người biết được cậu nhạc sĩ nghèo, vừa tròn 16 tuổi đã nổi tiếng ngay với ca khúc thứ hai trong đời, bản “Nhạc Rừng Khuya” được đón nhận một cách nồng nhiệt không ngờ. Năm 1953 nhiều nhà xuất bản đã tìm đến gặp anh để ký hợp đồng thu thanh và phát hành! Anh tưởng phen này sẽ có dịp kiếm tiền để giúp mẹ nuôi nấng các em nên ký lung tung, ai ngờ đâu bị thừa ra tòa về tội vi phạm lời giao ước! Cũng may thuở ấy chàng mới 16 tuổi nên được ông Tòa tha vì “dưới tuổi vị thành niên”, và có lẽ cũng vì thế nên ngay sau đó anh đã viết bản “Kiếp Nghèo” để dành tiếp tục cuộc sống đạm bạc. Nhưng chỉ vài năm sau thôi thì đời anh đã có phần nào thay đổi, các sáng tác mới đã bắt đầu đem lại cho anh nguồn lợi nhuận tương đối khả quan, khổ nỗi lại là lúc anh lận đận vì tình, trái tim anh đã biết thế nào là đón đau sau lần dang dở với cuộc tình đầu đầy những đam mê và kỷ niệm, mà mãi đến bây giờ khi ngồi xuống phân tích và tìm hiểu từng câu, từng chữ trong các sáng tác của anh từ suốt gần 6 thập niên trở lại đây, tôi và nhạc sĩ Trúc Hồ mới biết được nó ảnh hưởng một cách đậm đà nhưng kín đáo như thế nào qua từng nhạc phẩm mà anh đã viết, nhiều khi người ta chỉ có thể tìm thấy được một câu hoặc một vài chữ ẩn dụ trong bài hát mà thôi!

Và cuối cùng thì Trời cũng đã không phụ kẻ có lòng, năm 22 tuổi, nhạc sĩ Lam Phương đã tìm được hạnh phúc tưởng như vĩnh cửu. Mọi người mừng cho anh khi nghe bản “Ngày Hạnh Phúc”, và có lẽ cuộc sống an bình cùng tâm hồn chất

phác, thật thà của một con người nhân hậu đã khiến anh cống hiến cho đời biết bao nhiêu tác phẩm âm nhạc giá trị trong suốt thời gian hơn 10 năm sau đó, kéo dài cho đến giữa thập niên 1970. Chỉ cần một vài bản nhạc ăn khách thôi, là anh đã trở thành triệu phú. Vợ đẹp, con ngoan, xe hơi, nhà lầu, với dáng vóc cao ráo, đẹp trai, anh được mời thủ diễn trong một số phim ảnh, nhưng luôn luôn giữ bản tính khiêm nhường và nhã nhặn, vì thế mọi người ai cũng quý mến anh. Thế rồi cơn đại hồng thủy Tháng Tư 1975 ập xuống, thác lũ, cuồng nộ của thảm nạn quê hương đã cuốn trôi đi tất cả những gì anh tạo dựng nên bằng mồ hôi, nước mắt và tâm trí của mình! Anh bỏ lại tất cả công danh và sự nghiệp để cùng gia đình ra đi tìm tự do trên “Con Tàu Định Mệnh”, may mắn đến được bến bờ tự do với đôi bàn tay trắng và làm lại từ đầu nơi đất khách trong nỗi “Sầu Viễn Xứ”! Nhưng cái số phận long đong nó vẫn cứ đeo đuổi anh, một lần nữa trái tim anh lại nghe tan vỡ và lần này cơn đau buồn đã dâng cao đến độ anh phải “bỏ xứ ra đi”, mà anh nói đùa với tôi là để “tỵ nạn ái tình”! Quyết định đó dù tìm được “vài nụ hồng ở kinh đô ánh sáng Paris”, nhưng đã không giải quyết được cái số lận đận triền miên trong tình trường mà anh đã phải ngụp lặn từ khi còn trẻ! Chỉ có người yêu nhạc là “may mắn”, vì họ được nghe tâm sự cùng niềm thổn thức của cõi lòng anh qua những tình khúc ngập tràn nước mắt, thương đau và tủi hận! Khổ một nỗi là càng buồn thì anh viết càng hay, mà càng đau thì bài ca nghe càng thấm! Nhưng chính những cơn đau xé lòng đó đã tàn phá trái tim để rồi cuối cùng anh gục ngã vì một cơn tai biến mạch máu não vào cuối năm 1999! Thân thể anh bị tê liệt nửa người và anh trở thành phế nhân, dù trong lòng mọi người anh luôn là một hình ảnh toàn vẹn, toàn vẹn nhất của một con người hoàn hảo. Hoàn hảo từ đức độ đến tư cách, hoàn hảo từ tài năng đến cuộc đời, dù trải qua bao sóng gió.

Nhìn lại anh từ lúc trưởng thành, hay trước đó, từ thời niên thiếu, anh đã như một con tằm, bắt đầu nhả tơ cho số phận, cho cuộc đời, tình yêu và âm nhạc! Mới 7 tuổi, anh đã biết thế nào là khói lửa chiến tranh và phải đi chạy loạn từ thôn này qua làng nọ. 10 tuổi đã phải xa gia đình lên tỉnh ở trọ, 16 tuổi đã biết yêu và đã biết cầu mong “*một mái tranh yêu, một mối tình chung thủy không hề phai*”. Năm 17 tuổi, anh đã thấm được nỗi đau của kẻ ly hương khi những người cùng dòng máu phải di cư từ Bắc vào Nam lánh nạn Cộng Sản, và cũng vì thế mà trong kho tàng âm nhạc VN của chúng ta mới có các nhạc phẩm

như “Chuyến Đò Vĩ Tuyền”, “Kiếp Tha Hương”, “Tình Cố Đô” hoặc “Tiễn Người Đi” v..v...

Lớn lên trong thời chinh chiến, anh đã làm tròn bổn phận của một người trai thời loạn, nếu không muốn nói rằng anh còn đóng góp nhiều hơn thế nữa qua gần 50 nhạc phẩm ngợi ca đời lính như “Chiều Hành Quân”, “Đêm Dài Chiến Tuyến”, “Bức Tâm Thư”, hay “Tình Anh Lính Chiến” v..v...

Trong tình trường, tuy khổ đau nhưng anh không là người phản bội, anh đã dùng âm nhạc để tự an ủi và chia sẻ nỗi lòng mình với những người dù không hay cùng hoàn cảnh, phải chăng đó là lý do mà các nhạc phẩm với tựa đề một chữ như Làm, Tiếc, Buồn, Say, Thương, Mất ..., đã được người yêu nhạc đón nhận một cách nồng nhiệt? Đối với những đồng hương cùng chí hướng, anh là người luôn luôn trung thành với lý tưởng của mình, một người yêu tự do, dân chủ, công bằng và nhân ái. Nhạc phẩm anh viết tặng anh hùng Trần Văn Bá cùng những người đã dấn thân về nước đấu tranh mang tựa đề “Còn Anh Em Tôi Đây”, sẽ không bao giờ nhạt phai trong lòng của những đứa con yêu tổ quốc.

Còn với quê hương, đất nước, Lam Phương là một nhạc sĩ rất nặng lòng, anh đã mơ ngày trở về ngay từ khi vừa bước xuống tàu để ra đi: *“tàu mang ta đi, tàu sẽ đón ta hồi hương”!* Nhưng hơn 40 năm qua anh vẫn một lòng kiên trì, không hề đặt chân trở lại Việt Nam dù hàng triệu khán giả trong nước mong ước được gặp lại người nhạc sĩ đáng mến này. Gần đây nhất, tôi được biết là dự trù sẽ có một buổi đại nhạc hội gồm toàn dòng nhạc của Lam Phương có tên là “Thao Thức Vì Em” được diễn ra ngay tại Nhà Hát Lớn ở Hà Nội, đặc biệt là sẽ có sự tham dự của nữ ca sĩ Bảo Yến sau hơn 10 năm vắng bóng. Tôi sẽ không viết những dòng “quảng cáo miễn phí” cho đêm nhạc hội này nếu người hát không phải là cô Bảo Yến, một nữ ca sĩ mà anh em chúng tôi đã từng đứng ra để xin cho cô được “tự nạn chính trị” ở Hoa Kỳ cách đây hơn 10 năm về trước, vì bị kỳ thị và ngược đãi tại VN. Bảo Yến đã được cấp tình trạng thường trú ở Mỹ, tuy nhiên vì quá thương nhớ con cho nên cô đã lén về thăm nhà qua ngã Bangkok, nhưng khi nhà nước CSVN khám phá rằng cô đang có mặt ở Sài Gòn, họ đã tịch thu hết giấy tờ và cấm cô được xuất ngoại trở lại. Và chính sự việc này khiến cô từ chối xuất hiện ở bất cứ một buổi nhạc hội nào từ suốt 10 năm qua dù đã nhận được bao nhiêu lời mời. Vâng, ở VN hiện nay, khó ai có thể trình bày trọn vẹn dòng nhạc Lam Phương bằng nữ ca sĩ Bảo Yến, bởi vì cô không chỉ hát bằng giọng ca thiên

phú mà còn hát bằng trái tim đầy lý tưởng của mình.

Riêng đối với tôi, sự “hoàn hảo” của anh được thể hiện qua hình ảnh của một người nhạc sĩ hiền hòa, không thích chính trị và không làm chính trị, nhưng anh Lam Phương đã có những “hành động chính trị” còn hơn hẳn biết bao nhiêu “chính trị gia nổi tiếng” của chúng ta. Tôi còn nhớ cách đây vài năm, khi được một tờ báo ở trong nước phỏng vấn rằng: *“Thưa nhạc sĩ, chúng tôi được biết là Bến Thành Audio-Video đang dự định mời ông về làm live show đầu tiên tại Việt Nam vào cuối năm nay. Vậy ông có quyết định trở về hay không?”*

Nhạc sĩ Lam Phương đã trả lời: *“Tháng 12 vừa qua, tôi có đi Úc trình diễn, nhưng đó là chuyện về trước. Giờ, tôi đã lớn tuổi rồi, không bao lâu nữa đã bát thập niên, lại thêm đi đứng khó khăn, nói năng chậm chạp, có lẽ sẽ khó tham dự được live show do Bến Thành Audio-Video tổ chức. Tuy nhiên dù về hay không về thì lòng tôi lúc nào cũng không nguôi nghĩ về quê cha đất tổ, đến những người thân thương, những khán thính giả, bạn bè bằng hữu quý mến mình. Tôi cầu mong an lành và hạnh phúc thường trực ở với mọi người”.*

Thật ra thì nhạc sĩ Lam Phương đâu cần phải nói câu *“Tháng 12 vừa qua, tôi có đi Úc trình diễn...”!* Những người thông minh có thể hiểu ngay thông điệp kín đáo của ông là, từ Úc về VN chỉ có vài tiếng đồng hồ, vậy tại sao tôi đã đến Úc được mà lại không về VN? Có lẽ người ký giả của tờ báo Thanh Niên cũng thông minh không kém cho nên ông ta đã qua mặt được bọn Công An kiểm duyệt tin tức từ nước ngoài! Giọng hát Bảo Yến, tình khúc Lam Phương, một kết hợp tuyệt vời:

**“Lạy Trời Con Được Bình Yên”!
Nam Lộc, California, cuối Thu, 2015.**

MÓN QUÀ YÊU THƯƠNG

PAUL TRẦN MINH NHẬT · ZATERDAG 19 DECEMBER 2015

Cái se lạnh của mùa đông nhắc tôi đến những tháng ngày lạnh lẽo nơi lao tù. Tôi không thể quên được những tâm trạng và tiếng nấc thẳm của anh tù nhân cạnh phòng khi ngày tết đến xuân về, khi anh nghe những ca khúc trữ tình giáng sinh. Không có cái nổi trống vắng nào lớn bằng nỗi trống vắng tình yêu thương. Lao tù ngăn cách thân xác và nhiều khi cả tình cảm con người. Tôi không muốn chúng ta quên đi những con người đó cho dù họ là ai và họ như thế nào. Tôi đặc biệt nhớ đến những anh chị em tù nhân lương tâm và chính trị, những con người hy sinh chính mình để mưu tìm lợi ích cho dân tộc. Tôi không có gì to tát, chỉ gửi những tấm thiệp giáng sinh gói trong đó là tình yêu và sự tri ân tôi dành cho họ. Bạn có muốn cùng tôi chia sẻ tấm lòng với những người bị loại trừ nhất đó không?

Hãy gửi thư - thiệp chúc mừng hay quà tặng đến gia đình các thân nhân của các TNLT này để khích lệ tinh thần và bày tỏ tình liên đới với họ trong dịp giáng sinh và các dịp lễ tết.

1. Anh Phêrô Hồ Đức Hòa :
 Người nhận: Hồ Văn Lực
 Địa chỉ: Xóm 4 xã Quỳnh Vinh – huyện Quỳnh Lưu – tỉnh Nghệ An.
2. Anh Phêrô Đặng Xuân Diệu :
 Người nhận : Nguyễn Thị Nga
 Xóm 4 xã Nghi Đồng – huyện Nghi Lộc – tỉnh Nghệ An.
3. Nguyễn Đặng Minh Mẫn:
 Người nhận : Nguyễn Văn Lợi
 Địa chỉ : Số 511, đường Kiên Thị Nhẫn, Khóm 3, Phường 7, thành phố Trà Vinh, tỉnh Trà Vinh
4. Trần Thị Thúy :
 Người nhận : Bùi thị Nữ (mẹ)
 Địa chỉ: ấp Long Thái, xã Long Khánh , huyện Hồng Ngự, tỉnh Đồng Tháp
5. LM Nguyễn Văn Lý
 Người nhận : Nguyễn Công Hoàng.
 1049 ấp Quảng Biên, xã Quảng Tiến, Trảng Bom, Đồng Nai
6. Nguyễn Hoàng Quốc Hùng
 Liên lạc : Nguyễn Kim Hoàng (bố)
 Địa chỉ : 14/12 Bến Chương Dương, P. Cầu Kho, Quận 1, Tp HCM
7. Trần Huỳnh Duy Thức
 Liên lạc : ông Trần Huỳnh (bố)
 14/13/48 Thân Nhân Trung, Phường 13, Quận Tân Bình, Tp HCM, Việt Nam
8. Ngô Hào
 Bà Nguyễn Thị Kim Lan (vợ)
 17/6 Nguyễn Trãi - Phường 5 - T/P Tuy Hòa, Tỉnh Phú Yên - Việt Nam
9. MS Nguyễn Công Chính
 Bà Trần Thị Hồng (vợ)
 Tổ 10, phường Hoa Lư. Pleiku - Việt Nam
10. Bà Phạm Thị Phương
 Người nhận: Phạm Bá Huy (chồng)
 Ấp Chợ, xã Suối Nho - huyện Định Quán - tỉnh Đồng Nai
11. Những người thuộc nhóm Bia Sơn xin gửi về 1 trong 2 địa chỉ sau đây :
 Bà Võ Thị Thanh Thúy (vợ ông Phan Văn Thu)
 646 Trần Phú, thị xã An Nhơn, huyện An Nhơn, tỉnh Bình Định. Việt Nam
 Bà Nguyễn Thị Ngọc (Mẹ của ông Nguyễn Thái Bình). Thôn Tân Sơn, xã Thành Hải, Tp Phan Rang Tháp chàm; Việt Nam

Tin Sinh Hoạt Cộng Đồng

Học sinh Hòa Lan thăm chùa Vạn Hạnh

chụp hình lưu niệm

Thể theo lời yêu cầu của một trường trung học tại Almere, ngày thứ hai 14 tháng 12 năm 2015, ba nhóm học sinh, thuộc trình độ WVO va HAVO, gồm 83 em, dưới sự hướng dẫn của thầy cô, đã ghé thăm chùa Vạn Hạnh trong mục đích tìm hiểu về sinh hoạt của chùa cũng như về giáo lý nhà Phật. Ba đợt thăm viếng này đã được Thầy trụ trì Thích Minh Giác và hai đạo hữu Minh Tâm và Nguyễn Diệu đón tiếp. Trong dịp này các học sinh đã được tham dự một khóa kinh ngắn, được hướng dẫn ngồi thiền và nghe trình bày ý nghĩa các pho tượng Phật nơi chánh điện. Khi được hỏi về ý nghĩa việc trưng hoa quả, trái cây trên bàn thờ Phật, Thầy Thích Minh Giác đã giảng với ý nghĩa Nhân Quả như sau:” Bông hoa là Nhân, Trái cây là Quả. Nhân tốt sẽ được quả tốt, cũng như học sinh nếu chăm chỉ học hành (nhân) sẽ thành công trong việc học (quả).”

thực tập ngồi thiền

Sau khi thăm viếng nơi chánh điện, các học sinh được mời vào hội trường để cùng trà đàm và dùng bánh ngọt. Trước khi ra về các thầy cô đại

diện đã ngỏ lời cảm ơn Thầy trụ trì và các đạo hữu hiện diện đã dành thời giờ để tiếp đón và trình bày giáo lý nhà Phật đến các em học sinh.

Mừng đại lễ Giáng Sinh 2015

Ngày 25/12/2015 Giáo xứ Nữ Vương các Thánh Tử Đạo Việt Nam tại Hòa Lan đã tổ chức mừng Đại lễ Giáng Sinh tại Ede.

Tin Hòa Lan

Khuyh Hướng Dùng Bạo Lực Để Ngăn Chận Việc Thiết Lập Trại Tỵ Nạn

Theo những thông tin mới nhất thì trong năm qua đã có hơn một triệu người từ Châu Á và Châu Phi tràn vào Châu Âu xin tỵ nạn. Đứng trước những làn sóng người này, chính quyền tại các quốc gia Bắc Âu, nơi phần đông người xin tỵ nạn muốn được tái định cư, đã gặp nhiều khó khăn trong việc tiếp nhận họ. Số người xin tỵ nạn đổ vào các quốc gia này quá lớn và quá nhanh, khiến chính quyền trở tay không kịp. Hòa Lan cũng không phải là một ngoại lệ trong chiều hướng chung đó. Để tạo nơi ăn chốn ở tạm thời cho người mới đến, chính quyền trung ương của vương quốc này đã phải yêu cầu chính quyền địa phương ở nhiều thị xã đồng ý thiết lập các trại tỵ nạn có tầm cỡ lớn, thường đưa đến sự phản đối kịch liệt của người bản xứ. Những gì đã xảy ra hồi tháng Mười năm 2015 tại Steenbergen, một thị xã nhỏ nằm ở vùng ngoại ô trong tỉnh Noord-Brabant là một trường hợp điển hình. Sau khi Hội Đồng Quản Trị Thị xã (het College van Burgemeester en Wethouders) công bố ý định thiết lập một trại tỵ nạn (mà người Hòa Lan gọi là asielzoekerscentrum hay AZC) cho khoảng 1000 người, thì nhiều người bản xứ tại Steenbergen cũng như một số người ở nơi khác đến đã dùng một buổi họp thăm dò ý kiến người dân để bày tỏ thái độ đối nghịch của họ một cách rất hung dữ. Kết quả là Hội Đồng Quản Trị đã hủy bỏ ý định ban đầu và chỉ đồng ý tiếp nhận thêm tối đa một trăm người đã được công nhận là người tỵ nạn (statushouders).

Trong tháng Mười Hai này, một biến cố tương tự đã xảy ra tại Geldermalsen, cũng là một thị xã nhỏ nằm ở vùng ngoại ô, nhưng thuộc tỉnh Gelderland. Trong quá khứ, chính quyền địa phương đã mua của nông dân một khu đất lớn với ý định bán lại từng mảnh cho doanh nhân muốn xây dựng hàng xưởng tại đó. Thế nhưng,

do cơn khủng hoảng kinh tế và sự cạnh tranh của các thị xã khác, nên rất ít ai chịu đến nơi đây làm ăn, đất không bán được, khiến cho Geldermalsen có thể bị mất khoảng 12,5 triệu Euro vì bất động sản không tạo ra thu nhập. Để tránh mối nguy đó, Hội Đồng Quản Trị Thị Xã đã quyết định cho COA, một cơ quan tiếp nhận người xin tỵ nạn của chính quyền trung ương, thuê bãi đất phần lớn còn trống nói trên trong vòng mười năm để thiết lập một trại tỵ nạn có khả năng đón nhận 1500 người. Nếu được thực sự thành lập thì trại tỵ nạn tại Geldermalsen sẽ là một trong những trại tỵ nạn lớn nhất tại Hòa Lan. Tuy nhiên, như đã gợi ý ở trên, quyết định của Hội Đồng Quản Trị Geldermalsen cho COA thuê đất để dựng trại tỵ nạn đã gặp phải sự phản đối mãnh liệt của người dân tại thị xã này. Sau một cuộc biểu tình bạo động vào tối thứ Tư ngày 16 tháng Mười Hai năm 2015, bà Thị Trưởng thị xã Geldermalsen đã phải tuyên bố rằng Hội Đồng Quản Trị quyết định rút lại dự định gây tranh cãi nói trên và sẽ đưa ra một đề nghị mới vào năm 2016.

Giới quan sát Hòa Lan nhận định rằng những biến cố như ở Steenbergen, Geldermalsen và tại một số địa phương khác cho thấy những người sẵn sàng dùng bạo lực thường đạt được mục đích mà họ muốn đạt. Thay vì nhấn mạnh tính chất phi dân chủ và bất hợp pháp của những kẻ dùng bạo lực để bắt buộc người khác làm theo ý của mình thì chính quyền địa phương lại có khuyh hướng thừa nhận là họ có lỗi: Họ đã quá hấp tấp trong việc cho phép thiết lập trại tỵ nạn, gây hoang mang và chia rẽ trong dân chúng. Theo các quan sát viên nói trên thì khuyh hướng đầu hàng của chính quyền địa phương đối với người dùng bạo lực là một diễn biến đáng phải lo ngại.

27/12/2015

(Ông Năm Chuột tổng hợp các sự kiện và ý kiến lấy từ báo chí, đài phát thanh, đài truyền hình và mạng lưới thông tin toàn cầu.)

TIN THẾ GIỚI

RFI: Biển Đông : Trung Quốc lại cáo buộc Hoa Kỳ "khiêu khích nghiêm trọng"

Hôm 26/12/2015, Trung Quốc một lần nữa đã cáo buộc Hoa Kỳ có hành động « khiêu khích quân sự nghiêm trọng » sau vụ hai oanh tạc cơ B-52 của Mỹ bay sát các đảo nhân tạo mà Bắc Kinh đang xây dựng ở Biển Đông.

Sau khi Trung Quốc phản đối vụ này, Hoa Kỳ cho biết sẽ mở điều tra để xác định xem oanh tạc cơ của Mỹ có thật sự xâm phạm không phận của Trung Quốc hay không. Tuy nhiên, phát ngôn viên Lầu năm góc Bill Urban nói rằng việc hai chiếc B-52 bay vào khu vực đó không phải là chủ trương của họ.

Phát ngôn viên bộ Ngoại giao Trung Quốc đã yêu cầu Hoa Kỳ chấm dứt mọi hành động có thể « gây phương hại đến chủ quyền và an ninh của Trung Quốc ». Tuy nhiên, cho đến nay, Hoa Kỳ vẫn nhấn mạnh đến quyền tự do hàng hải, hàng không và vẫn cho rằng khu vực 7 đảo nhân tạo mà Bắc Kinh xây dựng ở Trường Sa, kể cả phạm vi hải lý chung quanh các đảo này không thuộc chủ quyền của Trung Quốc.

Để chứng tỏ là Washington không công nhận chủ quyền của Trung Quốc ở khu vực đó, vào tháng 10 vừa qua, khu trục hạm USS Lassen đã vào tuần tra trong phạm vi 12 hải lý chung quanh Đá Su Bi, gây phản ứng giận dữ từ phía Bắc Kinh.

VOA: Trung Quốc thông qua luật chống khủng bố gây tranh cãi

Trung Quốc đã thông qua một đạo luật chống khủng bố gây tranh cãi đòi những công ty công nghệ của nước ngoài phải đáp ứng yêu cầu cung

cấp thông tin của chính phủ, bao gồm những khóa mã hóa biến dữ liệu kỹ thuật số thành mã không thể nào đọc được.

Tân Hoa Xã, cơ quan thông tấn chính thức của nhà nước Trung Quốc, cho biết luật này đã được Ủy ban Thường vụ Đại hội Đại biểu Nhân dân Toàn quốc nhất trí thông qua hôm 27/12/2015. Bản tin cho biết luật này nhằm giải quyết vấn đề "khủng bố trong nước và giúp duy trì an ninh thế giới toàn cầu."

Một dự thảo của luật này, có hiệu lực từ ngày 1 tháng 1, đầu năm nay đã bị Tòa Bạch Ốc chỉ trích mạnh mẽ. Tổng thống Barack Obama đã cảnh báo rằng những quy định mã hóa sẽ phải có những sửa đổi nếu các công ty của Trung Quốc muốn kinh doanh ở Mỹ.

Chưa có bình luận ngay tức thì từ Tòa Bạch Ốc về luật này. Tòa Bạch Ốc trước đó cũng đã bày tỏ lo ngại rằng luật của Trung Quốc có thể gây nguy hại cho nhiều nguyên tắc nhân quyền được minh định trong luật pháp của phương Tây.

Trung Quốc đã nhiều lần bác bỏ những chỉ trích như vậy, lập luận rằng họ đối mặt với nguy cơ "khủng bố" sắp xảy tới, đặc biệt là ở vùng Tân Cương ở tây bắc với cộng đồng lớn người Hồi giáo Uighur. Bắc Kinh đã tìm cách liên kết người Uighurs và chiến thuật của họ theo đuổi một nhà nước độc lập với những nhóm cực đoan, bao gồm cả Taliban và Nhà nước Hồi giáo.

BBC: Sinh viên Philippines ra đảo phản đối Trung cộng

Khoảng 50 người Philippines, hầu hết là sinh viên, ra đảo Pagasa tại Trường Sa vào hôm thứ Bảy và nói họ định ở lại đây ba ngày.

Những người này nói rằng họ muốn thu hút dư luận tới thực trạng Trung Quốc lấn chiếm tại một khu vực đặc quyền kinh tế của Philippines.

Nhóm do một cựu tư lệnh hải quân dẫn đầu mô tả chuyến đi này là hành trình "yêu nước" và là một hành động có tính biểu tượng thách thức Trung Quốc. Chính phủ Philippines nói họ hiểu ý định của nhóm này nhưng phản đối chuyến đi vì lý do an toàn và an ninh. Nhóm này đã dùng thuyền đi qua hải trình 500 km tại các khu vực có tranh chấp ở Biển Đông trước khi tới đảo nhỏ này.

VOA: Tổng thống Iran kêu gọi người Hồi giáo cải thiện hình ảnh tôn giáo

Tổng thống Iran Hassan Rouhani hôm 27/12 nói rằng cải thiện quan điểm của thế giới về Hồi giáo là việc tùy thuộc vào người Hồi giáo.

Trong một bài phát biểu tại lễ khai mạc Hội nghị Thống nhất Hồi giáo Quốc tế tại Tehran, Tổng thống Rouhani nói người Hồi giáo "phải loại bỏ hình ảnh tiêu cực về Hồi giáo khỏi không gian mạng và không gian thực của thời đại ngày nay." Ông Rouhani chỉ trích người Hồi giáo vì "im lặng khi đối mặt với tất cả những vụ giết người và đổ máu" ở Syria, Iraq và Yemen.

Ông nói những cuộc xung đột ở Iraq và Syria chỉ làm lợi cho Israel và những ai chống lại người Hồi giáo. Ông Rouhani cũng phủ nhận đất nước

của ông đang tìm cách hình thành "trăng lưỡi liềm Shia," một khu vực mà người Hồi giáo phái Shia thống trị ở Trung Đông trải dài từ Lebanon tới Syria và Iraq.

Một cuộc xung đột ngầm ngày càng nghiêm trọng giữa Iran và các nước vùng Vịnh, đặc biệt là Ả-rập Saudi, đang thổi bùng căng thẳng giữa người Sunni và Shia làm phân cực thế giới Ả-rập từ nhiều năm qua. Nước Iran theo Hồi giáo Shia ủng hộ phiến quân người Houthi của Yemen, trong khi Ả-rập Saudi do người Sunni cai trị đang dẫn đầu liên minh ném bom nhóm phiến quân này.

RFI: Daech kêu gọi nổi dậy tại Ả Rập Xê Út và tấn công Israel

Thủ lĩnh tổ chức Nhà nước Hồi giáo Abou Bakr al-Baghdali kêu gọi nổi dậy tại Ả Rập Xê Út và báo trước những cuộc tấn công nhắm vào Israel. Lời kêu gọi này được đưa ra trong một đoạn ghi âm đăng trên mạng vào hôm 26/12/2015.

Theo trang mạng chuyên giám sát mạng lưới thánh chiến khủng bố của Mỹ, SITE, đây là đoạn ghi âm đầu tiên từ 7 tháng qua của tổ chức Nhà nước Hồi giáo được phổ biến trên các mạng xã hội.

Trong đoạn ghi âm dài 24 phút, được chia sẻ trên các trang mạng xã hội Twitter và Telegram, ông Abou Bakr al-Baghdali lên án liên minh quân sự gồm 34 quốc gia, do Ả Rập Xê Út loan báo thành lập ngày 15/12, nhằm chống khủng bố. Theo ông Abou Bakr al-Baghdali, gần đây, các quốc gia này đã thông báo một liên minh tự xưng là « Hồi giáo », mục đích là chống lại Tổ chức Nhà nước Hồi giáo. Tuy nhiên, ông khẳng định : « Nếu như liên minh này thật sự là Hồi giáo, nó đã mang lại chiến thắng và sự giúp đỡ cho dân tộc Syria ».

Việc đăng tải lời kêu gọi nói trên diễn ra trong bối cảnh tổ chức Nhà nước Hồi giáo đang chịu thất bại quân sự ở Iraq và Syria.

VOA: Giá dầu thấp là con dao hai lưỡi cho nền kinh tế thế giới

Những chuyên gia và những nhà đầu tư cho rằng giá dầu thấp có phần chắc sẽ tiếp tục gây thiệt hại cho những công ty năng lượng và những nền kinh tế của những nước đang trở dậy lệ thuộc nhiều vào dầu thô xuất khẩu, dù giá dầu tăng lên trong mấy ngày qua.

Giá dầu trước đó đã xuống mức thấp nhất trong 11 năm qua, nhưng có tăng lên một chút mấy ngày vừa qua, sau khi một báo cáo cho biết lượng dầu thô tồn kho của Mỹ giảm nhiều hơn dự báo của các nhà phân tích. Sự thay đổi trong sự cân bằng giữa nguồn cung và nhu cầu dự kiến đã đẩy giá dầu thô lên. Dù tăng mấy ngày qua, giá dầu thô vẫn thấp hơn 40 đôla, và thấp hơn rất nhiều so với mức 110 đôla một thùng cách đây 18 tháng.

Giá dầu thấp đã làm lợi cho những nước nhập khẩu dầu và cho người tiêu dùng. Trung bình giá xăng ở Mỹ hiện nay đã giảm xuống dưới mức 53 cent mỗi lít - một món quà Giáng Sinh đến sớm cho người lái xe ở Mỹ. Họ từng phải trả 50 đôla để đổ đầy bình xăng nhưng bây giờ chỉ khoảng 37 đôla.

Điều này có nghĩa là một khoản tiền 115 tỉ đôla được thêm vào nền kinh tế Mỹ - hay một khoản tiền tiết kiệm hàng năm 555 đôla cho mỗi người lái xe, theo ông Robert Sinclair, phát ngôn viên của câu lạc bộ ô tô của Mỹ gọi là AAA. "Chúng tôi nghĩ rằng điều đó sẽ tiếp tục, nguồn cung ứng dầu thô vẫn còn nhiều. Những hợp đồng tương lai dầu thô đang cho thấy giá cả thậm chí sẽ còn thấp hơn trong những tháng tới. Vì vậy chúng ta có thể chứng kiến giá cả giảm thêm 25 hoặc 30 cent vào tháng sau," ông nói.

Một số chuyên gia cho rằng, giá dầu sẽ không sớm tăng lên trong thời gian tới. Dự báo mới từ

cả Ngân hàng Thế giới và Quỹ Tiền tệ Quốc tế cho thấy giá dầu sẽ giảm nhiều hơn nữa - xuống thấp tới mức 20 đôla một thùng vào năm 2016. Tổ chức Các Nước Xuất khẩu Dầu mỏ (OPEC) hôm thứ Tư dự báo rằng giá dầu toàn cầu sẽ vào khoảng 70 đôla một thùng đến năm 2020 và 95 đôla đến năm 2040. Tổ chức này cho rằng tình trạng thặng dư dầu hiện nay sẽ tan biến khi nhu cầu gia tăng. OPEC đã quyết định hiện giờ chưa phải cắt giảm sản lượng.

RFI: Áo Quốc nâng mức báo động khủng bố

Cảnh sát Áo ngày 26/12/2015 cho biết đã nâng mức báo động an ninh tại thủ đô Vienna và nhiều thành phố khác sau khi được cảnh báo có khả năng xảy ra các vụ khủng bố trong dịp lễ cuối năm.

Hãng tin AFP trích dẫn thông cáo của cảnh sát Vienna cho biết : « Trong vài ngày trước lễ Giáng Sinh, một cơ quan tình báo đồng minh đã báo động đến nhiều thủ đô Châu Âu về khả năng khủng bố bằng bom hay xả súng tại những nơi đông người qua lại dịp Giáng Sinh và Năm mới»

Bản thông cáo cũng cho biết cảnh sát Áo cũng đã nhận được danh tính của những kẻ được cho sẽ tiến hành khủng bố. Tuy nhiên các cuộc điều tra hiện vẫn chưa đưa ra kết quả cụ thể nào. Cảnh sát Áo nhấn mạnh sẽ tăng cường an ninh tại các địa điểm tổ chức sự kiện công cộng, đồng thời tăng cường kiểm soát trên các trục lộ giao thông tại thủ đô, cũng như trên toàn quốc.

Từ sau loạt khủng bố tại thủ đô Paris ngày 13/11 vừa qua khiến 130 người thiệt mạng, các nước phương Tây đề cao cảnh giác và nâng mức báo động khủng bố, đặc biệt vào dịp lễ cuối năm.

Tin Việt Nam

GD: 4 nhà khoa học người Việt có ảnh hưởng nhất trên thế giới 2015

Danh sách các nhà khoa học có ảnh hưởng nhất thế giới năm 2015 theo công bố của trang web highlycited có tên 4 nhà khoa học người Việt là GS Nguyễn Sơn Bình, GS Nguyễn Thục Quyên, GS Võ Văn Ánh và PGS Nguyễn Xuân Hùng.

Hàng trên: giáo sư Nguyễn Sơn Bình, giáo sư Nguyễn Thục Quyên. Hàng dưới: giáo sư Võ Văn Ánh và phó giáo sư Nguyễn Xuân Hùng.

Thomson Reuters công bố trên trang web highlycited.com danh sách 3.126 nhà khoa học có công trình được trích dẫn nhiều nhất trong các nghiên cứu khoa học trên thế giới.

Bản danh sách năm 2015 tập trung vào các thành tựu nghiên cứu đương đại, được công bố trong giai đoạn năm 2003-2013.

Bốn người Việt có tên trong danh sách này là Gs .Nguyễn Sơn Bình thuộc ĐH Northwestern (Mỹ), giáo sư Nguyễn Thục Quyên thuộc ĐH California Santa Barbara (Mỹ), giáo sư Võ Văn Ánh thuộc ĐH Công nghệ Queensland (Úc) và phó giáo sư Nguyễn Xuân Hùng thuộc ĐH Y

khoa CMU Đà Loan. Đây là năm thứ hai liên tiếp giáo sư Nguyễn Sơn Bình và phó giáo sư Nguyễn Xuân Hùng có tên trong danh sách này.

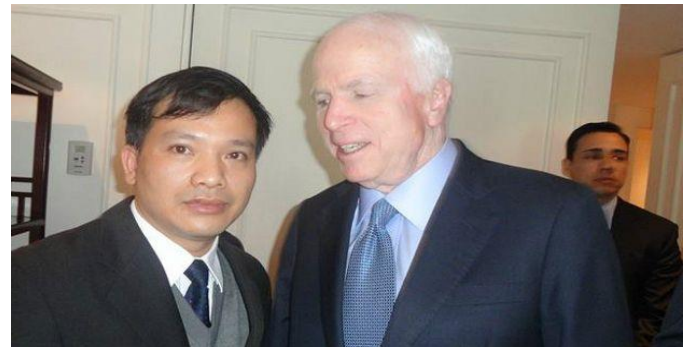
BBC: Việt Nam bắt, khởi tố luật sư Nguyễn Văn Đài

Bộ Công an Việt Nam thông báo đã thi hành lệnh bắt sau khi ra quyết định khởi tố bị can luật sư Nguyễn Văn Đài về tội "Tuyên truyền chống Nhà nước".

Trong khi đó, một tổ chức nhân quyền quốc tế nói ông Đài "thể hiện quyền tự do ngôn luận theo cách đáng tôn trọng".

"Ngày 15/12/2015, Cơ quan An ninh điều tra - Bộ Công an đã ra Quyết định khởi tố bị can, Lệnh bắt bị can để tạm giam, Lệnh khám xét nơi ở đối với Nguyễn Văn Đài, sinh năm 1969 tại Hưng Yên; trú tại phòng 302, Z8, tập thể Bách Khoa, phường Bách Khoa, quận Hai Bà Trưng, TP Hà Nội về tội "Tuyên truyền chống Nhà nước Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam", quy định tại Điều 88 - Bộ luật hình sự. Viện kiểm sát nhân dân tối cao đã phê chuẩn các quyết định, lệnh của Cơ quan An ninh điều tra - Bộ Công an.

"Ngày 16/12/2015, Cơ quan An ninh điều tra - Bộ Công an đã thi hành Lệnh bắt, Lệnh khám xét đối với bị can Nguyễn Văn Đài. Vụ án đang được điều tra, xử lý theo quy định của pháp luật".

Vụ bắt giữ xảy ra sau khi một số tổ chức nhân quyền và Liên Hợp Quốc kêu gọi Việt Nam cải

thiện nhân quyền và nêu tên cụ thể vụ luật sư Đài bị hàng chục người hành hung. Luật sư Đài gần đây tới nói chuyện về hiến pháp và các quyền con người cơ bản trước một cử tọa chừng 70 người tại nhà của một cựu tù nhân chính trị ở xã Nam Lộc, huyện Nam Đàn, tỉnh Nghệ An.

Cuộc bắt giữ diễn ra một ngày chỉ sau sự kiện Đối thoại Nhân Quyền EU - Việt Nam diễn ra tại Hà Nội. Ông Robertson phó giám đốc khu vực châu Á của tổ chức nhân quyền Human Rights Watch bình luận: "Vấn đề là Việt Nam biết đối thoại nhân quyền diễn ra mỗi năm một lần. Họ có thể nói bất cứ gì họ muốn trong hội nghị, và ngay sau hội nghị họ quay trở lại với những chiến thuật hung hãn để đàn áp các sự việc như chúng ta thấy hôm nay."

VOA: Nguyễn Sinh Hùng gặp Chủ tịch Trung Quốc Tập Cận Bình

Chủ tịch Quốc hội Việt Nam Nguyễn Sinh Hùng hội kiến Tổng bí thư Tập Cận Bình của Đảng Cộng sản Trung Quốc tại Bắc Kinh, trong lúc có một số người đồn đoán ông Hùng sẽ trở thành người đứng đầu Đảng Cộng sản Việt Nam vào tháng tới.

Tại cuộc gặp gỡ này, nhà lãnh đạo Trung Quốc khẳng định ý muốn tăng cường hợp tác để quan hệ hai nước tiếp tục phát triển tốt đẹp, ổn định, và lâu dài. Ông Tập Cận Bình cũng bày tỏ tin tưởng Đại hội XII của Đảng Cộng sản Việt Nam sẽ thành công tốt đẹp. Ông Tập cũng gửi lời hỏi thăm các nhà lãnh đạo cấp cao của Việt Nam như Tổng bí thư Nguyễn Phú Trọng và Chủ tịch nước Trương Tấn Sang. Một số blogger ở Việt Nam chú ý tới việc người đứng đầu Đảng Cộng sản Trung Quốc đã không nhắc tên Thủ tướng Nguyễn Tấn Dũng, người được xem có triển vọng trở thành Tổng bí thư Đảng Cộng sản Việt Nam trong vài tuần nữa và là người đại diện của phe thân Mỹ tại Hà Nội.

VOA: Người Trung Quốc 'bao vây' sân bay quân sự Đà Nẵng?

Báo chí trong nước mới cảnh báo về khả năng "bị tê liệt" về phòng thủ và tấn công của sân bay quân sự Nước Mặn ở Đà Nẵng vì nhiều nhà cao tầng bị nghi "thuộc sở hữu của người Trung Quốc" đã được xây dựng quanh đó.

Báo điện tử Zing đã cho đăng tải nhiều hình ảnh mà báo này cho là "những lô đất do các cá nhân Việt Nam đứng tên nhưng phía sau lại là người Trung Quốc" nằm sát sân bay Nước Mặn. Theo trang thông tin điện tử này, "sau khi hợp thức hóa, chủ các lô đất đã xây dựng khách sạn, nhà nghỉ cao khoảng 18 - 20 tầng", và "chỉ cần đứng ở tầng 7 các tòa nhà này, có thể thấy hết mọi hoạt động trong sân bay". Quan chức Đà Nẵng mới đây thừa nhận đã phát hiện 71 cá nhân là người Việt đứng tên mua 137 lô đất trên địa bàn thành phố cho người Trung Quốc. Khu vực mà người Trung Quốc mua chủ yếu nằm trên đường Võ Nguyên Giáp – Trường Sa, gần một căn cứ quân sự của quân khu 5.

Chị Thu Diễm, một người dân Đà Nẵng, mới đây nói với VOA Việt Ngữ rằng tình trạng này đang khiến nhiều người lo ngại.

Chị nói thêm: "Người Trung Quốc bây giờ họ mua đất ven biển rất là nhiều. Họ mua đất ở trong này nhiều nhưng đa số là mua theo tên của người Việt Nam, chứ không mua theo tên của người Trung Quốc. Người ta đã "chui" thì làm sao mà nắm rõ được. Người Trung Quốc họ mua đất chắc là muốn chiếm dụng đất của Việt Nam thôi. Người ta mua đất của mình, thông qua chính người dân của mình, và người ta sử dụng, chiếm dụng các vị trí đất đầy để làm những việc không có lợi cho mình thì tất nhiên mình phải bức xúc chứ?"

BBC: Thống đốc Bình muốn dân thôi 'găm USD'?

Sau động thái đưa lãi suất gửi tiết kiệm đôla còn 0%, Ngân hàng Nhà nước Việt Nam tiếp tục hướng buộc người gửi 'sẽ phải trả phí'.

Thống đốc Ngân hàng Nhà nước Việt Nam Nguyễn Văn Bình được báo Tuổi Trẻ hôm 28/12 dẫn lời cho hay: "Tới đây, không loại trừ khả năng Ngân hàng Nhà nước áp dụng mức lãi suất âm, nghĩa là người gửi ngoại tệ sẽ phải trả phí. Tất nhiên, nói như vậy nhưng sẽ linh hoạt trong điều hành, khi tâm lý găm giữ ngoại tệ không còn, Ngân hàng Nhà nước sẽ nâng lãi suất tiền gửi ngoại tệ".

Việc tiền đồng mất giá khoảng 5% so với đô la Mỹ do Ngân hàng Nhà nước Việt Nam điều chỉnh tỷ giá và biên độ tỷ giá hai lần trong năm 2015. Một nhà đầu tư người Việt muốn ẩn danh nói với BBC rằng việc phi đô la hóa nền kinh tế là "một ưu điểm" nếu làm đúng theo tinh thần "vì dân vì nước" bởi nó sẽ làm cho lạnh mạnh nền kinh tế. Tuy nhiên người này nói rằng vấn đề là người dân từ lâu không còn tin vào tiền đồng, họ tích đô la Mỹ như là cách để bảo toàn tài sản của mình và họ găm đô la là do mất niềm tin vào năng lực của chính phủ. "Hàng năm nay dân đều đồn là nếu đúng ra thì 1 USD phải bằng 25.000 VND, 27.000 VND hoặc thậm chí 30.000 VND. "Trong khi thực tế là 22.800, dân nghi ngờ tỷ giá bị kìm nén có chủ ý. Do vậy theo họ cứ găm USD là an toàn vì trước sau gì thì tiền đồng cũng bị phá giá.", nhà đầu tư này cho biết như trên.

QHT (Tổng hợp).

Thơ Nguyễn Công Trứ

Chí Nam Nhi

Thông minh nhất nam tử

Yêu vì thiên hạ kỳ (1)

Trót sinh ra thì phải có chi chi,

Chẳng lẽ tiêu lương ba vạn sáu.

Đố kĩ sá chi con tạo,

Nợ tang bồng quyết trả cho xong.

Đã xông pha bút trận, thì gắng gỏi kiếm cung,

Cho rõ mặt tu mi nam tử.

Trong vũ trụ đã đành phận sự,

Phải có danh mà đối với núi sông.

Đi không, chẳng lẽ về không ?

Cách Ở Đời

Ăn ở sao cho trải sự đời

Vừa lòng cũng khó há rằng chơi

Nghe như chọc ruột, tai làm điếc

Giận đã cắn gan, miệng mỉm cười

Bởi số chạy đâu cho khỏi số

Lụy người nên mới phải chiều người

Mặc ai chớ để điều ân oán

Chung cục thời chi cũng tại trời.

Con Đường Làm Quan

Tuổi tác tuy rằng chửa mấy mươi

Đổi thay mắt đã thấy ba đời

Ra trường danh lợi, vinh liền nhục

Vào cuộc trần ai, khóc trước cười

Chuyện cũ trải qua đã chán mắt

Việc sau nghĩ lại chẳng thừa hơi

Đã hay đường cái thời ra thế

Sạch nợ tang bồng mới kể người.

Truyền Thông Xã Hội Dân Sự

Lts. Nhạc sĩ Tuấn Khanh là một khuôn mặt trẻ trong giới âm nhạc tại Việt Nam. Anh không chỉ dừng lại ở vai trò là một nhạc sĩ, mà Tuấn Khanh còn được biết đến với nhiều công việc khác nhau từ thành viên ban giám khảo của những chương trình nghệ thuật lớn tại Việt Nam, làm nhà quản lý cho những nhóm nhạc như MTV hay Trio666, cho tới viết báo, và anh cũng từng được bình chọn là 1 trong 10 nhân vật trẻ của Đông Nam Á có sức mạnh ảnh hưởng đến cộng đồng do tạp chí East Magazine tổ chức năm 2001.

Tháng 4 năm 2014, khi xảy ra vụ công nhân khu công nghiệp Tân Thời Hiệp, Gò Vấp biểu tình chống Trung Quốc và sau đó là cuộc bạo loạn diễn ra do một nhóm người có tổ chức mà mãi cho đến nay không có kết luận nhóm người này là ai?. Tuy nhiên, Tuấn Khanh đã tường trình tỉ mỉ qua 2 bài mang tên: “đi giữa lòng bạo động 1 & 2” đã cho mọi người hiểu được nhóm người chủ chốt bạo loạn này đã hành động dưới sự bao che của giới chức trách. Trong số này VNNS giới thiệu đến quý độc giả bài viết mới chuyên chở những ưu tư của anh về tình trạng bi đát của đất nước. Bài viết đã được lan rộng trên các trang facebook vào thời điểm Paris gặp cơn đại nạn, do nhóm khủng bố IS tấn công.

Đối diện con quái vật

Tuấn Khanh

Thái độ công dân đối với quốc gia mình, phản ánh rất nhiều điều để nghĩ. Nó có thể người người hân hoan vỗ tay cười, và có thể khiến từng cá nhân gục mặt khóc âm thầm.

Tháng 11/2015, sau khi nước Pháp bị tấn công bởi quân IS, số lượng thanh niên xin tòng quân để bảo vệ tổ quốc và đáp trả lại những kẻ đã giết hại đồng bào mình tăng gấp bốn lần. Các cơ sở tuyển quân của Pháp cho biết họ bắt ngờ trước các lời xin nhập ngũ và các thư thắc mắc về tiêu chuẩn nhập ngũ lên đến 1500 hồ sơ, mỗi tuần. Theo ước tính, từ đây đến năm sau, Pháp sẽ nhận thêm 25.000 tân binh nữa. Hầu hết các lý do trong đơn xin nhập ngũ, được ghi rõ rằng họ muốn bảo vệ tổ quốc mình. Tổ quốc là cái gì đó rất mơ hồ, không cụ thể. Nhưng đứng trước những hình ảnh nơi sinh sống của mình đang lâm nguy, những người chung tiếng nói, quốc tịch của mình bị giết, bị đe dọa, ý thức về tổ quốc bừng dậy như một bản năng cao quý.

Nước Pháp không phải là ngoại lệ. Vụ khủng bố ngày 11/9/2001 ở Mỹ cũng đã khiến tinh thần ái quốc của người Mỹ đa chủng tộc lên cao bất ngờ. Các thống kê cho thấy chỉ một tháng sau vụ đánh vào toà tháp đôi, trang mlive.com cho biết hàng chục ngàn thanh niên đã xin đăng lính vào nhiều binh chủng, đặc biệt ghi rõ là họ sẵn lòng đi đến bất cứ nơi đâu để tiêu diệt kẻ tấn công vào đất nước mình, người dân của mình. Năm 2002, nước Mỹ đón nhận thêm 80.000 tân binh. Tình trạng bùng nổ bất ngờ này làm gợi nhớ số lượt đăng lính tăng vọt sau vụ người Nhật tấn công Trân Châu Cảng (Pearl Harbor) vào năm 1941.

Đọc những tin tức này, những ai yêu lẽ phải và mang trong mình lòng tự hào dân tộc đều có thể ứa nước mắt vì xúc động. Dâng hiến cuộc sống cho tổ quốc mình và giờ phút nguy nan, là niềm hạnh diện và cao quý mà không phải nền giáo dục nào, văn hoá nào cũng có thể may mắn có được.

Đã từ nhiều năm nay, các bản tin về tàu Trung Quốc tấn công ngư dân Việt mỗi lúc càng nhiều, càng hung hãn. Tàu “bạn hữu nghị” từ phương Bắc tràn xuống, cướp, giết, bắt cóc... kể cả bao vây đường biển của Việt Nam – nói chính xác là một cuộc xâm lăng trong thời đại mới. Thanh niên Việt trong đời sống xã hội chủ nghĩa đã làm gì?

Thật kinh ngạc, tăng dần theo thời gian là số lượng cha mẹ đưa con cái đi du học, đi xa đất nước như một cuộc đào thoát lớn lao và kiên nhẫn, bao gồm trong đó là các bậc phụ huynh có chức vụ, miêng luôn hô hào xây dựng đất nước và tồn tại hoà bình, 16 chữ vàng với Bắc Kinh.

Bối cảnh Việt Nam luôn thấp thỏm trước các lời đe dọa sẽ bị tiến và chiếm trong 24 giờ từ báo chí chính thống Trung Quốc, thì thống kê cho thấy nạn trốn nghĩa vụ quân sự ở Việt Nam cũng tăng cao bất ngờ. Thậm chí. Trên các trang mạng xã hội, giới thanh niên nồng nhiệt bàn với nhau cách trốn nghĩa vụ quân sự. Thậm chí cảm nang có 17 cách thoát chuyện đi lính được chia sẻ khắp nơi. Một mối đối phó với tình trạng này, năm 2013, Trung tướng Trần Đình Nhã, Phó Chủ nhiệm Ủy ban Quốc phòng – An ninh của Quốc hội cũng đã từng đề nghị cho phép hợp pháp việc không phải đi lính, bằng việc đóng tiền thế thân.

Quả là một nghịch cảnh mà lịch sử Việt Nam từ thời sơ khai đến giờ mới có. Một dân tộc từng đánh bại mọi quân đội ngoại bang, ngay cả lúc túng cùng nhất, lại rơi vào thảm cảnh như vậy. Lẽ nào dân tộc Việt Nam hôm nay không còn yêu nước, hay không còn tin vào những món hàng vũ trang quân sự “khủng” hàng đầu thế giới vẫn được thông tin là đã về đến, đã trang bị cho cho quân đội nước mình?

Đây là một vấn đề thật đáng suy nghiệm lâu dài, nhưng để trả lời nhanh, rõ ràng con người đang mất niềm tin. Trong mọi sự hy sinh cho tổ quốc mình, chắc chắn nhân dân không ngại, nhưng họ muốn sự dâng hiến của mình phải có ý nghĩa. Và thật là ngu ngốc, nếu chết không cho ai, để làm gì, và chết thay một cách ngu ngốc.

Ngày 26/11/2015, thêm một ngư dân Việt bị bắn chết thảm thương trên biển ở Trường Sa, Quảng Ngãi. Ông bị bắn không có thông báo, không có lời cảnh cáo, bị bắn đến 2 phát đạn vào một cơ thể chỉ biết quăng lưới và thả câu.

Người ngư dân này bị bắn chết trên biển, bởi niềm tin được thúc giục từ các nhà lãnh đạo trên bờ vẫn khẳng định rằng hãy cứ ra khơi và cứ đánh bắt như một cách “thực thi chủ quyền của tổ quốc”.

Những người còn sống hãi hùng đã đưa thi thể của người ngư dân này về đất mẹ, thật cô đơn, vì bởi hàng trăm hải lý đầy kẻ thù đó, cũng có những tàu cảnh sát biển đi tuần tra “khổng”, báo cáo láo để ăn tiền dầu, tiền hoạt động, để được vui vẻ an sinh trên bờ.

Người ngư dân bị bắn chết ngày 26/11, đến ngày 30 thì thi thể mới giao được cho gia đình. Thế nhưng trong những ngày di chuyển về nhà, chiếc tàu cá này thật cô đơn vì chỉ có một mình, dù đã báo với bộ đội biên phòng chuyện mình bị tấn công và có người tử nạn. Không có tàu kiểm ngư nào ra đón, không có ai đi cùng nỗi kinh hoàng của họ trong chuyến quay về. Mọi trang thiết bị hiện đại trên biển luôn được lên giọng tuyên truyền, như chỉ nặng phần trình diễn cùng sự thờ ơ của chính quyền.

Dân tộc Việt Nam hôm nay mới đáng thương làm sao, đi biển mà yếu ớt như trẻ nhỏ. Ai cũng có thể bắt nạt. Ai cũng có thể cướp và giết. Láng giềng thì mặt cười thân thiện, quay lưng thì tay súng, tay dao. Nhưng đáng thương hơn bao giờ hết là chuyện ngư dân chết trên biển đã ngày càng nhiều và thường hơn, còn những người trên bờ nghe chuyện tang thương ngoài khơi, giờ chỉ mệt mỏi, nhíu mày thương hại mà cũng không thấy cần phải làm gì.

Người Việt Nam như đang được các chính sách đối ngoại của chế độ tập quen dần thói quen ích kỷ, sợ mình bị mất mát, nhưng lại im lặng và chọn lựa thay thế bằng mất mát của những ngư dân nghèo khó. Nó giống như những câu chuyện cổ tích về các ngôi làng xưa phải hiến tế ai đó cho con quái vật để được yên. Vẫn có những người tin rằng việc hiến tế không bao giờ đến lượt mình, và mỗi ngày vẫn ăn ngon ngủ yên với những con cá đẫm máu đồng loại. Họ không muốn một cuộc chiến đối diện thẳng với con quái vật vì chỉ sợ mất mát cho riêng họ.

Cũng như những ngôi làng khiếp nhược và u mê ấy, có bao giờ chúng ta tự hỏi rằng chúng ta sẽ mất – mất rất nhiều – thậm chí mất tất cả, mà các loại quái vật không cần mất sức cho bất kỳ một cuộc chiến tranh nào. Và những người lãnh đạo ngôi làng, nếu không có dũng khí để đối diện với cái ác để bảo vệ mọi người, thì họ tồn tại để làm gì?

Nguồn: <https://nhacsituankhanh.wordpress.com/2015/12/02/doi-dien-con-quai-vat>

Xác pháo đầu xuân

Đang An

Thằng Hòa ngồi ủ rũ trước thềm nhà cửa trạm y tế Thị Xã, nằm ngay góc đường trong thành phố. Hai bàn tay gầy bần ôm chặt đầu gối trơ xương, hiện rõ dưới làn da đen mốc. Nó đăm chiêu nhìn đứa em gái, đang nằm mê man trên mảnh chiếu rách. Tấm thân bé nhỏ đắp một cái mền bông cũ đã ngả màu theo thời gian. Dưới mái tóc rối kê một cái túi nylon màu vàng đục làm gối, trong đó có vài bộ quần áo vá bằng những miếng vải vụng về. Vài con ruồi bay qua, bay lại đậu trên miệng tô cháo đang ăn dở. Thằng Hòa đưa nhẹ bàn tay yếu ớt xua đuổi những con ruồi cho có lệ để giết đi thời gian trống trải. Đã hơn 5 ngày qua con Bình vẫn còn bị sốt. những viên thuốc nó xin được trong trạm y tế, chẳng khác nào như viên kẹo đắng, không giúp cho con Bình thuyên giảm cơn đau đã hành hạ mấy ngày qua.

Nhìn làn da tái xanh, cái môi khô nứt, hơi thở yếu ớt. Thằng Hòa càng thêm bối rối. Nó đứng dậy đi qua, đi lại, nó thất vọng khi nhìn cánh cửa của trạm y tế khép kín im lìm. Rồi nó chán nản thờ dãi ngồi xuống. Nghe tiếng động con Bình giật mình thức dậy rồi ho lên liên tục. Thằng Hòa hốt hoảng đỡ em nó ngồi dậy, bàn tay vuốt nhẹ sau lưng con Bình rồi nói:

- Em thấy hôm nay có khỏe chút nào không Bình?

Con Bình lắc đầu, thều thào qua tiếng nói:

- Em thấy mệt lắm! tay chân bủn rủn, cả thân người có lúc nóng, lúc lạnh.

Nghe con Bình diễn tả. Thằng Hòa đau lòng thương xót. Trong hoàn cảnh này nó muốn đưa con Bình đi nhà thương khám bệnh. Nhưng ngặt trong túi nó không có nhiều tiền. Nó ngồi thừ người ra, trong lòng tự an ủi và đặt niềm hy vọng nay mai con Bình sẽ khỏi. Nó vuốt nhẹ mái tóc con Bình nở nụ cười trấn an nói:

- Anh nghĩ! Chắc em bị sốt thường thôi, em ráng nằm nghỉ vài hôm chắc sẽ khỏi. Khi nào hết bệnh, anh sẽ dẫn em đi ăn phở và uống nước Cola. Nghe thằng Hòa hứa hẹn. Con Bình nở nụ cười hồn nhiên cặp mắt tươi hân lên, như sắp sửa được ăn một tô phở ngon và uống nước Cola như nó hằng mong ước. Rồi nó vui tươi hỏi lại thằng Hòa:

- Hôm nay là ngày mấy? Rồi hả! Anh Hòa

- Bữa nay chiều 29 tết em à!

- Vậy ngày mai đêm giao thừa mình có lên

Chùa Long Khánh xin tiền không anh?

Vừa nghe con Bình hỏi. Thằng Hòa buồn bã lắc đầu.

-Em đang bị bệnh, Anh không thể nào bỏ em nằm đây một mình mà đi được.

Con Bình buồn theo khi nghe thằng Hòa nói. Nó cúi đầu xuống, mái tóc rối che khuất cặp mắt đang rưng...rưng... khóc. Mỗi lần có chuyện buồn, con Bình hay khóc tủi thân cho số phận nghèo khổ của anh em nó. Một thoáng mũi lòng qua mau. Nó vội đưa cánh tay lau ngang qua hàng nước mắt. Rồi nó nhìn thằng Hòa năn nỉ nói:

- Tối mai mình đi lên Chùa Long Khánh nghe anh. Một năm chỉ có một lần, không đi uống lăm anh à! Em không sao đâu. Em chịu đựng được mà, hơn nữa mình ngồi một chỗ có đi đâu xa mà mệt. Biết đâu người ta thấy em đang bệnh, động lòng từ tâm cho tiền nhiều hơn nữa.

Suy nghĩ một hồi. Thằng Hòa thấy tội nghiệp chỉ gạt đầu. Con Bình mừng rỡ cảm ơn rồi rít. Thằng Hòa cũng vui lây với em nó. Thằng Hòa lấy tô cháo trắng đưa cho con Bình rồi nói:

- Em ăn hết tô cháo xong, rồi nằm nghỉ cho khỏe để tối mai anh, em mình đi.

chờ cho con Bình ăn hết tô cháo. Thằng Hòa đặt nhẹ con Bình nằm xuống, rồi đắp cái mền che kín ngang cổ, trước khi con Bình nhắm mắt. Nó nở nụ cười mong ngày mai đêm giao thừa sẽ đến mau.

Hoàng hôn đã ngả về chiều trên thành phố, những bóng đèn đường vừa bật sáng. Trên con đường trở nên vắng vẻ người qua lại, thỉnh thoảng vài phong pháo nổ vang rền từ những căn nhà gần bên vang vọng lại, mùi thuốc pháo hòa lẫn mùi thơm phức của nồi bánh tét đang nấu bên kia đường trong màn đêm vừa chập tối. Thằng Hòa ngồi bó gối lặng yên, chăm chú nhìn ánh lửa

bập bùng của nồi bánh tét cao lớn đang sôi sục. Tiếng nổ tí tách của thân cây khô đang cháy đỏ. Nó nghe rõ mồn một, làm cho cái bao tử của nó mỗi lúc còn cào thêm hơn. Nó không thể nào chịu nổi mùi lá chuối chín cùng với mùi gạo nếp thơm đang bay qua làn gió nhẹ thổi qua lỗ mũi. Nó hít thật mạnh nuốt trôi nước miếng đang nằm trong miệng. Những giọt nước miếng thềm thường nằm trong cái bao tử trống rỗng. Những miếng bánh tét tượng tượng đang dần vật trong trí óc của nó.

Thời gian chập chập trôi đi. Nó ngồi lặng lẽ một mình, tự đứng trong lòng dâng lên nỗi buồn thương nhớ đến Cha, Mẹ nó qua đời khi nó 13 tuổi, còn con Bình chỉ mới lên 10. Sau ngày Cha nó bị đi học tập cải tạo về, bị nhà nước cắt hộ khẩu bắt buộc phải lên vùng kinh tế mới. Căn nhà nằm trong hẻm nhỏ phải bán rẻ mà đi. Gia đình nó phải sống trong căn nhà xiêu vẹo, mái tranh dột nát mỗi khi có trận mưa kéo dài dầm dề trên vũng đất hoang vu. Nó sống bằng những chuỗi ngày dài thiếu thốn. Nó không còn thấy bóng đèn điện sáng mỗi khi mặt trời lặn sau dãy núi. Đêm về gia đình nó sum họp bên cái đèn dầu le lói, nằm trên cái bàn gỗ được đóng bằng những miếng ván vụng về, nguồn nước nuôi sống gia đình nhờ vào những trận mưa lớn. Những mùa mưa trên núi rừng không kéo dài bằng tháng ngày khô ráo. Mỗi khi nhìn nước mưa trong thùng đã cạn. Hai anh, em nó phải lặn lội đi thật xa để lấy nước từ một con suối nhỏ chảy róc rạch. Tuy quãng đời là những chuỗi ngày gian khổ. Nhưng nó hồn nhiên vui vẻ sống trong mái ấm gia đình. Có người Cha suốt năm cặm cùi dưới ánh nắng mặt trời thiêu đốt, đem mồ hôi cuốc từng mảnh đất khô cứng để găm những gốc mì trơ lá hay luống khoai lang thiếu những cơn mưa dài cho màu lá xanh tươi. Suốt năm nó chỉ biết những bữa cơm đơn ăn với lá rừng hay lá khoai lang. Từng củ khoai mì đã nuôi lớn 2 anh, em nó. Nhưng không ngờ chỉ hơn 3 năm Cha, Mẹ nó bị bệnh sốt rét rừng lần lượt qua đời. Hai anh em nó đành lau nước mắt, ngẹn ngào bỏ lại người thân ở chốn hoang sơ, dắt tay nhau xuống thành phố xin ăn, ném bao nhiêu cay đắng, tủi nhục, chửi rủa của những con người giàu tiền, nhiều địa vị. Nhưng thiếu lòng nhân đạo trong một xã hội thiếu vắng tình người ngày nay. Nó ngồi suy nghĩ miên man suốt đêm, cơn buồn ngủ kéo dài, cặp mắt của nó mở lên một cách khó nhọc. Nó dần...dần...chìm trong giấc ngủ mơ màng. Nó mỉm cười hạnh phúc khi nó và con Bình được mặc đồ mới trong ngày Tết có Cha, có Mẹ trong ngày đầu năm. Khi nghe tiếng còi xe bóp kèn inh ỏi. Nó giật mình thức dậy. Cả thành phố bắt đầu

nhộn nhịp, mọi người hối hả đi mua sắm, lo chuẩn bị đón giao thừa cuối năm.

Hai bóng đen lặng lẽ diu dắt nhau đi trong bóng đêm giữa màn khói pháo dày đặc. Mọi cảnh vật hiện mờ qua từng làn ánh sáng của những phong pháo dài đang nổ. Vài con chó hoảng sợ chạy tứ tung trên đường để tìm phương hướng về nhà. Tiếng pháo nổ vừa tắt thì tiếng trống cùng với tiếng chuông ngân của Chùa Long Khánh vang lên, âm thanh kéo dài thúc giục mọi người chuẩn bị đến Chùa lễ Phật đầu năm. Thăng Hòa và con Bình bước đi chập chập trong đám người xa lạ. Gần đến ngôi Chùa là con đường nhỏ. Hai đứa phải chen lấn một cách khó nhọc mới tiến đến cổng Chùa. Số người ăn xin ngồi chật cả hai bên đường kéo dài đến chánh điện. Cuối cùng Thăng Hòa phải ngồi sau cùng cạnh bên tượng Phật cao lớn đứng ở giữa sân Chùa. Thăng Hòa trải chiếc chiếu rách bên cạnh người đàn bà già yếu, trên tay bồng đứa nhỏ đang tiêm thiếp ngủ. Tiếng chân người đi qua, đi lại làm đất cát bay bay mù mù. Con Bình ho lên mấy tiếng rồi rên thật to:

- Lạy ông đi qua, lạy bà đi lại thương xót hoàn cảnh mồ côi, không nơi nương tựa. Xin hãy bố thí cho con vài đồng để con sống qua ngày, thân con đang bệnh cần tiền mua thuốc. Con xin cầu phước cho ông, bà đầu năm được nhiều may mắn, bình an.

Tiếng than van thảm não của Thăng Hòa và con Bình vẫn giữ nhịp đều. Hai cái thau nhựa mỗi lúc một đầy. Con Bình uống vài hớp nước cho thông cổ rồi tiếp tục rên xin. Ngồi gần hai tiếng khách đi lễ Chùa cũng bắt đầu thưa dần, những người ăn xin tản đi cũng gần hết. Tối nay hai anh, em nó xin được rất nhiều. Hai đứa mừng rỡ xếp tiền lại cẩn thận, từng tờ giấy bạc nhàu nát được bỏ vào túi quần. Thăng Hòa đứng dậy đỡ con Bình trở về lại trạm y tế.

Vừa tới nơi hai đứa đã thấm mệt. Thăng Hòa vội vàng trải chiếc chiếu nằm trên xác pháo đỏ còn vương vãi đầy trên nền nhà. Con Bình nằm xuống nhưng không thể nào ngủ được, khuôn mặt nó tái xanh mệt mỏi. Nhưng nó không dám nói cho Thăng Hòa biết. Nó không muốn Thăng Hòa phải lo lắng suốt đêm nay. Từ lúc bị bệnh cho đến bây giờ đêm nào Thăng Hòa cũng thức trắng đêm để lo cho nó. Tình thương yêu của Thăng Hòa đã dành cho nó rất bao la, dù khổ cực đến đâu Thăng Hòa không một lời than van. Biết tánh anh nó con Bình càng thương Thăng Hòa nhiều hơn. Nó cắn răng chịu đựng để cho anh nó không bận tâm có một giấc ngủ ngon cuối năm.

Hương vị đêm giao thừa trôi đi chậm chạp. Con Bình mong trời mau sáng để nhìn khung cảnh ngày Tết, được thấy thiên hạ trong những bộ áo quần mới, với những tà áo dài đủ màu sắc thướt tha nhẹ nhàng bước đi trên hè phố, hay ngắm chậu mai vàng tươi thắm cùng với những chậu hoa vạn thọ, cúc vàng, thực được đua nhau khoe sắc. Mùi nhang thơm hòa cùng mùi pháo nhẹ nhàng phảng phất gợi nhớ lại hình ảnh năm xưa mỗi độ Xuân về. Tuy trong lòng nó rất vui ngày mai Tết đến nhưng nó rất buồn tủi khi đón một cái Tết giữa thành phố không còn ai? là người thân ngoài thằng Hòa. Trăn trở một hồi, thằng Hòa thấy con Bình chưa ngủ nó thúc giục :

- Bình ngủ đi em, ngày mai anh sẽ đưa em đi nhà thương khám bệnh, khám xong anh, em mình đi ăn phở. Em ngồi ở trong Chùa khá lâu chắc là mệt, đừng suy nghĩ nhiều. Ngày mai uống thêm thuốc ở nhà thương chắc sẽ khỏi hẳn.

Tiếng nói của thằng Hòa vẫn nhẹ nhàng an ủi con Bình cho đến khi con Bình bắt đầu ngủ say. Thằng Hòa cũng vừa nằm xuống là ngủ mê man cho đến sáng.

Tiếng pháo nổ đón mừng năm mới của căn nhà bên cạnh làm thằng Hòa thức dậy, nó ngáp vài cái rồi bước ra khỏi thềm nhà trạm y tế. Nó đứng nhìn phong pháo đang nổ đòn, từng xác pháo bay tung tóe, khói bay mịt mù dưới ánh mặt trời đỏ hồng nằm ngay giữa phố. Tiếng pháo cuối cùng nổ vang rền vừa tắt. Thằng Hòa lững thững bước vô. Con Bình vẫn nằm im lìm, nhìn khuôn mặt tái xanh, nhợt nhạt, đôi môi tím ngắt. Một thoáng ngi ngờ qua mau, thằng Hòa vội đánh thức con Bình dậy. Con Bình vẫn nằm bất động cả thân hình lạnh ngắt. Thằng Hòa hốt hoảng la lên:

- Tỉnh dậy đi Bình! Anh đưa em lên nhà thương ngay, đừng có chết ghen Bình, đừng bỏ anh một mình mà ra đi.

Than khóc một hồi. Nó lắng nghe nhịp tim con Bình đã ngừng đập. Nó đau đớn chạy ra ngoài đường kêu cầu cứu. Nghe tiếng la thảm thiết, mọi người qua đường dừng lại hỏi han. Vài người bước đến gần con Bình xem xét Ai nấy cũng lắc đầu thờ ra.

- Tội nghiệp con bé đã chết rồi, không thể nào cứu sống được nữa, thôi cháu đừng buồn bết đau lòng chuẩn bị lo xác cho em cháu. Hoàn cảnh của cháu mới đầu Năm mà mất đi đứa gái. Các bác giúp cháu một ít tiền để mà lo tang cho em cháu.

Bà con, cô bác đứng chung quanh mỗi người một tiếng, Thằng Hòa chẳng còn nghe thấy gì cả! Nó ôm xác con Bình vào lòng nức nở khóc:

- Bình! Sao em nỡ đành bỏ anh một mình ra đi, em chưa kịp ăn phở và uống nước cola như em hằng mong ước. Em chết cũng tại anh cả. Anh có lỗi với em, anh hối hận không đưa em đi nhà thương sớm, tại sao? em bỏ anh ra đi. Em là người thân duy nhất trong cuộc đời của anh. Rồi đây anh sẽ lẻ loi một mình lang thang không còn ai? để trò chuyện. Anh đau lòng lắm Bình à! Bình tỉnh dậy đi em. Anh sẽ dẫn em đi ăn phở, chắc em thèm lắm phải không Bình.

Thằng Hòa khóc lóc kể lể một hồi. Nó đau lòng nhìn con Bình lần cuối. Tiếng thắng của xe xích lô cũng vừa đến. Thằng Hòa uể oải đứng dậy bồng xác con Bình ra ngoài, hai hàng nước mắt chảy dài rơi xuống khuôn mặt tái xanh đang nằm bất động. Xác con Bình được đặt trên xe xích lô. Thằng Hòa trở vào cuốn chiếc chiếu rồi lấy cái bịch nylon mang theo. Nó bước đi trên xác pháo đỏ rồi giơ tay quẹt ngang hàng nước mắt trong một buổi sáng đầu Năm.

mừng tuổi Con

Trang đài Glassey-Trần guyễn

*mừng Con chưa đầy tuổi
phúc, lộc, thọ, Khang, Ninh
má hồng hơn mai xinh
môi tươi hơn đào thắm*

*Con về ươm Xuân lạ
én xếp nhạc cành xa
tình bao kiếp giao hòa
mùa đông thôi ở giá*

*mùa Xuân còn ngáy ngủ
nằm lún vào má Con
cái đồng tiền thật tròn
mỗi lần Con nhóp nhép*

*lún luôn vào tim Mẹ
tròn giếng sữa cho Con
sữa chảy từ trái tim
tỏa ra hai bầu ngực*

*sân trời mai vàng rực
Mẹ kín một lộc non
mùa Xuân mới cho Con
Mẹ chảy vào trời đất*

Tôi Với Mùa Xuân

Hồ Thụy Mỹ Hạnh

Năm mười bảy tuổi, nếu có hỏi về tuổi tác của mình, tôi rất vui vẻ trả lời ngay rằng tôi mười bảy tuổi. Thời gian vụt qua tôi ngoài bốn mươi, ai hỏi tôi chỉ nói năm sinh để ai giỏi toán thì tự trừ ra với năm hiện tại thì biết, gập tay dốt toán trừ nhầm có khi tôi lại được giảm đi...vài tuổi! Rồi cứ thế tôi ngoài năm mươi, giờ thì ai hỏi tôi chỉ nói bằng tên...con giáp! Chẳng hạn tôi nói tôi tuổi con gà, con gà thì có bao nhiêu là năm...gà! Họ chẳng còn biết đâu mà lần...

Không hiểu sao tôi rất thích nói về tuổi Tây, tuổi Tây nghe vừa có vẻ...Tây vừa giảm bớt một tuổi già so với tuổi Ta. Là phụ nữ khổ thế đấy, chắc chịu từng ngày xuân, đã thế người ta lại hay nói "Trai ba mươi tuổi còn son. Gái ba mươi tuổi đã toan về già". Tôi chắc rằng tác giả của câu nói ấy là đàn ông (và là người có ác cảm với phụ nữ lắm) mới bày ra câu nhận xét đầy...ác ôn như vậy. Chứ nếu là tôi, một người có mối thiện cảm với đàn ông lẫn đàn bà thì tôi sẽ nói "Trai bảy mươi tuổi còn son. Gái bảy mươi tuổi mới toan về già" cho người đời dựa vào đó mà có một cái nhìn rộng thoáng về sự lão hóa của cả hai phái.

Mùa đông đã qua, tôi cặm cụi tỉa lá cho cây Mai Tứ Quý trước sân nhà, hy vọng mùa xuân đến cây cho nhiều hoa. Tôi ngắm thân cây xù xì già cỗi như ngắm những đốt thời gian đi qua để lại dấu vết buồn bã trên thân cây. Cây mai này đã hơn một nửa tuổi của tôi, nó cũng cô đơn quạnh quẽ qua bao mùa mưa nắng trước hiên nhà. Tôi thông cảm cho nó như cảm cảnh cho cuộc đời tôi nên cố trồng thêm một cây nữa bên cạnh cho nó có bạn, nhưng dù có ươm trồng, chăm bón bao nhiêu cây mai con cũng không sống được. Người chung quanh lại bảo "Nó giống bà chủ của nó, cứ một thân một mình vậy thôi. Chừng nào bà kiếm

được một mình nữa ở chung thì tự khắc cây mai đó sẽ sinh sôi nảy nở". Hừm! Tôi mà kiếm được một mình nữa thì còn nói làm gì. Tôi ức lắm, họ nói như thế chẳng khác nào chế giễu tôi không có ma nào nhìn tới, tôi mà kiếm được một mình nữa thì...thì họ phải biết với tôi. Ủ! Mà biết gì nhỉ? Có tôi biết thì có, biết phải ra sức mà chiều chuộng người mà mình rước về ở chung. Biết phải trở thành người phụ nữ công dung ngôn hạnh như thế nào cho đẹp lòng người í, biết phải giỏi việc ngoài xã hội lẫn đảm đang việc trong nhà! Biết phải ra đường cứ thẳng một đường mà đi và phải biết...đủ thứ!

Rồi mùa Xuân đến thật nhanh. Những bông mai tứ quý bắt đầu e ấp nở trên những nhánh cây trụi lá sau mùa đông giá. Tôi thường đặt chiếc ghế cạnh cây mai và những buổi chiều tôi hay ra ngồi ở đó ngắm nhìn mây bay, ngắm nhìn một thời dĩ vãng đã qua, ngắm nhìn những hình ảnh vẫn để lại trong trái tim một niềm khắc khoải... Gió chiều mát mẻ, tôi cũng thường hay lạc vào giấc mơ tiên!

oOo

Hồi tôi còn trẻ tuổi, hồn nhiên vô (số) tội. Được cái vui vẻ dễ hòa đồng và cũng có tí gọi là nhan sắc. Và với tám nhan sắc nếu không mặn mà bằng nàng Hồng kiều sa, thì cũng là nàng Cúc vàng tươi ấy tôi tha hồ mà ngắm nhìn như con bướm lượn tà tà quanh tôi. Tôi tưởng bỏ cứ nghinh mặt lên mỗi khi thấy có ai nhìn mình. Riết thành tật, mặt tôi cứ nhìn lên...trời nên tôi không thấy có ai ngang tầm nhìn thẳng. Thỉnh thoảng mẹ tôi rĩ tai:

- Bà Hai có thằng con trai coi được lắm, nó cũng thích mày nên bã muốn chọn mày cho con trai bã, mẹ cũng thấy...

Không đợi mẹ hết câu, tôi trẻ môi:

- Anh chàng đó chỉ biết vui đầu lo kinh sử, có thấy gì ngoài mớ chữ nghĩa. Tương đạo mạo như ông già. Mất thì đeo cái "đít chai" dây cộm, ra đường cứ đi lằm lằm lủi lủi có ngày đâm vô cột đèn cũng không thấy...

Lúc khác mẹ lại thỏ thẻ:

- Bà Ba có vẻ muốn "chăm" mày cho thằng con trai của bã, nên cứ hỏi thăm mày.

Tôi lắc đầu, làm bộ làm tịch:

- Anh chàng đó nhìn thiếu thớt tấc, con mà lấy về thì chắc để ẵm...đi chơi!

Mẹ tôi thấy không thể nào kéo tôi xuống khi mà tôi đang lơ lửng trên mây nên cũng nản lòng chỉ còn biết nhắc tôi:

- Mấy bà ở giá không chồng ư...cần người ta lắm, mà liệu đừng có đến gần họ.

Trong lòng thì cũng thú vị lắm khi nghe có người chú ý đến mình, nhưng ngoài mặt tôi cứ ỡng ẹo làm cao. Ông ẹo mãi như thế cho đến khi tôi hạ thấp tầm nhìn thì các chàng trai một thời theo đuổi tôi đã yên bề gia thất, các bạn gái của tôi cũng tay dắt, tay bông. Còn mẹ tôi thì ngời than vắn, thờ dài không yên lòng vì sợ sau khi bà qua đời, tôi sẽ thành bà tiên khi khát phải bò ra giếng uống nước vì cái sự độc thân của tôi.

Rồi ngày ấy cũng đến, tôi trở thành một bà giá chính hiệu, ra vô thui thủi một mình. Chẳng ai rảnh rang mà chuyện phiếm với tôi, thậm chí mấy đứa trẻ con trong xóm cũng lảng đi dù tôi kêu chúng đến để cho kẹo, không biết có phải chúng nghe ai truyền miệng rằng mấy bà già độc thân thích...cản trẻ con! Thật ra đó là những lời hù dọa, cũng là nhắc khéo mấy cô làm biếng...lấy chồng.

Tôi ra khỏi hồi tưởng vì một bà bạn đường đột đến thăm.

- ...Tui đến để thực hiện một chuyện quan trọng. Tôi sẽ không để cho bà sống một mình nữa...

Tôi hốt hoảng:

- Bà định gọi tui vô nhà dưỡng lão ư?

- Đừng vội, từ từ rồi cũng biết, tui tới đây vì có người nhờ, có mục đích hẳn hoi (rồi bả nhìn tôi sẫm soi như đang xem một món hàng) Không biết "nội thất" có vấn đề gì không chứ "mặt tiền" thì cũng chưa đến nỗi nào...

Tôi tự khai:

- Tim, gan, phổi, dạ dày của tui đều hòa thuận với nhau, chả khi nào biểu tình hay mít tin nên tui rất dễ chịu. Nói chung là ổn!

- Còn mắt thế nào? Nhìn có rõ không?

- Dù không còn là một dòng sông cho thuyền anh bơi lội, nhưng đeo kính vào thì thị lực cũng khoảng bảy chục phần trăm.

Bà bạn của tôi chất vấn tiếp:

- Thế còn tai? Tai nghe có rõ không?

- Trời ơi! Nếu lãng tai làm sao tui nghe bà hỏi nãy giờ...

Bà bạn tôi vỗ tay vào bắp vế một cái tỏ vẻ dứt khoát:

- Vậy là tốt! Tui có thể tuyên bố kế hoạch...

Tôi ngạc nhiên:

- Kế hoạch gì vậy?

- Làm mai cho bà một ông để sớm hôm hủ hỉ...

Tôi lắc đầu nguây nguẩy:

- Tui già rồi, còn nghĩ đến việc lấy chồng sao?

- Lấy tuốt, mắc gì không! Còn ăn còn thờ là còn lấy chồng được. Nghe mấy câu ca dao nè. "Ai đi xin đợi tôi cùng. Tôi đi kiếm rượu cho chồng tôi xơi. Chồng hư mang tiếng mang tai. Tiếng tai thiếp chịu hơn ai không chồng"...

Tôi phản đối:

- Bà đừng ý mình có chồng mà ngạo mấy người ở giá như tui đó nhé.

- ...tui không ngạo, tui chỉ nói chuyện thực tế thôi. Nghe tui kể tiếp nè. Có một cô quá lứa vừa mới lấy chồng, sau đêm tân hôn cô ta ngấm nghĩ sao đó mà khóc um lên, cô nói nếu biết như thế thì cô lấy chồng từ lâu rồi...

- ...vì sao?

- Vì tiếc đã bỏ phí mấy chục năm! Vì đến lúc ấy cô mới biết lấy chồng là như thế nào...hahahaha....

- Hừm! Thế còn câu "Lấy chồng như gông vô cổ" thì sao?

Bà bạn của tôi chắc là một bà vợ trong một gia đình hạnh phúc nên lý sự về cái vụ ở giá rất vững:

- ...nhưng "Gái không chồng như ván gỗ lênh đênh!"

Tôi thấy tai mình nóng lên. Quái! Tôi có còn trẻ đâu mà nghe chuyện lấy chồng lại ngượng như hồi mới lớn vậy kìa. Sau một hồi tranh luận, những điều bà bạn tôi nói đầy tính thuyết phục nên tôi thấy cũng có lý quá, nhưng nếu bây giờ tôi gật đầu ưng thuận cho bà bạn giúp tôi thì còn ngượng hơn. Tôi còn đang bối rối thì bà bạn hỏi dồn:

- Sao? Có đồng ý không cho tui còn tính, tét đến nơi rồi sợ không kịp...

Tôi không dám lắc đầu (dù là giả vờ) Vì sợ mất cơ hội như ngày xưa, tôi đã từng bỏ qua cơ hội của mình vì cái sự làm bộ làm tịch. Tôi nói lí nhí trong miệng:

- Thì ...thì tùy bà, nhưng biết có ai...

- Có đấy! Một người cũng vì mãi lo công danh mà quên bém cái vụ tìm lại khúc xương sườn bị thất lạc của mình. Ngay ngày mai tui sẽ đưa ông đến đây gặp bà.

oOo

Ngay ngày mai! Bà bạn thân mến của tui không quên nhiệm vụ. Tôi dậy sớm. Sau khi sửa sang lại dung nhan cuối xuân của mình xong thì những người khách thân mến của tôi đến. Tôi trở mắt nhìn người đàn ông đi bên cạnh bà bạn tôi, rất dễ để tôi nhận ra những nét quen thuộc mà thời

son trẻ tôi từng gặp, vẫn cái kính dày cộm, dáng người đạo mạo cùng vẻ mặt (ngày xưa trắng trẻo thư sinh) nay đã in khắc dấu của thời gian như...tôi! Tôi chợt nhớ câu thơ của cụ Phan Khôi “..nếu chẳng quen lung, đồ có nhìn ra được...”.

Tôi bối rối hỏi:

- Anh...anh có phải là con của bác Hai mà ngày xưa...

- Vâng! Chính tui đây.

Tôi hiểu rằng chính tôi đã để mấy chục mùa xuân của mình trôi qua một cách ồng phí, nếu như ngày xưa tôi đừng bày đặt chê anh. Nhưng giờ gặp lại nhau cũng chẳng biết nói gì, có lẽ ảnh cũng vậy, cứ lúng ta lúng túng. Còn bà bạn của tôi thì cứ cười mím chi, bã rành cái vụ này quá nên chắc cũng thông cảm, bã gọi chuyện:

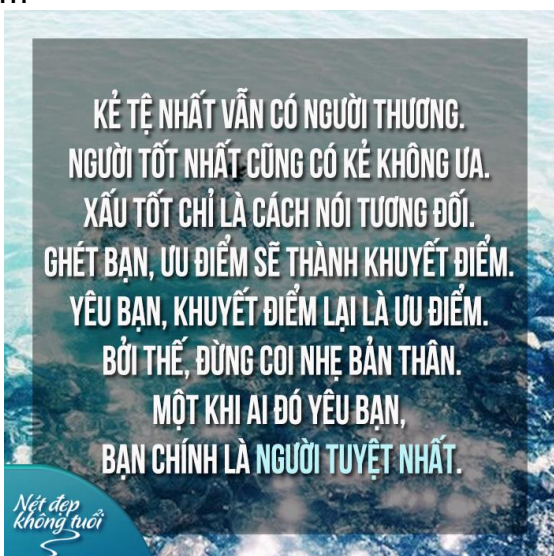
- Ủa! Cây mai con lúc nãy tui thấy anh xách theo nói để trồng cho chỗ đâu rồi?

Ngay lúc đó anh mới có chuyện để nói, có việc để làm:

- Mấy bạn đi ngang qua đây thấy cây mai nhà cô Ba đẹp quá nên tui đi tìm giống để ươm, may sao nó lên không thiếu hạt nào, để tui ra trồng bên cạnh cây của cô cho nó có bạn... cô Ba có cái gì để xới đất không để tui trồng xuống cho cô...

Thế là mỗi việc xới đất lên, vui có một gốc cây xuống, tưới nước mà cả ba người lăn xả như trồng cả một vườn cây, may sao đó cũng là cách để khỏa lấp những ngượng nghịu mà mục đích của cuộc gặp gỡ cần nói (Già rồi chả lẽ mà nói chuyện yêu iếc thì biết nói gì!!!). Rồi những chuyện tiếp theo mà chúng tôi rôm rả là...các giống cây mai có trên trời đất.

Mãi đến khi bà bạn của tôi và ảnh ra về, tôi mới liếc mắt nhìn theo. Lại nhớ đến câu thơ của cụ Phan Khôi “Liếc đưa nhau đi rồi. Con mắt còn có đuôi...”

Chiều Cuối Năm Nhớ Bạn

Trần Trung Đạo

*Có ai về thăm lại quê xưa
Gởi cho tôi một cành hoa dại
Mười bảy năm tôi chưa về lại
Con nước trôi còn nhớ chân cầu*

*Đám bạn bè giờ biết ra sao
Kẻ lầy lắt quê nhà lặn đạn
Người đáy biển mò hoang mả lạnh
Giấc mộng đời theo bóng thiên di*

*Tôi một lần bỏ nước ra đi
Con én lạc bên trời biển rộng
Ngày chờ đợi từng tia hy vọng
Đêm nằm mơ một sớm quay về*

*Ai có về bên ấy thăm quê
Cho tôi nhắn tin người bạn học
Em có ghé trường xưa cỏ mọc
Nhặt dùm tôi chút ấu thơ vàng*

*Chiều cuối năm ngời nhớ miên man
Mây viễn xứ thương hoài cố quận
Cho tôi ngủ một lần trong mộng
Giữa đời sim tím ngắt năm nào*

*Cho tôi về dù chỉ chiêm bao
Đứng hát giữa sân trường đại học
Bài ca đó những chiều chủ nhật
Của một thời tuổi trẻ xôn xao*

*Cho tôi gào hai tiếng Tự Do
Khi đất nước qua thời nô lệ
Từ da thịt đau thương của mẹ
Có hương thơm tỏa bốn phương trời.*

Giải trí có giải thưởng SUDOKU

Luật chơi: Có tất cả 9 hàng, 9 cột và 9 khung. Số từ 1 đến 9 chỉ được xuất hiện một lần ở mỗi hàng, mỗi cột và mỗi khung.

Giải thưởng: giải đáp đúng sẽ được tặng một năm báo VNNS. Giải trúng quý độc giả cũng có thể gửi tặng người thân. Đáp số xin gửi về địa chỉ tòa soạn trước ngày 07-01-2016.

Độc giả trúng giải SUDOKU VNNS277:

Vo V.H. (461 – Leeuwarden), Nguyen C.J. (112 – Leischendam).

Ban biên tập VNNS chúc mừng các độc giả đã trúng giải.

4		8				3		6
				7		5		
	6					8		
1			7		8			
2			9	3	5			1
			2		1			8
		1					5	
		4		5				
5		9				6		2

Mẫu giới thiệu VNNS đến gia đình bè bạn

- tên người giới thiệu:
- số độc giả:
- địa chỉ:
- giới thiệu độc giả mới tên:
- địa chỉ:

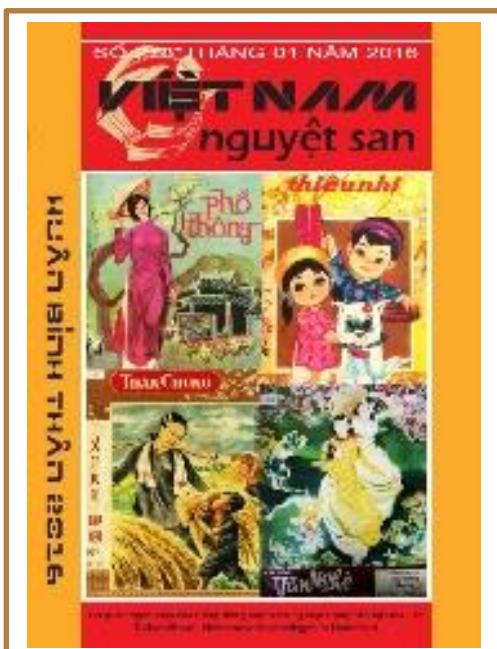
Giới thiệu 1 độc giả mới sẽ nhận được giải thưởng 6 tháng báo VNNS.

Gratis examentraining: Wiskunde & Natuurkunde

Voor: VWO-6 , HAVO-5 en VMBO-4 –leerlingen.

Neem contact op (Luyện thi miễn phí Toán – Vật Lý Cho thí sinh Tú Tài II, Tú Tài I và Trung Học Đệ Nhất Cấp Liên lạc):

Trần Hữu Sơn

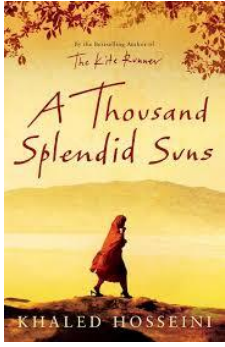

**ĐỌC VÀ ỦNG HỘ BÁO VIỆT NAM NGUYỆT SAN
€ 30 MỘT NĂM**

Địa chỉ liên lạc
Ban Quản Trị VNNS
Kroeten 9 – 4871 JT Etten-Leur
Nederland

Email: hpnguyen@congdonghoalan.com
Telefoon: +31(0)765038426

IBAN: NL16 INGB 0001 5086 64 t.n.v. AVVN

Ngàn ánh dương rực rỡ

Khaled Hosseini

Trúc Hà dịch

Chương 19

“Tôi cần nói chuyện với ba má cháu,” người đàn ông bảo khi Laila ra mở cửa. Đó là một người đàn ông chắc nịch, với khuôn mặt sắc nét và dải dầu mưa nắng. Ông ta mặc áo choàng màu khoai tây, đầu đội nón bê rê len màu nâu.

“Bác tên chi ạ?”

Ngay khi đó, bàn tay của ba nó đặt lên vai Laila và đẩy nhẹ nó qua bên.

“Con lên lầu đi Laila. Đi đi.”

Lúc nó đi về phía cầu thang, Laila nghe người khách nói với ba rằng ông ta có tin tức từ Panjshir. Má nó lúc đó cũng có mặt trong phòng. Bà đưa bàn tay lên bụm miệng, đôi mắt bà nhìn qua lại từ ba nó đến người đàn ông đội nón bê rê.

Tuốt trên cầu thang, Laila lên nhìn xuống. Nó thấy người lạ mặt đó ngồi xuống với ba má nó. Ông ta nghiêng người về phía họ. Nói vài tiếng nho nhỏ. Rồi mặt ba nó tái đi và càng lúc càng tái hơn, và ông nhìn vào hai bàn tay của mình, còn má nó thì thét lên, la hét, và bức tốc.

Sáng hôm sau, là ngày bắt đầu đọc kinh, một đám phụ nữ trong khu phố kéo đến nhà Laila để lo việc chuẩn bị cho bữa ăn tối sau tang lễ. Má nó ngồi trên chiếc ghế dài suốt buổi sáng, mấy ngón tay cứ mân mê chiếc khăn tay, mặt sưng húp. Có hai bà sụt sùi thay phiên nhau vỗ về bàn tay của má, như thể bà là con búp bê quý hiếm và mỏng manh nhất trên đời. Má nó dường như không nhận biết được sự có mặt của họ.

Laila đến quỳ bên má và nắm lấy tay bà. “Má ơi.” Đôi mắt của má nó thẫn thờ nhìn xuống và khẽ chớp.

“Chúng tôi sẽ chăm sóc cho chị ấy, cháu Laila thân mến.”

Laila đã từng đi đám ma nên nó đã từng thấy những người phụ nữ như thế, họ thích tất cả mọi thứ liên quan đến cái chết, họ chuyên đi an ủi và không để cho ai xâm phạm vô cái trách nhiệm mà họ tự giao phó cho mình.

“Mọi sự ổn cả rồi. Con gái cứ đi làm việc khác. Cứ để má con yên.”

Bị đuổi đi, Laila thấy mình thật vô dụng. Nó qua lại các phòng. Nó lần quần trong nhà bếp một lúc. Nhỏ Hasina, với vẻ hiền dịu bất thường, đi với má nó đến. Nhỏ Giti cùng với má nó nữa. Lúc nhìn thấy Laila, Giti chạy đến dang hai cánh tay xương xẩu ôm Laila thật lâu và mạnh không ngờ. Lúc nó buông Laila ra, nước mắt nó ràn rụa. Nó nói: “Mình thành thật chia buồn với Laila.” Laila nói cảm ơn. Ba đưa ngò ngoài sân cho tới khi một bà sai tụi nó rửa ly và chồng đĩa trên bàn.

Ba nó cũng thế, cứ đi ra đi vô chẳng có chủ đích, như thể muốn tìm việc gì đó để làm.

“Đừng cho ông lại gần tôi.” Suốt cả buổi sáng, đó là lần duy nhất má nó mở miệng.

Cuối cùng ba nó đến ngồi một mình trên cái ghế xếp ngoài hành lang, trông ông thật cô đơn và nhỏ bé. Rồi một bà nói ông cản trở lối đi. Ông nói lời xin lỗi và biến vô phòng làm việc của ông.

Trưa hôm đó, các ông đi đến căn phòng lớn ba nó mượn ở Karteh-Seh để đọc kinh. Các bà thì đến nhà. Laila ngồi vào vị trí của mình bên cạnh má, kế bên cửa ra vào phòng khách, nơi mà theo thông lệ, gia đình của người quá cố thường ngồi. Những người đến chia buồn cởi giày để ngoài cửa, họ gật đầu chào người quen khi họ bước vô phòng và đến ngồi trên những chiếc ghế xếp đặt dọc theo tường. Laila trông thấy bà Wajma, bà mẹ khá lớn tuổi đã đỡ đẻ khi nó sinh ra. Nó cũng thấy má của Tariq, bà đội chiếc khăn đen trên mái tóc già. Bà gọi cho nó cái cúi đầu và một nụ cười mỉm chặm và buồn.

Vắng ra từ máy cát-xét, giọng mũi của một người đàn ông đọc kinh Koran. Xen kẽ là những tiếng thở dài, tiếng di chuyển và tiếng xụt xùi của các bà. Tiếng ho cố nén, tiếng thì thầm và cứ từng chập, tiếng nấc nã ruột đầy kịch tính của một người nào đó.

Vợ của ông Rasheed bước vô. Bà ta đội khăn trùm đầu màu đen. Vài lọn tóc lạc khỏi khăn, lòa xòa xuống trán. Bà tới ngồi trên ghế dọc tường đối diện với Laila.

Ngồi bên cạnh Laila, má không ngừng đưa thân hình. Laila đưa hai tay ôm lấy bàn tay của má, nhưng dường như bà không để ý.

“Má uống miếng nước nhé?” Laila nói nhỏ vô tai bà. “Má khát không?” Nhưng má nó chẳng nói gì. Bà không có phản ứng gì ngoài việc cứ đưa người tới lui, đôi mắt xa xăm vô hồn trừng trừng nhìn xuống thảm.

Ngồi bên cạnh má, nhìn những gương mặt ủ rũ, buồn rầu chung quanh, lâu lâu Laila lại cảm nhận được tầm quan trọng của thảm họa đã giáng xuống gia đình nó. Những cơ hội đã bị cướp mất. Những hy vọng giờ đã tiêu tan.

Tuy nhiên cảm giác này không kéo dài. Thật khó để cảm nhận, thực sự cảm nhận được sự mất mát của má. Khó có thể gọi lên nỗi đau đớn, sự thương tiếc khóc than trước cái chết của những kẻ Laila chưa bao giờ thực sự nghĩ đến như những người từng sống. Đối với Laila, hai anh Ahmad và Noor trước giờ chỉ là một truyền thuyết. Tựa như những nhân vật trong truyện ngụ ngôn. Những ông vua trong sách sử.

Tariq mới là người có thật, bằng da bằng thịt. Tariq, người đã dạy cho nó những tiếng chửi thề trong tiếng Pashto, người thích ăn lá cỏ-ba-lá muối, người hay cau mày và phát ra âm thanh rên rỉ mỗi khi nhai, người có cái bốt màu hồng nhạt hình cây đàn măng-đô-lin lộn ngược ngay dưới xương đòn gánh bên trái.

Cho nên Laila ngồi bên má và nghiêm trang thương tiếc hai anh Ahmad và Noor, nhưng trong thâm tâm nó, người anh thật sự của nó vẫn còn sống và khỏe mạnh.

(còn tiếp)

**Ban Tổ chức trân trọng thông báo
Ngày Hội Xuân Năm Bính Thân 2016**

(Xem quảng cáo trang 55)

**Phần 1 chương trình: 16giờ-18giờ
THI KARAOKE**

***Giải thưởng được trao tặng € 200**

***Các thí sinh có thể ghi danh ngay từ bây giờ, ưu tiên cho người ghi danh trước**

**Liên lạc qua fb: Quang Ke Nguyen
hoặc đt: 0636303270**

Xuân Bính Thân

*Xuân đến năm này gọi Bính Thân
Mượn âm kết nối mấy câu vần
Lâng lâng cảm xúc vui ngày tết
Ân cần chúc phúc chúc bình an*

*Khang trang tươm tất đèn hoa sáng
Thoang thoang hương thơm bánh mứt trà
Tao nhã Mai vàng tươi nở rộ
Hân hoan pháo nổ đẹp thêm Xuân*

*Thêm tiếng nhạc lòng nghe rộn rã
Đón mừng năm mới cả niềm tin
Bính Thân phước lộc nhiều thành quả
Thịnh vượng an khang đến mọi nhà*
12 2015 HTN

Nguyen - Truong Administratiekantoor

- Khai thuế (Inkomsten belasting) tư nhân
 - Quản lý về kế toán, tài chính và thuế vụ cho doanh thương và tư nhân.
 - Địa chỉ tin cậy, kinh nghiệm
 - Giải thích rõ ràng dễ hiểu
 - Giá đặc biệt cho đồng hương
- Particulier: belastingaangifte IB
- Ondernemers: overstapkorting 30%

Xin liên lạc: Trang Trương
Simon van Ooststroomhof 41
2341 KG Oegstgeest

Tel: 071-5760175

E-mail adres: truong1961@yahoo.com

(Loạt bài: Người Việt Nam nhìn đất nước từ bên ngoài - Tiếp theo kỳ trước)

Quyền lực nằm trong tay các quốc gia hùng mạnh

Bùi Văn Đổ

Trong suốt năm 2015 và bước sang năm 2016 buổi sáng ta mở đài truyền hình thì đều thấy tin người tỵ nạn từ vùng Châu Phi đổ qua nước Tunisia và vượt biển qua bờ biển nước Ý rồi dùng đường bộ qua các nước Âu Châu, vì các nước Âu Châu được tiếng là có lòng nhân đạo và tử tế, nhất là nước Đức. Trong số làn sóng tỵ nạn đang tìm cách đến các nước vùng trời Âu, dù rằng nhiều quốc gia dân chúng phản đối dữ dội, với lý do người dân ở trong nước còn thiếu nhà, thiếu thốn đủ thứ mà lại nhận thêm người nước ngoài, làm cho người bản xứ cũng lo âu. Vì đang là mùa thu, nhiều vùng đã lạnh giá, người tỵ nạn ngoài vượt biển, họ còn băng rừng nội suối lạnh giá để tìm đường đến các nước Âu Châu, tìm tự do và tìm một đời sống về kinh tế khá hơn ở quốc gia của họ.

Trong số những người đi tìm tự do, tìm một đời sống kinh tế thoải mái hơn đó, có những người họ cũng như chúng ta, không quan tâm gì đến tự do, tới chính trị, họ chỉ muốn đến quốc gia nào có nền kinh tế giàu mạnh và thoải mái. Họ đâu có biết, những quốc gia hiện nay giàu mạnh và ổn định, họ đã trải qua một thời gian thất vọng buột bụng, thức khuya, dậy sớm làm việc và cần kiệm mới có cuộc sống như hôm nay, những người tỵ nạn xa lạ, từ đâu tới muốn có một đời sống đầy đủ như họ, ngoài sự ghen tức, họ còn sợ những người mới tới chiếm công ăn việc làm của họ, chưa kể đến việc người tỵ nạn họ còn đem theo nhiều phong tục tập quán mà người địa phương không mấy ưa thích như phụ nữ thì đội khăn, trùm đầu khi ra đường, giữ đạo Hồi hay lập các đền thờ Hồi Giáo. Đây là những vấn đề rất nhức nhối cho các chính quyền hiện nay.

Bởi cũng là người tỵ nạn 40 năm thừa trước khi miền Nam bị cộng Sản miền Bắc xâm chiếm. Được thế giới lúc đó cũng dang tay rộng mở tiếp người tỵ nạn Việt Nam. Người tỵ nạn Việt Nam cũng vượt biên, cũng trốn chạy chế độ Cộng Sản độc tài thật sự, không như hôm nay, những người ra đi tìm đời sống kinh tế thoải mái ở xứ người, khác xa rất nhiều với người Tỵ nạn vượt biên thừa 40 năm trước. Ngày nay họ bỏ nước ra đi tìm đời sống cao hơn, họ có điện thoại liên lạc khắp nơi, mọi tình hình biến chuyển họ đều nắm được, họ đổi đường, đổi hướng khác khi bị ngăn cấm và chỉ muốn đến nước nào có đời sống cao khi chịu đón tiếp họ. Khác hẳn với người Việt

Nam phải làm lũi trốn mà đi, bị bắt bớ, bị giam cầm khi bị bắt lại, gặp bao những nghịch cảnh trên đường đi: bị cướp, bị hãm hiếp, bị phá cho hỏng nghe, hỏng máy do đó miễn là đến được một đất nước tự do không cộng sản là đã được thỏa mãn.

Khi được hưởng tự do, ở các nước tư bản, người viết mới nhận ra rằng, người tỵ nạn Việt Nam thừa 40 năm trước, cũng như người tỵ nạn hiện nay ta thấy hình ảnh trên tivi mỗi buổi sáng đều giống nhau ở bên ngoài, nhưng nội dung thì khác xa một trời một vực. Các nước tiếp đón người tỵ nạn đại đa số là các nước giàu, họ phải tiếp nhận chúng ta vì một duyên nợ nào đó. Thí dụ Việt Nam thì do cuộc chiến tranh do Mỹ dẫn đầu, giờ Mỹ muốn rút, bỏ miền Nam lại cho Cộng Sản, sau khi đã bắt tay được với Trung Cộng có nhiều tài nguyên nhân lực với hàng tỷ dân năm 1969. Còn người tỵ nạn của các nước Phi châu thì do các nước ở thế mạnh họ tính toán với nhau, vì dầu hỏa, vì dân số, vì đời sống kinh tế . . . Có nhiều lý do tại, bởi, vì lắm. Chỉ tại chúng ta thờ ơ với chuyện chính trị đó thôi.

Hiện nay, tỵ nạn chính trị không còn nhiều, phần đông là tỵ nạn về kinh tế, mà tỵ nạn về kinh tế thì kể như họ là những nước nghèo, dân chúng nghèo, họ muốn đi đến một nơi có đời sống kinh tế dễ thở hơn, con cái họ được học hành tử tế hơn, có được việc làm ổn định sau khi học xong. Nhưng cuộc trốn chạy vì kinh tế đó họ cũng bị bọn buôn người lừa đảo, họ cũng tốn tiền, có khi bị mất tiền mà không đi đến nơi được, có khi bị bão táp, đắm thuyền, bị cướp bóc ở biển khơi như những nghịch cảnh mà người tỵ nạn Việt Nam thừa trước gặp phải. Chưa kể họ đến được những quốc gia họ muốn, quốc gia sở tại không nhận họ trả họ về trở lại nguyên quán, quốc gia gốc của họ. Muốn giảm bớt hay chấm dứt làn sóng tỵ nạn này, phải có sự can thiệp của các cường quốc mạnh mới làm được. Từ đó ta nhận ra được sự quan tâm đến chính trị của mọi người dân rất quan trọng. Xin mỗi người đừng thờ ơ.

Cuộc chiến nào cũng tàn khốc, cũng chết, cũng chia ly. Đọc lại về cuộc chiến Việt Nam vào thời trước ngày 30-04-1975, những năm 1969, 1970, 1971. Cuộc chiến Mậu Thân, Hạ Lào, đường mòn Hồ Chí Minh, những sào huyệt ở miền Nam, đường chuyển quân từ Bắc vào Nam, những trận chiến đưa đẩy hàng ngàn, hàng vạn người trẻ của hai miền Nam Bắc vào chỗ chết tức tưởi mà cuộc chiến đó suy cho cùng, toàn do các thế lực từ bên ngoài, từ những nước mạnh, từ Hoa Thịnh Đốn, Từ Nga xô, từ Trung Cộng giật giây lèo lái chứ không do các nước nhỏ như Việt Nam, Lào, Campuchia. Nhưng các dân tộc này lại là

nạn nhân. Ngày nay cũng vậy, những điểm nóng trên thế giới như vùng Afghanistan, vùng Ukraine, vùng vịnh, vùng Tunisia, biển Đông là những vùng có chiến tranh là do con người, do các cường quốc có thể mạnh tạo ra chứ không phải do họ (những người bản xứ). Nhưng những chết chóc, chia ly, thiệt hại thì họ phải nhận lãnh như Việt Nam thua 50 năm về trước.

Cuộc chiến Việt Nam cũng như bao cuộc chiến của các dân tộc khác trên thế giới, đã bị các cường quốc như Nga, Trung Cộng, Mỹ và các nước tư bản khác có thể, có lực, xen vào lèo lái, chứ thực tâm các nước nghèo, nhược tiểu chỉ bị xúi bẩy, bị chia rẽ, chứ không có một quyết định nào cả. Người ở miền Nam thì biết được nội tình ở trong Nam, đó là những người còn có quan tâm đôi chút về chính trị, còn những kẻ chỉ quan tâm đến đời sống kinh tế thì họ nào có biết gì đâu. Đọc về chế độ của miền Bắc, chúng ta nhận ra Trung Cộng chi phối miền Bắc đến mức độ nào, từ những trước năm 1954 khi chưa có cuộc chiến Điện Biên Phủ, rồi đến Hiệp Định Ba-Lê 1954 và sau này. Sau 1960 khi Mỹ bắt tay được với Trung Cộng. Mang danh nghĩa là các nước Xã Hội Chủ Nghĩa anh em Trung Cộng và Việt Nam. Nhưng Việt Nam đã bị Trung Cộng đánh cho một trận vào năm 1979 mọi người đều đã biết. Và những hậu quả của chiến tranh, của sự giúp đỡ từ những đầu thế kỷ thứ 19 khi Hồ Chí Minh thừa đầu còn bốn ba hải ngoại tìm đường cứu nước cho đến ngày tuyên bố độc lập ở vườn hoa Ba Đình. Càng biết về sự chi phối giữa Cộng Sản Việt Nam và Cộng Sản Trung Cộng, chúng ta càng thấy phũ phàng về những cuộc chiến mà chúng ta chỉ thấy bề ngoài, không thấy bề trong của cuộc chiến, vì chúng ta thờ ơ về chính trị.

Thân phận của các dân tộc nhược tiểu, bị cai trị, khi được hưởng một tí tự do, dù vốn vẹn chỉ có khoảng 10 năm, thời cụ Ngô Đình Diệm 1954-1963. Dù muốn dù không thì ở Việt Nam mới chỉ có khoảng 10 năm là có tự do, dù cái tự do không trọn vẹn nhưng so ra hơn hẳn miền Bắc chịu lệ thuộc quá nhiều vào Trung Cộng, và còn lệ thuộc cho đến hôm nay sau 40 năm có tiếng là tự do, thống nhất.

Từ ngày người Việt cả Nam lẫn Bắc vì Cộng Sản cai trị cả nước, cho nên cả nước phải chạy tỵ nạn cộng sản, ra được nước ngoài những hần thù thâm căn cố đế từ thừa xa xưa được xả, do đó sách vở được viết ra nhiều, phần đông viết về cái tôi, cái hay của mình, không mấy phản ảnh lịch sử. Cái sự thật đó cũng vì, tại do lòng người hay ghi kỵ lẫn nhau, do ngoại bang muốn và nặn ra, do nền cai trị của kẻ thống trị, chứ không phải do hồn thiêng sông núi tạo ra những con người đó.

Viết như vậy để kẻ đọc được những tài liệu đó nhận ra rằng, những dân tộc bị kẻ khác cai trị, những dân tộc yếu thế, số dân chúng quan tâm về chính trị không nhiều, phần đông thờ ơ. Nhưng đau khổ, chết chóc thì họ là nạn nhân, người biết, hoặc những người mang danh là trí thức viết ra được thì phần đông hần học, không nói lên được, đổ lỗi cho người khác, nhưng cuối cùng người dân của các thuộc địa chậm tiến phải gánh chịu.

Những sách mà kẻ viết bài này đã đọc của những người ở trong hai chế độ, chung kết do kẻ thống trị dựng lên, tạo nên con người Việt Nam khác hẳn không còn Nhân, Lễ, Nghĩa, Trí Tín thừa nào. Đọc ở đâu đó trong nhiều tác phẩm chỉ thấy tội mà bỏ quên công của những cá nhân hay tập thể quên mình vì đại nghĩa. Lịch sử thì phải nhớ, mỗi năm phải được lập lại cho người sau biết, nhưng không phải là để thù hận. Cần nhớ để tránh những sai phạm của quá khứ và vươn tới.

Trong năm 2015 vào tháng 10 và 11, nếu chúng ta có hay mở truyền hình vào các buổi tối, nhìn cảnh buổi tiếp tân giữa Tập Cận Bình và Nữ Hoàng Anh mà ngao ngán. Hơn nữa, khi Tập Cận Bình đến Singapore ngày 07-11 và ngày 08-11-2015, với cái nhìn và bắt tay của Tập Cận Bình và lãnh đạo của Singapore thì ta cảm thấy: thời gian, lòng con người, và chủ yếu là kinh tế, đã đến lúc con người phải nghĩ lại. Chẳng có ai, chẳng có dân tộc nào thương mình hơn người cùng dân tộc mình yêu lấy mình. Có thể lúc này, người Singapore, nhất là những người lãnh đạo của họ thâm thía về những người nước ngoài, thâm thía về thế lực của các nước mạnh họ chi phối thế giới. Những người ngoại quốc, những người nước ngoài, chỉ yêu mình bằng môi miệng nhất thời, để khai thác tài nguyên, lợi dụng những thuận tiện của mình khi mình còn yếu, còn kém về nhiều thứ. Vì thời gian, vì sự biến chuyển của thế giới, họ không qua mặt được thì họ phải uốn lưng quỳ gối trải thảm đỏ để đón tiếp Tập Cận Bình. Đây cũng là một bài học để các quốc gia đã từng bị làm thuộc địa, còn yếm kém về nhiều thứ phải tỉnh ngộ, phải khôn ngoan và đoàn kết. Đừng thấy họ quy lụy, nịnh bợ mà tin ở lòng thành của họ.

Thế giới còn đầy dẫy những bất công, những quốc gia nhỏ bé, thiếu đoàn kết là con mồi béo bở cho các thế lực mạnh dành lợi nhuận. Mong rằng quốc gia Việt Nam đừng bao giờ vấp phải những bài học đã trải qua trong quá khứ đầy đau thương mà hậu quả còn cho đến hiện nay.

(còn tiếp)

Góc Bạn Trẻ

Lts. Trangđài Glassey, một bạn trẻ sinh trưởng và lớn lên tại Hoa Kỳ, nhân một cơ duyên cô ngộ lời muốn qua trang này để chia sẻ những tâm tư của giới trẻ hải ngoại nói chung. Trong số này, Trangđài Glassey sẽ chia sẻ cùng chúng ta qua mục mang tên “Mía Tết”. Kính mời quý độc giả theo dõi sau đây:

MÍA TẾT

Trangđài Glassey-Trầnnguyễn

Tết cũng là mùa ươm mía. Đám mía này sắp bán được, thì chuẩn bị trồng đám mía mới. Cho nên cái khoảng mấy tháng giữa hai mùa mía là chúng tôi nhớ mía nhất. Gò nhà Ngoại đất rộng, nên Di Thơ và Di Hiền cứ xoay tua, trồng cà, bắp, mía, chuối, đậu xanh... để giữ đất luôn tươi mịn. Miếng gò này năm nay trồng mía, năm sau trồng bắp, đất không bị chai.

Gần Tết, hai Di đi xuống chợ, vô vừa mua mía giống. Hồi đầu, Di Thơ trồng mía lau để bán cho mấy hãng làm đường. Sau này, Di trồng mía thanh dụ, bán cho người ta ăn, tụi nhỏ cũng được hưởng ké. Tết mà có ít cây mía thanh dụ để xứt thì khỏi chê. Có năm, cả đám kéo nhau ra gò mía, ngồi giữa đám mía, rồi đi rùng xung quanh, lựa cây nào ngon bẻ ăn tại chỗ. Gió chướng thổi loạt xoạt từng cơn như khúc nhạc giao hưởng bất tận. Nắng óng ánh rót mật xuống áo quần, đầu tóc hoa niên. Mía thanh dụ vừa mềm vừa thơm, ăn hoài mà không bị rát miệng. Có đứa mê ăn mía quá, no luôn, không ăn cơm.

Nhưng thích nhất là cả đám ngồi với nhau, rí rả kể chuyện đời của con nít, xúm nhau cặp đôi một đứa với đứa nào nó ghét nhất trong xóm, rồi cười nghệt nghẹo với nhau. Sướng ời là sướng. Thường thì khi trồng đồ để bán, Ngoại luôn chọn đồ tốt để bán, để vui lòng người mua. Ngoại hay

nói mình nên ăn những cái không bán được, mà vẫn ngon, như những cây mía hơi ồm và tương tá không bánh bao, nhìn không đẹp nhưng ngọt và mềm. Hay những trái bắp bên cao bên thấp nhưng ngọt lịm và thơm phức, đem rằm nấu cả rổ, trái đậm trước sân, vừa ngấm trắng, vừa nghe vạc sành kêu, vừa ăn bắp, có khi không muốn ngủ. Nói vậy, nhưng có khi Ngoại thấy trái bắp nào ngon quá, hay cây mía nào mộng quá, cũng không nỡ bán, mà để dành cho cháu. Còn Mồng Một Tết thì xả dàn! Một năm chỉ có một ngày để hưởng những gì ngon nhất!

Trồng mía lau thì đỡ công chăm sóc, bán cũng có tiền vì lúc đó, cả nước thiếu đường. Đường cát trắng là xa xỉ phẩm, nhiều khi Di Thơ đi kiếm mua để Ông Bà Ngoại uống cà phê mỗi sáng mà cũng không có, phải mượn bạn hàng mua dùm từ trên Sài Gòn đem về. Di Thơ luôn chuộng hàng có chất lượng tốt, nhất là khi mua đồ cho Ông Bà Ngoại. Di không ngại tốn tiền, miễn là Ông Bà Ngoại được hưởng những gì xứng đáng nhất, như Ông Bà đã có trước cuộc đời 1975. Không lấy chồng, không có con, nên Di thương và lo cho cả bày cháu. Có bánh ngon là Di mua cho ăn, miễn là lúc đó Di còn tiền. Lúc nào túng bán quá, thì Di cũng đành dùm mua đường, xay bột, rồi tự tay làm bánh cho tụi tôi ăn. Di làm bánh mứt và nấu ăn rất khéo. Ở nhà, Di giống Bà Ngoại nhất, từ khuôn mặt đến tính tình, và giống nhất là ở chỗ hai người nấu ăn rất ngon. Mẹ nói, Ông Ngoại cưng Di Thơ nhất là tại Di giống Bà Ngoại như đúc. Di Thơ lại rất hiếu thảo. Nhiều khi chỉ vì đi mua một kí đường cát trắng để pha cà phê cho Ông Bà Ngoại, mà Di Thơ phải đi giáp cả chợ, nhưng rốt cuộc hỏi hết mấy sạp đường mà cũng không ra. Nấu ăn thì xài đường tán, màu vàng nâu, thơm thơm, người ta đóng cục hình bầu dục. Mỗi lần Di Thơ mới mua đường về, là tụi tôi dắt nhau lên đi ăn vụng, nhất là mùa hè, khi ai nấy cùng về Ngoại chơi. Hình như sau đó thì bạch đường mất sự nhiệm màu của nó, hay vì chúng tôi mắc theo đuổi những cái thú khác của tuổi thơ cũng không biết. Chỉ cần lấy một cục đường, rồi cả đám kéo ra đồng rơm, hay chạy ra bờ sông, ngồi rạp với nhau trên cỏ. Mỗi đứa cắn một cái, rồi chuyền đi. Đường ngọt, nên cuộc đời cũng ngọt theo. Ngon cách gì!

Hai Di mua mía xong thì đi mượn ghe trong xóm chở về. Mình chỉ hẹn người ta xuống gặp mình ở vừa mía, rồi coi họ chất mía lên ghe đàng hoàng. Ghe đi rồi, thì mình mới đạp xe đi đường ổ gà và đường bờ con để về. Có lần, Di Thơ cho tôi theo ghe đi đón mía. Chỉ được theo ghe lúc đi đón thôi,

khi ghe còn trống. Khi về thì ghe phải chở mía, nên tôi ngồi băng sau của xe đạp đeo eo của Di mà về. Lúc đi trên sông thanh vắng, ngắm cảnh. Lúc về phố xá náo nhiệt, ngắm người.

Lần đầu tiên được đi ghe, háo hức lắm. Tôi mê mẩn ngồi ở đầu ghe, ngó những hàng dừa nước hai bên bờ sông xanh mượt, ngó thấy con sông thông với những liếp ruộng bạt ngàn. Phèn mùa này khấn vô đất, vì là mùa khô. Những thửa ruộng ở xa trông vàng rực như ráng chiều. Giữa những tàu bắp dừa mუმ mუმ, tôi thấy lưng người nhấp nhô trên những mảng ruộng xa xa. Chắc họ đang trở đất, chuẩn bị cho mùa lúa sau. Có chỗ, người ta đang đốt đồng, khói trắng lượn lờ giữa khoảng xanh. Thấp thoáng bên kia là những cây bần già, gốc cây sần sùi nhiều nân như một bức tượng điêu khắc. Chim chóc ríu rít quanh sông. Tiếng con bìm bịp là lớn nhất. Nó bay là đà trong đám dừa nước, miệng liên hồi kêu nước sông lên. Hồi đó, nhà cửa còn thưa thớt, đứng ở xóm này nhìn thấu mấy xóm xung quanh. Mẹ nói lúc nhỏ, Mẹ chỉ cần leo lên cây me ở chỗ địa lạng, là nhìn rõ ra tuốt tới đường cái. Bữa nào Mẹ với mấy cậu mấy dì mà phá cái gì, thì cứ thay phiên nhau leo lên cây me để coi Ông Bà Ngoại đã về gần tới chưa. Tới thời của tôi thì không còn cái lợi thế đó nữa, vì nhà cửa bắt đầu mọc lên, và người ta cũng trồng cây quanh nhà, cản mất luồng trình thám của những đứa trẻ cần thông tin quan trọng nhằm quyết định có thể kéo dài hay phải dập tắt cuộc phá phách.

Tôi phóng tầm mắt về phía trước. Nắng chiếu lóng lánh trên mặt nước, bàng bạc, lung linh. Chiếc ghe cứ từ từ đi tới, có lúc rẽ theo nhánh sông này, có lúc xuôi theo dòng nước nọ. Người chủ ghe chèo quen tay, ghe đi êm ru. Xa xa, mấy con cá há miệng đớp mấy con bọ nước ở trên mặt sông, kêu bùm bùm. Có con đang tập khinh công, ưỡn mình trên không rồi rớt ùm xuống nước. Tôi ráng nhìn coi đáy sông nông hay cạn, mà không cách chi biết được, vì nước sông không trong vắt, mà lờ lợ vì có phèn và phù sa. Vùng đất này ngày xưa có lẽ là một phần của đại dương. Khi chơi trong gò nhà Ngoại, tôi thường lượm được nhiều vỏ sò thật đẹp và lạ mắt, không thấy ở đâu khác trong vùng. Chắc vì Ông Bà Cố khai hoang đã mấy chục năm trước, nhưng giữ miếng đất này như hồi mới tới, nên trong đất còn giữ được di tích cũ. Các nơi khác, người ta xây nhà, hoặc đào lên làm ruộng, dần dần cũng xoá hết vết tích ngày trước, hoặc bị nước sông cuốn đi mỗi bận nước ròng. Phải chăng chính đại

dương đã trôi lên, nước biển về trời, để tặng cho con người miền đất trù phú an hoà này?

Ngó mông một hồi thì tôi thấy nhức đầu. Không biết say ghe hay say nắng. Chiều đó, khi cạo gió cho tôi, Mẹ nói tại tôi bị say sóng, giống Mẹ. Tôi không chịu. Tôi bị say 'sông' chứ không phải say sóng, vì ghe chỉ đi trong những con sông nhỏ nước lợ của quê tôi, chứ có ra biển đâu mà có sóng. "Ờ, thì có cái gì mà con không biết." Mẹ giả dờ nói vậy, để tôi ngồi yên. Tôi sợ sâu, sợ bóng tối, không sợ ma lắm, nhưng sợ hơn cả là cạo gió. Mẹ nói tôi như con sâu đo, dúm người lên, không cạo được. Có nhiều lúc tôi trúng gió nặng, gió đổ rừ, cạo tới đâu nổi dề tới đó, mà cứ dúm người, Mẹ bực quá, đét vô dít tôi một cái, nhưng tôi vẫn cứ dúm. Mẹ sanh tôi ra vậy, đâu phải tại tôi.

Ghe về tới mé sông, thì chủ ghe tấp vô bờ, rồi đi băng gò vô kêu Di ra lấy mía. Di Thơ đã chờ tôi về tới nhà cả nửa tiếng rồi. Đi ghe thì lâu hơn đi xe đạp, vì ghe mía nặng, chỉ có một người chèo, mà phải đi vòng chứ không đi tắt được như đi bộ. Đàn ông trong nhà xếp hàng ra vác mía, mỗi bó chừng chục cây dài ngoẵng, đem chắt vô mé hè. Chiều đó, đàn bà xúm vô chặt lấy mắc mía, bỏ vô bao bố, đem ngâm dưới địa cho nó lên mọng. Đàn ông thì đi mần cỏ ngoài gò, lên liếp để đặt mía xuống dưới rãnh. Ban đầu khi đặt mía, thì phải đặt ở dưới rãnh để tưới nước cho nó mau lớn. Khi mía lớn rồi, thì mới vô chân mía, giữ cho gốc mía được chắc, vì cây mía thì cao và thon, nếu gốc không vững thì sẽ ngã, cây không lớn đều mà cũng không mạnh, lại cong queo, sau này cũng khó chặt để bán. Mỗi tuần lại phải đánh lá mía, để cây mía vượt lên, và đám mía không bị rậm. Có nắng thì mía mới ngon và mới ngọt. Di Thơ và Di Hiền làm gì cũng công phu hơn người ta. Không ai trồng mía mà tỉ mỉ như hai Di, nhưng nhờ vậy mà mấy người lái mía thích mua mía nhà Ngoại. Nhất là hai Di làm ăn lúc nào cũng thành thật và nghĩ tới người khác.

Khi người lớn chặt mía, thì bày con nít xúm quanh hôi của, lượm lóng mía đem vô rửa rồi xướt, hoặc đưa nào theo thủ tục thì lấy dao thớt ra róc, chặt cục nhỏ. Nhưng chỉ có đưa nào đại mới làm theo thủ tục. Lấy dao thớt ra tới thì tụi kia đã ăn hết nửa rổ rồi. Mà ngồi xúm một đám, vừa xướt mía, vừa nói chuyện rồn rảng, mới thích. Con nít quê nghèo, chỉ cần một rổ mía lóng là đủ thành tiệc. Miễn là chịu ngồi chơi với nhau. Đánh lộn, giận lộn như cơm bữa. Nhưng có mía lóng thì ngu gì mà giận. Giận lấy xẩy cùi. Đưa

nào giận, ngồi riêng, thì khỏi vui, khỏi xướt mía. Để ợt!

Đang ăn thì thằng Tín kêu lên, “Coi kia!” Cả đám nhìn lên. Lần nào cũng vậy, hễ thấy con Ít, con của bà Sáu Bún ở xóm trên trờ tới đầu đường, là tụi tôi xúm nhau bưng rỏ mía lóng đem cất, dù đang ăn ngon lành. Con nhỏ này, tuy vai vế thì tụi tôi phải kêu bằng chị, nhưng không đứa nào thèm thí cho nó một tiếng chị bao giờ. Nó thấy cái gì được mắt là xin, xin không ngại ngừng, xin không cân nhắc. Nó mở miệng, là Bà Ngoại cho, còn tụi tôi thì chưng hửng, không dưng bắt ngờ mắt của mắt vui. Lần nào chặt mía, nó cũng mò xuống. Ở đây ai cũng đi bộ hay đi xe đạp bằng đường bờ con, nên lúc gặp nhau trên đường, hay nói chuyện trong xóm. Ghe mía về tới bờ sông nhà Ngoại thì trên xóm trên, con Ít cũng biết. Nó rành thời khoá biểu mua mía, đón mía, chặt mía, ngậm mía của nhà Ngoại từ lâu. Khi chặt mía, nó sẽ có mặt để xin mía lóng. Con Ít chưa lớn mà đã thích điệu, đi cà vẹo cà vẹo từ ngoài sân vô, rồi đon đả:

- Thưa Bà Bảy!

- Ít đó hả con? Vô nhà chơi, con. Mấy đứa nhỏ, lấy mía ra cho chị Ít ăn coi nè.

Chúng tôi nhìn nhau ngán ngẩm. Giấu rồi mà cũng không yên. Chúng tôi đặt tên cho con Ít là ‘cán bộ cấp cao’ - nói theo mặt mã là ‘cờ bờ cờ cờ’ và phải nhăn mặt, lắc đầu khi nói - vì lần nào nó tới, chúng tôi cũng bị nó tịch thu cái gì đó. Nó tịch thu bằng ánh mắt. Nó chỉ cần nhìn cái gì một cái, thì Bà Ngoại kêu tụi tôi cho liền. Tôi nghe trong ca dao, người ta hay nói, “Con mắt em sắc như là dao cau.” Chắc là nói con mắt của con Ít. Mắt nó nhìn một cái, là cắt đứt mối quan hệ sở hữu giữa chúng tôi và đồ đạc của chúng tôi. Sắc như vậy mới sợ chứ.

Lần này cũng không thoát. Cả đám vừa nê rỏ mía lóng ra tới, con Ít sà vô liền. Rồi nó buông rỏ đứng lên. Tụi tôi tưởng lần này nó biết chuyện, hí hửng trong bụng. Nó nói với Bà Ngoại tôi một câu gọn hơ:

- Bà Bảy cho con đem đia cho Má con ăn nghen.

Bà Ngoại ừ cái cóc, cũng gọn hơ. Cái chiêu này thì tụi tôi không ngờ tới, nên không phản ứng kịp. Rỏ mía nặng vậy, mà con Ít xốc lên, bưng một bên hông, càng gọn hơ. Nó đi xăm xăm ra tới ngoài sân rồi mà mấy đứa còn đứng ngó nhau như trời trồng. Tưởng chỉ phải tạm thời ngưng ăn thì mất ngon thôi, nào ngờ mất luôn của. Mọi việc diễn ra trong vòng vài cái chớp mắt. Diễn ra một cách gọn hơ. Mấy lần trước, con Ít lựa hết lóng ngon đem về. Nó lựa lóng nào mập mà da sậm,

ngĩa là lóng ở phía dưới gốc, ngọt hơn, nhiều nước hơn. Nó đi rồi là tụi tôi xúm nhau lượm những lóng còn lại lên, rồi liệng trở xuống, vì toàn lóng trên ngon, lạt nhách, có gì ngon mà ăn! Lần này thì tới cái rỏ cũng không còn, nói chi là mía ngon. Phải rồi, má nó là cháu, kêu Ngoại bằng dì. Nó xin cho má nó thì làm sao Ngoại hồng cho! Mỗi lần nhà bị công an xả xét, họ lấy đi cái gì, tụi tôi cũng buồn theo người lớn, nhưng rồi ra sông tập bơi, đi tắm đìa, đi hái ổi, ra rẫy bắt còng, một chút là quên. Những thứ bị mất đi tuy quý giá, nhưng không mang đậm ý nghĩa đối với cuộc đời thơ ngây của chúng tôi. Chuyện đó để người lớn lo. Nhưng bữa nay, chỉ có rỏ mía lóng này để huyền nao. Rỏ mía đi rồi, cả đám như con lật đật bị đứt dây thều.

Mía ngậm chỉ ít ngày là chất đường lên men, thịt mía đổ au, có mùi nồng nồng. Ở mắt mía, cái mọng tròn u, đẩy lên một cục. Người lớn đem những mắc mía đã lên mọng ra đặt vô những cái liếp đã cuốc sẵn mấy bữa trước. Ghim mía xuống xong, thì mọi người xúm nhau, mỗi người một cái đòn gánh, gánh hai cái thùng có bông sen, lội xuống đìa gánh nước lên, ria tưới cả hai hàng mía cùng một lúc. Cái thùng bằng nhôm hình chữ nhật, có cái vòi đưa về phía trước khá dài. Nước trào ra vòi sen, tuôn xuống trên rãnh mía, kêu rào rào, như lời thăm hỏi. Đất mịn mở tung da thịt, đón nước vào để nuôi mía. Mặt trời lửng thững bò xuống khỏi chân trời phía xa, nhắm mắt. Ở xóm bên, tiếng ai kêu vịt chiều “chuốc chuốc” từng hồi

Garage Trung Tran

Karel Doormanstraat 36 - 6651 ZM Druten
(Industrieterrein Kerkeland)

Reparatie & onderhoud van alle
automerken en wij zorgen ook voor APK,
verkoop van occasions

Tel. 0487-519467.
Gsm. 06-55775918

Trang Giáo Dục

Phụ trách :Trần Hữu Sơn

Nhằm tìm hiểu thêm về nền giáo dục của Hòa Lan, Trang Giáo Dục của báo Việt Nam Nguyệt San sẽ cố gắng, phổ biến, giới thiệu đến quý độc giả một số tin tức, số liệu và dữ kiện liên quan đến việc học của con em.

Để cho Trang Giáo Dục được hữu ích hơn, chúng tôi kính mong được đón nhận đóng góp thường xuyên và thiết thực của quý độc giả.

Các câu hỏi liên quan đến giáo dục, đến việc học hành thi cử của con cháu, hoặc thành quả của các con em đạt được ở nhà trường, sau các kỳ thi,...là những đóng góp vô cùng quý giá.

Số báo tháng này, Trang Giáo Dục bàn về

Rekentoets en Taaltoets: Bài thi toán và thi tiếng Hòa Lan cho học sinh VMBO, HAVO và VWO.

Những năm gần đây tin tức trên đài truyền hình có đưa ra một vài bản tin liên quan đến trình độ "tính toán" và vốn luyện ngôn ngữ chính, tức là tiếng Hòa Lan quá thấp, quá kém của một số học sinh trung học, một số sinh viên theo học các trường chuyên nghiệp và ngay cả một số giáo viên Tiểu Học.

Đứng trước tình trạng sa sút này, vào ngày 7 tháng 10 năm 2009 bà Van Bijsterveld (thuộc đảng CDA) cựu Thứ Trưởng Bộ Giáo Dục (sau đó bà trở thành Bộ Trưởng Giáo Dục trong Nội Các Balkendende IV) đã thông báo cho Quốc Hội Lương Viện rằng trong tương lai gần, có thể từ niên khóa 2013- 2014, tất cả học sinh đang học năm cuối của bậc Trung Học phổ thông cũng như chuyên nghiệp, bên cạnh các môn học bắt buộc cho kỳ thi tốt nghiệp đã có từ trước, còn phải làm thêm bài thi của hai môn căn bản "Toán" và "Tiếng Hòa Lan". Nếu thí sinh không đủ điểm trung bình của một trong hai môn bắt buộc này, thì cho dù đủ điểm đậu kỳ thi cuối năm, vẫn không được nhận bằng tốt nghiệp.

Van Bijsterveld en Sander Dekker

Theo bà Cựu Thứ Trưởng: " : "Taal en rekenen zijn de zuurstof van alle kennis. Daar begint het mee. Iedereen is het erover eens: het taal- en rekenniveau van scholieren moet omhoog." – "Ngôn ngữ và toán là dưỡng khí của kiến thức. Mọi sự việc khởi đầu từ đó. Mọi người đều đồng ý, rằng trình độ tính toán và tiếng Hòa Lan của học sinh phải được nâng cao..".

Ngày 9 tháng 10 năm 2013, ông Sander Dekker- Thứ Trưởng Bộ Giáo Dục của Nội Các Mark Rutte – đưa ra quyết định áp dụng 2 môn thi cho tất cả các học sinh trung học kể từ niên khóa 2015 – 2016.

Quyết định này khi trình trước Hạ Viện, ông Dekker bị các dân biểu thuộc các đảng SP, Groenlinks và CDA phản đối kịch liệt. Theo các dân biểu, sẽ có nhiều thí sinh không đạt điểm trung bình của môn "toán" và "môn" tiếng Hòa Lan". Nhất là các học sinh VMBO và HAVO. Riêng các học sinh VWO có thể đạt trên điểm trung bình dễ dàng.

Sau khi thương lượng, ông Thứ Trưởng và đa số Dân Biểu Hạ Viện cùng đồng ý, rằng trong niên khóa 2015-2016, chỉ áp dụng hình thức thi thêm toán và tiếng Hòa Lan cho các thí sinh cấp VWO mà thôi. Đối với các thí sinh các cấp VMBO, HAVO và MBO, cũng phải làm thêm 2 bài thi này, nhưng không tính vào điểm thi lấy bằng.

Như vậy quý vị phụ huynh nào có con em năm nay thi VMBO, HAVO hay MBO khỏi phải lo.

Riêng các học sinh VWO (Atheneum & Gymnasium) thì gần như khỏi phải lo vì hầu như các em theo học cấp này đều rất giỏi toán và tiếng Hòa Lan.

Để tìm hiểu và từ đó cũng để chia sẻ với con cháu mình, kính mời quý vị quý vị phụ huynh làm thử một trong 46 câu hỏi trong đề thi năm vừa qua (2015) mà chúng tôi trích từ tài liệu của Bộ Giáo Dục hiện đang đưa lên NET.

1. Trình độ VMBO): 46 câu hỏi; 90 phút.

(Câu hỏi thứ 24): Một chiếc xe đạp bình thường giá € 350. Nay giá chỉ còn € 259. Hỏi giá tiền chiếc xe đạp giảm bao nhiêu phần trăm?

2. Trình độ HAVO & VWO: 46 câu hỏi; 120 phút.

(Câu hỏi thứ 37). Một dung dịch thuốc xịt lỗ mũi chứa 9 gram muối trong 1 lít. Một nhà máy, sản xuất mỗi giờ 7500 chai thuốc loại 20 ml. Mỗi tuần nhà máy làm việc 38 giờ. Hỏi nhà máy đã dùng bao nhiêu kg muối trong 1 tuần?

(Đáp số....nằm trong số báo này.)

Bệnh ù Tai

Bác sĩ Nguyễn Ý Đức

Ù tai là bất cứ âm thanh nào ở trong tai hoặc đầu như tiếng chuông reo, tiếng xe âm ầm chạy trong đường hầm, tiếng vo ve như ong bay, tiếng huyết sáo...mà chỉ bệnh nhân nghe thấy.

Có nhiều hình thức ù tai:

- Những tiếng ồn như chuông điện reo trong tai, liên tục với một âm điệu nhắc đi nhắc lại.
- Tiếng ồn ngắt quãng hoặc trùng hợp với nhịp đập của trái tim (Pulsating tinnitus)
- ù tai với tiếng hú, tiếng huyết sáo.
- ù tai với các tín hiệu bíp bíp như tiếng tín “bíp bíp” trong hiệu truyền tin (morse).
- ù tai với nhiều tiếng ồn pha trộn, hòa nhịp.

Bệnh nhân ù tai có thể có các triệu chứng như chóng mặt, đau trong tai, nhức đầu, tai như bưng bít đầy đầy.

Trong một số trường hợp, ù tai có thể khiến cho bệnh nhân trở nên khó ngủ, kém tập trung tư tưởng, khó khăn đọc sách báo, giao tiếp với mọi người hoặc khó khăn trong sinh hoạt hàng ngày.

1. Nguyên nhân gây bệnh

Nguyên nhân gây ra ù tai chưa được hoàn toàn biết rõ. Sau đây là một số hoàn cảnh đưa tới chứng bệnh này:

- Sau một thời gian dài thường xuyên nghe những tiếng ồn với tần số quá cao là nguyên nhân chính đưa tới ù tai kinh niên.

Chẳng hạn trường hợp các xạ thủ súng cối, người đào hầm mỏ, đục phá đường xá hoặc đôi khi cũng thấy ở người nghe/chơi nhạc khí với âm thanh cao.

Cường độ âm thanh được đo bằng decibels (dB). Các nhà chuyên môn khuyên nên mang vật nhỏ nhét lỗ tai kho âm thanh từ 85 B trở lên. Âm thanh của xe cộ lưu thông vào khoảng 85 dB; máy sấy tóc là 95 dB, máy cắt cỏ 105 dB; máy bay phản lực 100 feet xa là 130 dB; trẻ em la hét là 110 dB. Còn tiếng đồng hồ tích tắc là 20 dB, máy giặt quần áo 70 dB...

- Người tuổi cao thường bị giảm thính giác kèm theo ù tai gây ra do thoái hóa các thành phần cấu tạo tai.
- Bệnh tai trong (Meniere disease) với chóng mặt, điếc và ù tai và thường là ở một bên tai.
- Các xương nhỏ ở tai trong trở nên cứng.

- Viêm nhiễm tai giữa khiến cho các cục xương nhỏ có sẹo, cọ vào màng ngăn tai giữa-tai trong và tạo ra âm thanh.

- Một vài hóa chất dược phẩm như cafeine, nicotine, aspirin, ibuprofen, thuốc kháng sinh streptomycine, thuốc có chất quinine, thuốc chống trầm cảm, thuốc an thần. Trong trường hợp này, ù tai hết khi ngưng dùng thuốc.

- Nhiều người cho biết khi uống rượu vang đỏ, ăn chocolate cũng gây chứng ù tai ngắn hạn.

- Các bệnh như cao huyết áp, xơ cứng động mạch, u bướu tai và xương đầu, bệnh tiểu đường, thiếu hồng huyết cầu, suy tuyến giáp đều gây ra ù tai trầm trọng và ta cần khám bác sĩ chuyên khoa ngay.

- Hẹp động mạch cổ làm cản trở máu lưu thông cũng gây ra tiếng ồn trong tai.

- ù tai cũng xảy ra khi ống tai ngoài bị ráy tai bít kín, âm thanh từ ngoài không vào được tai và tiếng ồn trong tai lại mạnh hơn.

- U nhọt, nhiễm vi trùng tai ngoài.

- Viêm nhiễm xoang mặt hoặc mũi thường gây ra ù tai. Khi hết bệnh thì ù tai cũng hết.

- Dị ứng với phấn hoa, hóa chất.

- Nhiều người có xương hàm không ăn khớp, ngay thẳng cũng hay bị ù tai.

2.Chẩn đoán bệnh

Trong đa số các trường hợp, nguyên nhân gây ra ù tai không biết, vì thế để chẩn đoán, nên tới bác sĩ chuyên môn tai-mũi-họng để được khám xét, thử nghiệm.

Bác sĩ sẽ khám tổng quát, hỏi lịch sử bệnh, hoàn cảnh nào ù tai xuất hiện cũng như xem xét lại các thuốc đang dùng coi có thứ nào gây ra ù tai.

Sau đó bác sĩ sẽ làm mấy thử nghiệm như:

- Chụp x-quang đầu để coi xem các thành phần của tai có bị tổn thương hoặc có bất thường ở xương sọ. Đôi khi cũng cần làm thêm các thử nghiệm cao cấp hơn như MRI, CT scan.

- Thực hiện thính lực đồ (audiogram) để đo khả năng nghe và phân biệt các âm thanh, tiếng nói.

Ngoài ra, còn các phương thức để đo lường mức độ hoặc che đậy tiếng ù ù trong tai.

3.Điều trị

Điều hơi không vui cho bệnh nhân là chứng ù tai không chữa dứt được. Tuy nhiên một số phương thức có thể giúp bệnh nhân bớt khó chịu vì tiếng vo ve trong đầu.

- Xin bác sĩ khám xem có thay đổi bất thường các cấu trúc trong ống tai cũng như lấy hết ráy tai vì nhiều ráy cũng có thể gây ra tiếng ù tai.

- Hồi bác sĩ coi lại thuốc mình đang uống có thuốc nào gây ra tác dụng ù tai thì thay thế hoặc ngưng ngay thuốc đó.

- Bớt dùng muối vì muối tăng huyết áp và làm tai ù nhiều hơn.

- Nhiều người cảm thấy giảm ù tai khi nghe âm nhạc nhẹ hoặc tiếng nước chảy để che lấp tiếng ồn trong tai.

- Nhiều người điếc cũng hay bị ù tai. Mang trợ thính cụ để nghe rõ thì ù tai cũng hết.

- Masker là những dụng cụ điện tử nhỏ phát ra tiếng ồn để lấn át ù tai.

Nguyên tắc của dụng cụ này là tạo ra âm thanh cùng tần số với tiếng ù trong tai bệnh nhân, nhờ đó bệnh nhân sẽ nghe âm thanh này thay vì tiếng rầm rì thác đổ, tiếng phi cơ phản lực bay.

Theo các nhà chuyên môn, 60% bệnh nhân thỏa mãn với các masker này. Cũng có masker đặt trên gối giúp bệnh nhân không bị ù tai và ngủ ngon.

- Hoặc áp dụng mẹo sau đây:

- Che tai với hai bàn tay úp , ngón tay hướng về phía sau.

- Các ngón tay chạm nhau-Đầu ngón tay chỏ đề lên đầu ngón tay giữa đối diện.

- Dùng đầu ngón tay chỏ bật lên bật xuống đầu ngón tay giữa bàn tay kia để tạo ra âm thanh giống như tiếng trống kêu. Lập đi lập lại bốn năm chục lần, hy vọng âm thanh này làm át tiếng ù trong tai.

Nhiều người cảm thấy bớt ù tai khi dùng nước triết cây ginkgo để tăng máu lưu thông tới não trong vài tháng và thấy bớt ù tai. Có bệnh thì vái tứ phương mà!!!

Khi biết rõ nguyên nhân gây ra ù tai, điều trị các nguyên nhân cũng giảm được ù tai.

Mới đây, vài dược phẩm chữa bệnh nhức nửa đầu migraine như gabapentin (Neurontin) và acamprosate (Campral), thuốc an thần alprazolam (Xanax) được mang ra thử nghiệm và có kết quả tốt đối với một số bệnh nhân.

Hiện nay, các nhà y khoa học đang tìm hiểu hơn về chứng ù tai cũng như thử các phương thức chữa trị mới. Người ta đã nói tới đưa các luồng điện cường độ yếu vào tai trong để “chấn áp” ù tai hoặc áp dụng các phẫu thuật để chữa dứt chứng ồn ào trong đầu, trong tai.

4. Sống với ù tai

Ở đời, có những hoàn cảnh ngang trái, những bệnh tật vô phương cứu chữa thì bệnh nhân cần “sống chung hòa bình” với khó khăn đó. ù tai là một trong những khó khăn đó.

- Nên thư giãn tinh thần tránh các cơn lo âu sầu muộn hoặc bức tức căng thẳng để giảm thiểu ù tai.

- Tránh dùng các chất kích thích có thể gây ra ù tai như cà phê, rượu, thuốc lá.

- Ngủ nghỉ đầy đủ và tránh để cơ thể khỏi bị mệt mỏi

- Ngủ với gối đầu hơi cao hơn thường lệ có thể làm giảm nghẹt mũi nhờ đó ù tai sẽ giảm theo.

- Thường thường ù tai xuất hiện buổi tối khi đi ngủ, trong phòng yên tĩnh. Nên lợi dụng tiếng động tích tắc của đồng hồ, tiếng nhạc nhẹ để che lấp tiếng ồn trong tai.

- Tránh tiếp xúc với tiến động quá cao để tai khỏi bị tổn thương thêm. Mang dụng cụ bảo vệ tai khi thấy cần.

- Học cách đối phó với tiếng ồn trong tai. Bệnh nhân sẽ học cách nhận ra rủi ro đưa tới ù tai rồi tìm cách loại trừ hoặc “tảng lờ” tiếng ồn đó.

Và đừng lo lắng nhiều về tiếng ù trong tai vì nó không quá nguy hiểm như nhiều người nghĩ.

Cảm xuân

Ngọc Trân

*Cũng chẳng mai mà cũng chẳng đào!
Xuân về xứ lạ có vui đâu?
Tết đến quê người thêm quạnh quẽ,
Ngoài sân hoa tuyết trắng một màu!*

*Cũng chẳng pháo hồng đón xuân sang!
Ngồi nhìn hoa tuyết nhớ mai vàng,
Không bánh chưng xanh dưa hấu đỏ,
Cho nên lòng cũng bớt rộn ràng.*

*Bao tết xứ người trôi lặng lẽ!
Đông trên đất lạ dài lê thê,
Lạ quá bao năm buồn viễn xứ.
Lòng còn vương vấn mãi lời thề .*

*Vẫn biết gởi thân nơi đất khách,
Trọn đời ta chẳng có mùa xuân!
Nhưng khi xuân đến trên quê mẹ,
Chợt nhớ xuân xưa nhớ thật gần.*

(Trang Giáo Dục)

- Đáp số câu 1 : 26%

- Đáp số câu 2 : 51,3Kg

Gia Chánh

Cách luộc gà ngon và đẹp mắt cúng giao thừa

Luộc thịt gà ngon, đẹp mắt, da giòn, căng bóng, vàng ươm không phải chị em nào cũng biết cách.

Cách chọn gà

Để chọn được một con gà trống tơ (gà giò) ngon, nên chọn những con mào đỏ tươi, nhú đều nhau, chân vàng, lông mượt là gà khỏe, ức đầy. Bấm nhẹ phía dưới ức thấy xương mềm; vạch nhẹ lông ra thấy da ẩm, mềm, mỏng là gà ngon, đạt tiêu chuẩn.

Lưu ý, không chọn những con mào tím tái, mắt lờ đờ, chân lạnh, ủ rũ, dáng vẻ mệt mỏi, đầu lúc nào cũng cúi xuống dưới, chảy nước dãi, hậu môn to, phân trắng loãng... Đó là gà bị ốm, có bệnh.

Cách luộc gà

Chuẩn bị

- Gà; gừng, hành, mỡ gà, nghệ

Luộc

Để có con gà cúng đẹp, thông thường người ta sẽ mổ moi, làm sạch. Sau khi làm gà xong cần rửa sạch tiết để nước không bị đục.

Sau đó, đặt con gà nằm nghiêng trong nồi nước lạnh, đầu ngửa ra phía lưng, chân quặp phía sau bụng, hai cánh co tự nhiên (tốt nhất là buộc dáng trước khi bỏ vào nồi). Khi luộc cần lật đều hai bên để gà không bị vẹo.

Cho gà vào nồi, đổ nước lạnh ngập thân gà (không cho gà vào nước nóng vì da gà bị nóng đột ngột sẽ co lại, dễ bị rách), đun lửa tới sôi lăn tăn (không sôi sùng sục) thì hớt bỏ bọt và cứ để thế khoảng 7- 8 phút.

Nướng 1 củ gừng, 1 củ hành, đập dập bỏ vào nồi nước luộc gà rồi luộc tiếp (5 phút nếu là gà non để cúng Giao thừa, 10 phút với gà luộc để ăn).

Tắt bếp, đập vung, ngâm gà trong nước thêm 5 phút (để kiểm tra xem gà chín chưa có thể dùng đầu đũa chọc vào gà, nếu đũa đâm xuyên dễ dàng, nước ứa ra không có màu đỏ là đã chín). Muốn da gà giòn, khi vớt ra thả ngay vào nước thật lạnh, khi nguội hẳn thì vớt ra, để ráo. Tùy vào gà to hay nhỏ bạn có thể tăng hoặc giảm thời gian luộc sao cho phù hợp

Giã nát củ nghệ rồi vắt lấy nước trộn mỡ gà đã rán vàng. Khi thấy gà đã ráo nước thì quét một lớp hỗn hợp này dần đều lên phần da gà khi đã ráo nước. Đảm bảo gà luộc sẽ trông thật bóng bẩy và căng mượt nhìn thật hấp dẫn.

Sau đó tháo dây buộc gà, bày ra đĩa, mỏ gà cài bông hoa hồng đỏ rực (hoặc hoa tía từ củ hành lá xanh cũng đẹp mắt), tiết, lòng gà nhét lại vào bụng gà.

Chè Trôi Nước

Nguyên liệu:

- 4 chén bột nếp
- 1 chén bột gạo
- 1 gói đậu xanh cà
- 1 bao đường thẻ
- 1 củ gừng
- muối, nước cốt dừa, bột mì, mè

Cách làm

Hai thứ bột pha chung lại với nhau rồi để 1/2 chén nước vào bóp cho bột tan, kể đến cho nước nóng vào nhồi cho đến khi nào thấy bột dẻo mềm là được.

Đậu xanh ngâm 1 đêm hấp chín tán nhuyễn để khoảng 1 1/2 muỗng cà phê muối vào xào đều tay với một ít nước cốt dừa + 1 1/2 muỗng cà phê đường + 1 muỗng cà phê tiêu cho dẻo rồi để nguội, vo viên tròn bằng ngón chân cái để riêng. Bột cán tròn lớn hơn đậu một chút rồi cho đậu vào giữa bột vê tròn.

Nấu nồi nước sôi thả bột thả bột có nhân đậu vào luộc chín (Lưu ý: Nước phải thật sôi mới thả bột vào), bột nổi lên là chín, vớt ra bỏ vào thau nước lạnh .

Đường tán để 5 chén vào nấu cho tan đường, rồi bỏ bột đã luộc chín vào nồi nước đường, gừng đập dập bỏ vào cho thơm.

Nước cốt dừa nấu sôi nêm tí muối + tí đường và (bột mì quậy với nước) đổ vào dừa cho sền sệt là được .

Khi ăn múc chè ra chén cho tí nước dừa và rắc mè rang vàng vào.

Cười chút chơi

Chưa chắc

Một bà vui mừng báo với bà hàng xóm:

- Báo cho bà chị một tin vui, để chị mừng cho tôi. Giám đốc sắp về hưu, chồng tôi là phó. Có lẽ ông ấy sẽ lên thay.

Bà kia chép miệng nói:

- Chưa chắc đâu chị! Chồng tôi làm phó mấy chục năm nay mà có bao giờ lên trưởng đâu.
- Thế anh làm phó gì?
- Thiên hạ thường gọi ông là bác "phó nhòm".

Nhiều lễ

Một chàng thanh niên đang trò chuyện với bạn mình, bỗng hỏi:

- Đố cậu, ở nước mình, ngành nào mà gần như ngày nào cũng có lễ?

- Chắc là ngành văn hóa! Hết lễ hội chùa

Hương lại đến giỗ Tổ...

- Còn thua xa ngành này...

- Chịu!

- Ngành xổ số đó. Tối nào mà chẳng nghe họ công bố tổ chức lễ... trao giải thưởng!

Tự Đắc

Trong lúc xưng tội, cô gái nghiêng sát vào tấm lưới và nói:

- Xin cha hãy tha cho con tội tự đắc, vì hằng ngày, con đều soi gương và tự nhủ rằng mình thật quá xinh đẹp.

Vị Linh Mục nghiêng mình về phía tấm lưới để quan sát kỹ cô gái, rồi nói:

- Cha cho con biết một tin vui: Đây không phải là hành vi phạm tội, mà chỉ là một sự nhầm lẫn.

Xích con chó Bẹc- giê

Cha bảo con:

- Con ra xích con chó Bẹc- giê lại.

- Bộ nhà sắp có khách lạ đến thăm phải không Ba?

- Không, má mày đi sửa sắc đẹp sắp về.

Sao vậy?

Trong đoàn người xếp hàng chờ Thánh Peter, người giữ cửa Thiên Đàng xét xem ai đáng được vào và ai phải xuống địa ngục, Thánh chỉ một người đàn ông:

- Anh là ai. làm gì dưới trần thế?

- Thưa Thánh, con là phi công của hãng Vietnam Airline, cho đến lúc chết, con chưa bao giờ buôn lậu, chở tiền lậu hay hàng trộm.- Được, anh là

người rất hiếm trong đám phi công của Vietnam Airline. Cho anh vào Thiên Đàng qua cửa danh dự.

Thánh chỉ người kế:

- Anh là ai, làm gì dưới trần gian?

- Thưa Thánh, con là Linh mục, chánh xứ địa phận Vũng Tàu .

- Được, cho vào Thiên Đàng qua cửa thường.

Vị linh mục hỏi Thánh:

- Sao con là Linh mục chỉ được vào bằng cửa thường, còn anh kia là phi công thôi lại được vào bằng cửa danh dự?

- Ta xét theo công đức của mỗi người lúc ở trần thế. Người là Linh Mục thật, nhưng mỗi khi người giảng đạo thì đa số con chiêm đều ngủ gục. Còn anh phi công kia, mỗi lần lái máy bay thì tất cả hành khách đều phải cầu nguyện !!!!

Phòng xa

Tổng thống chạy bộ vào buổi sáng trên đường và vô tình trượt chân, bay qua khỏi hàng rào chắn của một câu cầu và rơi xuống con suối phía dưới.

Trước khi đội cứu hộ tìm thấy và cứu ông ta thì có 3 đứa trẻ đi câu cá ngang qua và kéo ông ta ra khỏi con suối. Để tạ ơn, ông ta hứa sẽ cho ba đứa bé bất cứ cái gì mà bọn nhóc yêu cầu.

Đứa trẻ đầu tiên nói:

- Con rất muốn đi Disneyland.

- OK! Ta sẽ phái chuyên cơ riêng của ta đưa con đến đó! – Nhà lãnh đạo đáp.

Đứa trẻ thứ hai:

- Con muốn có đôi giày Nike giống loại mà Michael Jordan đang mang.

- Ta sẽ mua nó cho con và thậm chí còn có chữ ký của Michael!

Đứa trẻ thứ 3 nói:

- Con muốn có một chiếc xe lăn có tivi kèm dàn âm thanh nổi!

Tổng thống ngạc nhiên:

- Nhưng con trông không có vẻ gì là đau yếu cả

- Con sẽ! Nếu như cha con biết được rằng con đã cứu ngài khỏi chết đuối!

Tiếc

Tại một kỳ thi của trường Y, giáo sư hỏi một sinh viên:

- Với loại thuốc này anh sẽ cho bệnh nhân uống với liều lượng bao nhiêu

- Dạ, ba muỗng ạ.

Sau vài phút thấy thầy im lặng, thí sinh nọ dè dặt hỏi:

- Thưa giáo sư, em muốn trả lời lại.

Ông giáo sư nhìn đồng hồ rồi nói:

- Tôi rất lấy làm tiếc, bệnh nhân đó đã tắt thở.

Lá Thư Tòa Soạn.

Ước gì giờ này mẹ đang ôm con trong lòng mà ru
 Cho mẹ con nghe hương xuân trao cha mới vài xuân đầu
 Ước gì từ một thời xưa êm đềm thành mùa xuân mới
 Hoa rộ đầy trời mẹ ban cho con xuân vừa nằm nôi.

Thư Xuân Hải Ngoại (Trầm Tử Thiêng)

Thời gian trôi thật nhanh, mới đó mà một năm đã trôi qua và giờ đây, khi quý độc giả cầm tờ báo trên tay, đã là những ngày đầu của năm 2016. Trong những giờ phút thiêng liêng của ngày đầu năm, thay mặt ban biên tập VNNS, chúng tôi kính chúc quý độc giả, quý văn-, thi sĩ, quý anh chị cộng tác viên cùng toàn thể quý quyền năm mới gặp nhiều điều may mắn trong cuộc sống, người người vui tươi, nhà nhà hạnh phúc.

Năm nay Ban Chấp Hành Cộng Đồng sẽ tổ chức ngày hội xuân Bính Thân 2016 tại Arnhem. Nhân dịp này quý đồng hương sẽ có dịp cùng nhau quây quần chúc nhau những lời chúc lành đầu năm và ban biên tập VNNS cũng sẽ có mặt trong quầy thông tin để giới thiệu báo VNNS đến quý độc giả trong ngày hội xuân này.

Sau số báo này ban biên tập sẽ tạm nghỉ 1 tháng và sẽ phát hành trở lại từ tháng 3, 2016. Báo VNNS279, chủ đề: **Quê Hương**. Bài vở kính mong quý văn-, thi sĩ, các vị cộng tác viên gửi về tòa soạn trước ngày 7-3-2016.

Thân kính,

VNNS

**Danh sách ân nhân đóng góp xây dựng tượng đài thuyền nhân,
tính đến ngày 21-12-2015.**

t/t	Tên	Ngày	Số tiền
161	Đình Đức Quyết	21-1-15	€ 30.-
162	Ms. Huỳnh Văn Công	28-11-15	€ 200.-
163	o/b Nguyễn Hiền - Maarssen	5-9-15	€ 100.-
164	Đoàn Văn Khoa - Arnhem	24-10-15	€ 100.-
165	g/d Huỳnh Thị Bảy - Sittard	2-11-15	€ 30.-
166	Thuyền Tình Thương	23-11-15	€ 470.-
167	Nhóm 66 Thuyền Nhân Dejima	21-12-15	€ 350.-

Toàn bộ danh sách đóng góp, quý đồng hương có thể theo dõi trên trang nhà của Ủy Ban XDTDTN:

http://www.congdonghoalan.com/tdtn/mypage_1_So-Vang-An-Nhan.html

Danh sách độc giả trả tiền báo tính từ 22-11-2015 đến 28-12-2015								
stt	ngày trả tiền	Tên	vùng	số độc giả	số tiền	ghi chú		
1	25-11-2015	Tran Quoc Minh	USA		€ 75,00	*		
2	25-11-2015	Nguyen Dap	Delft		€ 50,00	*		
3	26-11-2015	Nguyen T M L	Goirle	406	€ 30,00			
4	29-11-2015	Bui Duc Hoat	Lisse	272	€ 30,00			
5	2-12-2015	Nguyen van Tieng	Goes	560	€ 30,00			
6	2-12-2015	Le Kim Tuyet	Nijmegen	763	€ 30,00			
7	4-12-2015	"Koelperfect"	?	?	€ 120,00	**		
8	7-12-2015	Nguyen Y Binh	Heerhugowaard	82	€ 50,00	20 ủng hộ		
9	9-12-2015	Tran NT	Apeldoorn	421	€ 60,00			
10	10-12-2015	XHC Nguyen	?	?	€ 50,00	20 ủng hộ	**	
11	13-12-2015	Dong Nguyen	Hillegom	277	€ 30,00	***		
12	14-12-2015	Nguyen Bergsma	Purmerend	30	€ 50,00			
13	23-12-2015	Nguyen Minh Tham	Leiderdorp	846	€ 30,00			
14	28-12-2015	T.V. Ho	?	?	€ 30,00	**		

* độc giả Trần Văn Thắng nhờ chuyển vào quỹ TDTN, đã chuyển

** Tòa soạn nhận số tiền 120 euro với ghi chú "Koelperfect", XHC Nguyen, và T.V. Ho xin quý độc giả liên lạc về tòa soạn để xác nhận.

BCH CỘNG ĐỒNG VNTNCS/HL TỔ CHỨC

Mừng Xuân Bính Thân 2016

Thứ bảy ngày 23-1-2016, tại Olympus 11 * 6832 EL Arnhem.
Thời gian từ 18 giờ đến 1 giờ

Mây Hồng Band

Quốc Hùng

Huy Tài

Như Loan Thảo Quyên Thy Hà Hoàng Mai Vũ Thủy

Ban Tổ Chức Trân Trọng Kính Mời

Vé vào cửa €10 dưới 15 tuổi miễn vé

Tết Bính Thân 2016

Chương trình 23-1-2016

Phần I: Thi Karaoke từ 16 giờ - 18 giờ

Giải thưởng được trao tặng tiếng hát hay

- * Giải ba €40
- * Giải nhì €60
- * Giải nhất €100

Phần II : từ 19 giờ đến 1 giờ

* Đêm dạ vũ Mừng Xuân với sự góp mặt của các ca sĩ và ban nhạc Mây Hồng * Đêm vui xuân nồng ấm cho tình người xa xứ chắc chắn sẽ làm hài lòng quý đồng hương

* Các gian hàng tết có bán các món ăn thuần túy Việt Nam

Quang Kế

Anh Quang

Nhóm đàn ca tài tử

Toàn Văn Minh Zone

Liên lạc BTC : Quang Kế 06-36303270 hoặc Hữu Phước 06-38544847